

Landamerkjамál Laugarness og Bústaða Bæjarstjórn / Th. Thomsen 1891-1893

Aðfnr. 1357

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

SKJALASAFN

REYKJAVÍKURBÆJAR

Landamerkjámál

Laugarness og Bústaða

Bæjarstjórn / Th. Thomsen

1 8 9 1 - 9 3

.077.3 - .073544 D.17

Aðfnr. 1357

N° 2 Lagt fram í yfirdæmi 23/1893
Jonjensson

1.

of

Franz Edward Siemsen

Sýslumadur í Hjósar og Gullbringuþýsla
Kunnigjörir, að ár 1891, hinn 7 desember var
merkjadómur Hjósar og Gullbringuþýsln settur
á skrifstofu sýslunnar og hildum af hinum
reglulega dómara, sýslumanni Franz Siemsen
með meðdómsmönnum Þóði Gudmundssyni,
Þóði Rúnólfsyni, Gísla Gíslasyni og Halldóri
Förungni. Var þá tekið fyrir:

Málið

Bejarstjórn Reykjavíkur

gegn

Kaupmanni H. Th. A. Thorsen

úf af lauda merkjum milli Laugarnes og Bústaða
Dómsforseti lagdi fram bryt frá bejarfögelum
um í Reykjavík, dags. 21. október þ. á., í samit
tilheyrandi fylgiskjölum, þar á meðal dómgjöld
íf undirryttarins og yfirdómsins í máli þessu,
en samkvæmt dómi yfirdómsins var dómur
merkjadómsins frá 19. maí þ. á. deinsdur ómáður
og máli þessu vísað heim aftur til nýjrar dóms-
áleggings í aðalefni þess. Hinn framlagða skjöl
auðk. N° 1-5 og hljóða svo:

N° 1.

Reykjavíkur 21. Okt. 1891

Umlið og jeg hjer med leyfi mijer at senda
yður, herra sýslumadar, dómsgjörðir yfirdómisins
máli Reykjavíkur bejar gegn H. Th. A. Thomsen
Kaupmanni, út af landamerkjum milli Laugar-
ness- og Þústada, ásamt tilheyrandi fylgiskjöl-
um, þar á mital dómsgjörðir undir og yfirdómis,
sem öður hafa farið fram í málinu, leyfi jeg
mijer þönuusturamlega að malast til, að þjvírildid
eru tala mál þetta fyrir ásamt meðdómisendum
og leggja dóm á það að efni til, samtökum þí
sem fyrir er mält í dómis landysfirjettarins.

Haldór Danielsson

Til

Sýslumansins í Kjörar og Gullbringusýslu.
Lagt fram í merkjadómis Kjörar og Gullbringu-
sýslu 7/12. 1891

Franz Siemsen.

N° 2.

Franz Edvard Siemsen
Sýslumadar í Kjörar- og Gullbringusýslu

Kunnigjörð: Á 1891 hinu 28. júnis var auðrætt.
at Kjörar og Gullbringusýslu settur að Myrarhús-
um í Selfjarnarmentreppi, og haldinn of hin-
um reglulega dómara, sýslumanni Franz Siemsen
med undirritudum vottum. Var þá tekið fyrir málið.

Bejarstjórn Reykjavíkur

gegn

Raupuramni H. Th. A. Thomsen

útaf laudamerkjum milli Langarmannabústaða

Af hendi Reykjavíkur bæjarstjórnar er mettur
málaflutningsmáður Páll Briceur eftirumbod-
dags. 22. maí 1889, er andk. Nr. 109 hljóðar svo:

Nr. 1.

Útskrift

ur

gjörðabók bæjarstjórnarinnar í Reykjavík.

" " "

Ár 1888, fimmtudag 16. ágúst var fundur
haldinn í bæjarstjórninni.

1. Samkvæmt ályktun á rættu fundi hafrimmi
hluta bæjarstjórnarinnar ríðid á milli milli Bústaða
og Klepps og Langarmannabústaða, áraut eiganda
Bústaða, Raupuramni H. Th. A. Thomsen.

Hafrí málaþorta greint allmýg á um,
hve örsefir þau sju, er laudamerkjum eiga
að ráða eftir gömlum skjalum og skilríkjum
og sögu Rímsgra manna. Bæjarstjórnin álykt-
aði að leita dóms og lafa til úrslita máli þessu,
í einu hljóði. Fornummi var falið að ráða mál-
farlumum í þri stigi. Allir á fundi nema
H. Friðriksson og Páll Þorkelsson.

Fundi slitið.

Halldór Danielson, Björn Jónsson J. Jónsson Jón Ólafsson
Gj. Þóðarsson, Þóthallur Bjarnason, Guðbi. Finnbogason E. Th. Jónsson

27.
Þetta útskrift stöðfestir.

Haldór Danielsson.

Samkvæmt ofar skráðu veiti jeg hjer með yfirjett
armálfarstlumanni Páli Briem umbod til að leita
úrslita landsemlyadóms um landamerki milli
jardanna Langarnes og Þústada í Seltjarnarnes-
hreppi, og er allt um herra Páll gjörð; þessu er
jafugilt og bindandi fyrir bæjarstjórnina, einn
og hinn hufdi gjört það sjálf.

Bæjarfógetinn: Reykjavík 22. maí 1889.

Haldór Danielsson

Lagt fram í aukarjetti Kjósar og Gullbringuvíðu
að Miðgarðinum 28. júní 1889.

Fraur Sörensen.

og leggur fram 1) stefnu, dags. 11. þ. m. með
árituðu birtingarvottorði, 2) þaru til sáttanfund-
ar með áritun sáttanfundarinnar um árangur
laun sáttatilaun; hún er dags. 14. þ. m.
Skjal þessi andkennast Nr. 2 og 3 og hljóða svo:

Nr. 2.

Fraur Sörensen

Sýslumadur í Gullbringu og Kjósarvíðu

Reungjörir: mig hefur hjáð yfirjettarmál-
flutningumadur Páll Briem fyrir hönd bæjar-
stjórnar Reykjavíkur, að laun hje eptir árang-
urslausu sáttatilaun kveður til að höfta mál
gegn föri bónda Ólafsgriða Þústóðum, leigu-
lida H. Th. A. Thorsens, Kaupmanns í Reykjavík

út af ágreiningu um landamerki milli eignar-
jardar Reykjavíkurbæjar, Laugarness, og eignar-
jardar nefuds Ragnvalds H. Th. Thomsens, Bú-
staða í Seltjarnarneskreppi.

Fyrir því stefnið hjó með nefudum fönbónda
Ólafseyri á Þrustöðum, til þess að mata fjóss
andrasjelli Kjósar og Gullbringu-sýsla, sem hald-
inu verður í barnaskólahúsinu í Myrarhúsinu,
föstudaginn hinn 28. þ. m. kl. 12 á hádegis tíðun,
að sjá skjöl og skilríki í rjett lögð, heyrna menn
nefuda í merkjadóm, nefna og heyrna nefuda
menn úr dómni, telyða á eidsþjall dómenda, sem
og framburð vitna stefudra og óstefudra, vera við
merkjadöngu, heyrna sökku sakar og rjettar þrófur,
svara til sakar og þola dóm um landamerki
ofangreindra jarða og greiðslu á málkostnaði
að skadlausu eða eftir mati landamerkjidóms-
ins.

Lögdagur er úr lögum numnum með tilskipun
3. júnis 1796.

Til staðfestu er nafn mitt og embættisvæntigle
Stenþófa Gullbringu og Kjósarsýslu 11. júnis 1889.
Stefnugjald: 41 eyr. Franz Siensen
fjörutíu og einn eyrir (L. S.)
borgar Franz Siensen.

Ár 1889, þann 11. júnis mánaðar hófum við undirrit-
aðis eidsvarnið stefnuvottari í Seltjarnarneskreppi bert

framaunntaða stefnu á heimili hennar stefnu fyrir
hennar stefnu sjálfum föru bónda Ólafsson
Bústóðum, er við fundum hennar. Þetta vitnum
við með skírskotum til eða þeirra, er við höf-
um ummíd og stadfestum með nöfnum skrár
og innriðlum.

Ingjaldr Sigurdsson. Gísliur Þjarnarson
Stefnubirting 1 Kr. (L.S.) (L.S.)
Míluþrenging 0, 50a.

// 1 Kr 50a.
Borgar Gísliur Þjarnarson.

Lagt fram í aukarjetti Þjóðar og Gullbringuáttu 28. júní/887
Frans Þjarnarson.

Nr. 3.

Þjarnarstjórn Reykjavíkur, sem er eigandi að Laugar-
nesi heldur það fram, að landamarki milli Laugar-
nes og Bústaða, sem er eign kaupmanns H. Th. A.
Thomson í Kaupmannahöfu sju þessu: Úr Höng-
anda í Fosvogi uppí Faxarældu, úr Faxarældu uppí
Klofningrsteina, þaðan og í stein þessu, sem stendur
fyrir vestan og sunnan Bústaðaborg og úr Bú-
staðaborg sjúkending í Grísteina. En hvortví
hefur nefndur kaupmannur H. Th. A. Thomson
eða leigulídi hans á Bústóðum, föru bóndi
Ólafsson, viljast samþykka þessu landamarki
eða viljast fallast, að merkin sju þar, sem Þjarnar-
stjórn Reykjavíkur telur þau vera, og fyrir því
viljum við málart til þess, að þjer, herraant.

maður, vildeit kalla nefndan bónda Jóni Ólafsoni,
leigulida á Bústöðum á sáttafund árannt nýj sem um-
budsmauni býarstjórnar Reykjavíkur til þess að reyna
að koma sáttum á milli vor um ofangreind lands-
merti.

Ef sáttum verður eigi áronnt óska þess að málinu
verði vírad til dómstólanna.

Býarfélaginu í Reykjavík 14. d. maí 1889.

Xíndingaeyfyllit.

Halldór Danielsson.

Til

Antmannsins yfir Sudurounti Íslands.

Í tilefni að framantvefandi þessu kallað býar-
félagi Halldór Danielsson og Jóni Ólafson bóndi á Bú-
stöðum til sáttafundar, sem haldinn verður á
heimili undirskrifads miðviku daginn h. 22.
maí næstkomandi á hádegi.

Í sáttafund Seltjarnarnesthrepps 15. maí 1889.

E. Th. Jóhannsen.

Ár 1889. þann 17. maí mánaðar hófum við undir-
skrifads stefnuvottar í Seltjarnarnesthreppi birt
framantitada stefnu bóndanna Jóni Ólafsoni
á Bústöðum, persónulega stöðum á Lambastöð-
um, og sagðist hann antara birtinguna eina og
það veri á sínu heimili.

Þetta uttalu við í þrapti úmínu eids með undirskrifad-
um nöfnum

Guðaldur Sigurdsson, Guðrún Þjarnarinn.
Ejaldsýnis birtingur E. Th. Jóhanna.

Ár 1889 hinn 22. maí var mál þetta tekið fyrir í sáttanefnd Seltjarnarnesbæpis að báðum málspörtum persónulega viðstöddum. Sátt reynd út árangurslaus; var svo máli þessu eftir kröfu Karandans vísað til landslaga og rjettar. Kvarandi mætti eftir umboði bejarstjórnar Reykjavíkur
E. Th. Jónsson.

Lagt fram á sáttanefndi hinn 22. maí 1889.

E. Th. Jónsson.

Lagt fram í aukarjetti Kjósar og Gullbringusýslu 28. júní 1889.

Fraux Sienesen.

og óskar hann nennu útnefnda í dómi til að dæma mál þetta með sýslumanni.

Eigandi Bústada var persónulegt mættur.

Dómari útnefndi þá þessu nennu í dómi.

- 1, Þóroð Rurólfrson í Mönnum
- 2, Gísla Gíslason í Leirvogstungru
- 3, Þorláke Gudmundson í Hvammskoti
- 4, Gudmund Einarsson í Míddal.
- 5, Ingjald Sigurdsson á Lambastöðum.
- 6, Þóroð Gudmundsson á Hálvi
- 7, Erlend Erlendsson á Breidabólstöðum og
- 8, Halldór Jónsson í Þorvöðrdal.

Áf þessum mómum nefndi Stefaundinn ír dómi:

Ingjald Sigurdsson á Lambastöðum og
Gudmund Einarsson í Míddal.

Hvítt útnefndu meðdóms menn voru málterrar
 sý: hreppstjóri Þóroddur Gudmundsson að Nedra-
 Hálsi, Þóroddur hreppstjóri Rensólsson í Mönnum
 Gísli Gíslason í Leirvogstunga og Halldór Jóns-
 son í Þormóðsdal og rituðu þeir í rjettinum
 undir svofelldau eidstaf:

No. 4.

Vjel undirritadur, sem nefndur erum í landa-
 merkjadóm til þess, að danna um landamerki
 milli Langarnes og Þrústada, sverjum þann
 eid, að vjel skulum danna mál, sem vjel vitum
 sannast og rjettast.

Svo sannarlega hjálpi oss gud og hans heilaga
 ord.

Í aukarjetti Kjósarog Gullbringutýlu 23/júli 1889.

Þóroddur Gudmundsson, Þ. Rensólsson G. Gíslason.
 Halldór Jónsson.

Lagt fram í aukarjetti Kjósarog Gullbringutýlu 23/7/1889

Franz Siurson.

Af hendi stefnanda er málter málaferyg-
 madur Pall Briem, en stefndi persónulegallm.
 bodsmadur stefnanda óskar freit þann fram.
 lengdan, sem ákvættum var í aukarjetti 28. s. m.
 til merkjagængu og átti að framfara í dag,
 með því hann vegna veirinda og annara
 starfa eigi hefti getað aflað allra þeirra upp-
 lýsinga, sem við þurfa í máli þessu. Stefndi
 mótmælir, að freitur þessi verði lengdur og

heimtar að merkjagangur fram fari nu eins og máli þóttum hefir komið samau um og óskari úrskurð um þetta efni. Þóu endurnið uppkvæðu því nait svofelldau úrskurð.

Þar sem við merkjagöngu er nauðgulegt, að báðir málipartar mæti með sin sóklar og varnar[skjal] gögn, en stefnandiinn eigi hefir nein skjál i hönd um, og því hefir mætt, að ganga á mærinidag, en hefir óttast að merkjagöngummi verði frestað til nóttoamrar tillitins tíma, frá þóu domenduum um samau um að fresta merkjagöngu í þetta máli til seinasta þriðjudags í júnimánuði n. á. Merkjagangur hefir þá að Þústóðum, kl. 4. e. h. Kostnaður allur, sem hefir leit af því, að merkjaganga eigi hefir fram farið i dag, greiddur af stefnanda.

Franz Siemsen, Þóður Gudmundsson, G. Gísla-son. P. Þunólfrson. Halldór Þósson.

Stefndi óskadi að vitnaleyðsla framfari i dag fyrir merkjadómi, en stefnandiinn mótmetti því, þar sem lögur heimiludu eigi slíkt, og var því ákvæðið að vitnaleyðsla þessi framfari fyrir aukarjetti hjér i dag, og mæti stefnandiinn þar óstefndur.

All þetta verður þá aptur fyrir tekið seinasta þriðjudag í júnimánuði n. á kl. 4 e. h., og hefir þá merkjaganga að Þústóðum.

Frekara eigi fyrir tekið

Vottar: Bjelli slitid Málpartar:
 Gudni Helgason Páll Briem.
 Gudni Einarsson Franz Siemsen H. Th. A. Thomsen.
 Á 1889 hinum 23 júlí var auðarjettur Kjósar
 og Gullbringuþýsla settur að Bústöðum og haldinn
 af hinum reglulega dómsara, sýslumanni Franz
 Siemsen með vottum kveppstjóra Þorði Gudmunds-
 syni og Gudmundi Helgasoni. Var þá tekið fyrir
 að halda vitnaleidslu út af lauda-

morkjum milli Laugarness og Bústöða.

Beidandi gjóðar þessar, kaupmáður H. Th. A. Thom-
 sen er mættur og liður dómsaraum að láta vitnið
 Gudna Einarsson, sem mættur er hér í dag, gefa
 skýrslu fyrir rjetti um ofangreind laudamerki.
 Af hendi Reykjavíkurbjar, eiganda Laugarness,
 er mættur málaflutningur Páll Briem,
 og hefir hann góðfúslega mátt óslefudur við vitna-
 leidslu þessa.

Mátt þá í rjettinum vitnið Gudni Einarsson
 í Gudnabæ í Reykjavík, 68 ára að aldri. Verðum
 áminntur um samstögli.

Vitnaleidslu beidandi bád þá lagt fyrir vitnið þá spurn-
 ingu

Þekkis vitnið hornmærid að vord-
 anverdu milli Laugarness, Bústöða
 og Klepps, og heita það eigi þristein.
 at, og getur vitnið skýrt frá, hvar
 þetta hornmærid liggur?

Þessi spurningu svarar vitnið, að það þessi
horumar þetta, og hitti það þristeinar og eru
þeir rjtt fyrir norðan njoa vögun i end-
annu á Langholts.

Höðru lagi vidur vitna stefnubeldandi þi
spurningu lagda fyrir vitnið:

Þessi vitnið natta markad vest-
anverdu milli Bústada og Langar-
ness?

Vitnið jatar þvi og segir, að það sje kallad
Bústadaborg, sem stendur i sláðranu milli
Bústadaholts og Grænskális, en þó heldur
nær hálsum, hjá borginni sje dálitil
tjörn og mýri, sem kallid sje Borgarmýri
Einsfrenur.

Þessi vitnið natta mark sudur
af hinum mótunum ad vestanverdu?

Vitnið segir, að það sje grár steinn, ein stakur,
vestanvert i Háaleytismýrinu, vestanvert við
Háaleyti.

Einsfrenur:

Þessi seinasta mark ad sumran-
og vestanmejin milli Langarn
og Bústada hevir svo kallidur
Klofingssteinar? og hvar liggja
þeir?

Vitnið segir svo vera, og liggja þeir nidur við
Fosvoglar, annar Klofingurinn liggur út af

14
en him stendur uppi, er vitnið sá þá síðast fyrir
c. Tárnum síðan.

Vitnaskefudi biddur vitnið spurt að því, hvort eig-
endur Langarnes hefði sagt vitnum að mörkin væru
þar, sem vitnið tillerur.

Þennu svaraði vitnið þannig að Langarnes eigendur
hefði ekkert tal við sig allt um merkið. Þá biddur vitna-
skefudi vitnið spurt að því: Hver hefur sagt vitnum,
að mörkin væru á þessum stöðum?

Vitnið sýir, að það hefði gjört fadir vitnisins, sem
hefði verið landseti á Bústöðum, sem þá var Krags-
jörd, í c. 12'ar Uppl. jät. rýttibókad.

Þannu framburð sinn er vitnið veidubúið
að stöðfesta með eidi, ef þess verður krafist.

Vottar Freðara eigi fyrirkæpt Málpartar:

Þóroddur Gudmundsson Rýttill sagt stétt. H. Th. A. Thomsen

Gudm. Helgason Frænk Sienzen Páll Briem.

Ár 1890, hinn 24. júní var meðljáðinnur
Kjöra- og Gullbringuþýsla settur að Bústöðum
og haldinn af hinum reglulega sónum, sýslu-
manni Frænk Sienzen með dómsmönnum
Þóroddi Gudmundssyni, Þóroddi Rinnólfsyni, Gísla
Gíslasyni og Halldóri Jónssyni. Var þá tekið
fyrir málið

Rejarstjórn Reykjavíkur

gegn

Kaupmanni H. Th. A. Thomsen

útaflandamerkjum milli Langarnes og Bústada

Mettur var af hendi Reykjavíkur býarstjórn-
ar yfirryttar málafærslumáður Páll Briem. Hin
slefudi var persónulega mettur.

Var ákvæðið að byrja merkjagönguina við Þrístium
Fretkara eigi fyrirleidi.

Rytti slitið Páll Briem
Fraux Simeu W. Th. A. Thomsen

Þóroddur Gudmundsson, Þ. Rúnólfsson, G. Gíslason, Halldór Þósson

Ár 1890 henn 24. júní var merkjagöngu
Kjörat- og Gullbrungusýslu settur að Þrístium
og haldinn af hinum reglulega dómara, sýslu-
manni Fraux Simeu með meðdóm smáum
um Þóroddi Gudmundssyni, Þóroddi Rúnólfssyni, Gísla
Gíslasyni og Halldóri Þóssyni.

Var þar þá fyrirleidi málið

Býarstjórn Reykjavíkur
gegn

Raupmanni W. Th. A. Thomsen

ítt af landamerkjum milli Laugarness og Þrístada

Dómendurinn á samt málsþóttum hafagengið
á mörkin, sem málspartar hafa haldið fram
milli jarða þessara og Kyrrut sjer þau.

Yrjettinum mætti af hendi slefuanda mála-
flutningsmáður Páll Briem. Slefudi var per-
sónulega mettur. Umboðsmáður slefuanda

skilar aptur skjölum málium Nr 1-4, sem
honum hafa verið gjöf, og lagði fram:

Sökni málium, dags. í dag með 13 fylgiskjal.

um. Skjal þessi meðt. Nr. 5-18 (6-9 eru í Duplo)
og hljóða svo:

Nr. 5.

Bojarstjórn Reykjavíkur

gegn

Kaupmanni H. Th. A. Thorsen

útaf landamerkjum Laugarness og Bústada.

Jeg vil leyfa niger að skila aftur skjölum
þessa máls og jafnframt leggja fram:

1. Vitnisburð Ruvólfs Stullasonar um landamerki
Laugarness, tekið af lögmanni Gísla Há-
konarsyni 9. febr. 1805 ásamt nýjög gömlu
eptirriti
2. Vitnisburð Þórhalla Oddssonar um landamerki
Laugarness, sömuleiðis tekið af lögmanni
Gísla Hákonarsyni 25. febr. 1805 ásamt
nýjög gömlu eptirriti
3. Lögfestu Guðrúnar Einarsdóttur 20. febr.
1747 fyrir Laugarnefandi á samt eptir-
riti gömlu.
4. Lögfestu Jörd þrúvar Semundsdóttur 16.
maí 1785 fyrir sömu jörd á samt eptir-
riti gömlu.
5. Afalsbrjot fyrir Laugarnef dags. 27. febr. 1857
6. Stadfest eptirrit af brjefi Stefuda til Laugar-
ness og Kleppseiganda dags. 3. júní 1882
ásamt lýningu hans á landamerkjum Bústada
7. Blad er Þorsteinur sál. Þorsson kaupmannur

hefur ritað og átekiuð er af Hannesi í Jóhann-
sen, syni Steingríms biskups.

8. Kottorð Jóhannesar Ólufs 20. þ. m. viðvír-
andi landamerkjum Langarnes og Þústada.

9. Kottorð Jóhannesar Lóiga í Reykjavík um
sömu landamerki dags. 20. þ. m.

10. Kottorð Pals Magnússonar í Reykjavík um
sömu landamerki dags. 22. þ. m.

11. Kottorð Jóhannesar Oddssonar dags. 22. þ. m.
um sama efni.

12. Spurningar til vitunnna Raupmanns, Gu-
ðs Lóiga, Jóhannesar Ólufs, Jóhannesar Lóiga
Pals Magnússonar og Jóhannesar Oddssonar.

13. Afstöðuuppdráttur af Kleyps, Langarnes- og
Þústada landi með afstöðuðu þrotulandi.
þyggir hjernuð.

Guðs og hinu heidvadi rjettur mun kom-
ast að vönu um, þegar hann skoðar landa-
merkin milli Langarnes og Þústada, og eins
og ljóslega er sýnt á hinum framlagðra
stöðu uppdrætti eru báðir máladilar samdöma
um landamerki Langarnes og Þústada því
frá þristlinum í Þústadaborg, en við hana
byrjar þrotulandið. Þáðis mida þó við
sömu merkjanöfnun, en þessi merkjanöfnun
þóma fyrir í fornum stjólum, er báðir
leggja til grundvallar að þessu leyti. Þáðis
mida við Kjöfningssteina sem horumarð og

18
segja að merki sjeu ír þeim í stein fyrir sunnan og
vestan Þrústaðaborg og þaðan í Þrústaðaborg, en hitt
skilur á um hvar Klfuingssteinar sjeu og hvar sje
steinum, sem miðað er við ír Klfuingssteinum,
og það er nú sómaranna að ákveða eftir því,
hvar meira hefur til síns máls, hvar þessir
merkjasteinar sjeu. Þorssem heldur því
framt, að Klfuingssteinar sjeu við Fossvogslæk
spottakoru frá þómsu, en steinum fyrir sun-
nan og vestan Þrústaðaborg sje í nýrinni vestan
undan Háaleyti, langar leiðir frá Þrústaðaborg og
í hvarfi þaðan.

Þeg aftur á móti held því framt, að steinum
fyrir sunnan og vestan Þrústaðaborg sje
steinum, sem sje frá Þrústaðaborg norðan ofar og
lilla vestar en Söðulsteinum, sem stendur hjá vog-
inum uppundan þjerum bil miðjum vestari
göngu þómsu, og Klfuingssteinar sjeu
yfir í nýrinni þjerum bil beint í suður frá
Þrústaðaborg og áður nefndum steini.

Það er all langur vegur frá Klfuingssteinum í nýr-
inni og steinum þeim, en Þorssem heldur framt,
og nær þrústaðandi því yfir allstórt svæði, sem
er breidd að sunnan.

Þetta þrústaðandi er það, sem þjer á nú að sanna
um, og þjer verður nú hinu heitvadi rjetur að
meta, hvar meira ^{hefur} til síns máls, og setja landa-
merkin eftir því. Það er málsparar eiga nú

i dag að fara fram það, sem upplýsing málið
og sýnis málið þeirra. En hvað er það
sem einum styður málið málið?

Að áliti góðra manna og rættvísra er það ein-
um þetta þrennt.

Forn skjól og skilríki, skjalur, sem gamlir
mennum gefa um landamerki og eðli legra lands-
merkjanna.

Við jeg nú leyfa mig að verða þetta fyrir
mig, hvort í sínu lagi.

Af fornum skjólum hef jeg lagt fram
vitnisburði Rúnólfs Skullusonar og Þórhalla
Oddssonar, sem skrifuðu af Gísla Lögmanni
Háttomarráði 9. og 25. febr. 1605, segja vitnum
það að merki Langarnes að vestan sjú stein,
er stendur á Hestjúsandi í Amundaborg
sundur yfir þorra og miðja Þringlumýri
og svo ofan í Hanganda í Fossvogi. Á þessum
segjant bæði vitnum eigi hafa þeyt meir
líkumali fyrir en þá nýlega. Um þetta hefur
deilan verið, eins og er augljóst af vitnisburði
Rúnólfs Skullusonar, enda nær vitnisburður
hans eigi lengra, en Þórhalli bætist aftur á
móti við þennum orðum um landamerki
Langarnes að öðru leyti.

Um Hanganda uppi Faxakeldu, úr Faxakeldu
og í Klöfningsteina, þaðan og í stein þrennt,
er stendur fyrir vestan og sunnan Þústala.

20.
borg, þaðan og í Þústada borg, sjónkendingur
Þústada borg og í Þrístanna. Hið sama er svo sagt
í lögfestu Guðrúnar Einarsdóttur 20 febr. 1747,
sem lesin hefur verið við Kirkjuna hjá Seltjarnar-
nesi, líklega vegna þinnar sömu deilu um megin
á Þringlumýri, en þar er þó tekið nákvæmar form
og sagt: Úr Faxareldu uppi Klofningsteina þessu
er svo haldið í lögfestu Jördfríðar Samundsdóttur
16. maí 1785, sem er lesin við Kirkjuna á
Seltjarnarnesi, en nú lýtur svo út sem deilisanum
landamerki Langarnes að vestanverðu hafi dáið
út, að minsta kosti eru engar lögfestur fyrir
Langarnesi eftir þessum tíma, og þegar Lang-
arnes var selt sem Koningseign 23. janúar
1857, var skipt frá landamerki þessu og áður
er umgætt, og tekið fram, að jörðin væri seld
„með öllu, sem undir hana liggur, og þingast til
„hefur fylgt eignum, hvar á meðal er lands-
parturinn „Fossvagur.“

Þessi þessum og fornu skjöl hefur Thomsen
ekki viljað reuggja, heldur hefur hann þvert á
móti byggt á þeim, og sett hornmarkið milli
Langarnes og Þústada við Klofningsteina
og úr þeim í stein fyrir vestan og sunnan
Þústada borg og þaðan í Þústada borg. En
nú setur Thomsen Klofningsteina sína við
Fossvagshel rýtt spálkorn fyrir ofan sjó.
Jeg vona þann heidrad rjettur sjái, hvern

Þetta er fjærri öllum sönni. Eftir skýrslu
 Thomsens eru landamerki Bústada merkjalansar
 allan þann óraveg, sem er frá Lámatjóru ofan
 undir sjó, en á sedurtafnmörkum Langarnes-
 lands er hrúgud samant: Hanganda, Faxakelda
 og Klofningsteinur, sem eru hvest ofan í öðru.
 Er þetta lílegt? En svo vil ég einnig spyrja,
 hvernig eru merki Thomsens möguleg eftir
 hinum fornu skjólum, því að hvor er Faxa-
 kelda sem á samkvæmt hinum fornu skjól-
 um að vera milli Hanganda í Fossvogi og
 Klofningsteina? Eftir skýrslu Thomsens
 eru Klofningsteinar niður við sjó og þar fyrir
 niðan rennur aðeins þákur, sem heitir og hefir
 heitið Fossvogslákur. Eftir því sem ég held
 fram kemur aptur allt niður vel heim
 Hangandi í Fossvogi er syðsti þletvinnu við
 sjóinn næst Fossvogslæk, Langarnesmogi,
 en Faxakeldan: upptörunum á Fossvogslæk
 alllangan veg upp frá Hanganda, og svo eru
 Klofningsteinar alllangan veg þar fyrir
 ofan; þetta kemur einnig vel heim við merki
 þau og örnefni, er gæmsla værum segja frá einu,
 og jeg síðar mun nefna, en þegar þeim
 heidvadi rjettur því gæis að hinum fornu
 skjólum, þá leyfir það sjá eigi, að Thom-
 sen hefur engin fornu skjól sjá til niðurbóta
 og þau forurkjól, sem til eru, sýna að merkja-

lína hans er þessu öllum sanna, og von þess
því, að hinu heitvadi rjettur á liti málstaðminu
ólíri betri að þessu leyti en málstað Thomsens.

Því næst skulum við athuga skjýrslur og frá-
sagnir gamalla manna um laudamerkið.
Ég hef leyft mig að leggja fram vottorð hinna
elstu manna, sem ferða til laudamerkjanna,
Jóhannesar Ólufs, Jóhannesar Lögga og Páls
Magnússonar, sem öllum þessum sam-
um að gamlit meum hafi sagt þessu, að Gang-
andi í Fossvogi væri syrti Kletturinn við sjó-
inn, Laugarnesvegur við Fossvogslát, Faxakelda
í upptökunum á Fossvogslát og Klopungsteinar
upp frá Faxakeldu austur í myrinni.

Síðan segja þeir að merkið hafi verið talið
þat í norður upphjá Söðulteyni og í Bústads-
borg. Hið sama segir einnig Geir Lögga,
Kaupmáður í Reykjavík, en allir eru þessir
meum aldri upp í Reykjavík, og hafa ótal
sinnum farið um hið umþætta land,
og því svo kunnugir sem verda má. Þar á mót hef-
ur enginn þeirra heyrt nokkru eldri manni
míða við mörk þess, sem Thomsen heldur
fram, og beði Jóhannes Óluf og Jóhannes Lögga
bera það fram, að steinninn er Thomsen nefndur
Klopungsteinn, hafi heitið Norðlingasteinn
Jóhannes Oddsson, sem eigi ferðis til, nema
síðan hann flutti að Bústöðum um 1860

hefur eigi heyrð aðra en Thomsen segja frá
 þeim mörkum, sem Thomsen mæðar við, og vóru
 jeg að rjettur^{urim} komist að roim um þetta í dag.
 Jeg vil ekki vera að tala það upp, sem stendur
 í vottordunum, því að það leggur ljósi fyrir,
 að þeir, sem vottordin hafa gefið, hafa kraft
 sagnis hinna elstu manna á ungdómurum
 þeirra og það manna, sem voru ný og velkenni
 ugið og hófu jafuvel búið á Bústóðum og átt
 Bústóði á undan Ditlev Thomsen.

Það mun líta vera leitun á, að menn hafi jafn-
 greinilegar skýslur, es ná jafnlangt fram, við-
 síkjandi þröðulandi eins og þessar, enda vil
 jeg líka segja, að það var leitun á manni, sem
 var jafnbeittur maður og Ditlev hertinn Thom-
 sen í því að sjá um sig, og þessvegna hefur það
 gengið með Laugarnesland að summa verða
 eins og það hefur gengið. Eni þess vona mi
 samt, að þessi landamerkjadómur dæmi mi
 um málið, svo að sé fái rjettu minn um rjett-
 um á að hafa.

Eftir því, sem gamlir menn segja, þá er
 hornmarkið á landi Laegarnes að summan
 og austan Klofningsteinar, sem eru sedur
 undan vestari gírdingum Thomsens, svo
 hafa merkin verið um Klofningsteinum
 upp brekkuna norður á Bústóðaborg, hafa
 merkin verið talin um Söðulstein, sem er

jeg
 minn
 reus.
 frá.
 in.
 dhiun
 rjanna,
 Páls
 man
 d'haug-
 við sjó-
 axa kelbla
 gsteinar
 i.
 við lalin
 Bústóð-
 Loiga,
 um þess
 fa ótal
 land,
 er á máli þess
 þri manna
 þess heldur
 þomus Loiga
 minn nefnið
 ngastein
 þrið tel, minn
 min 1860

rjett hjá vejunum og mjög einkennilegur steinn,
 en samkvæmt hinum fornu skjölum eiga merki
 úr Hlofuingssteinum að vera í stein fyrir vestan og
 sunnan Bústadaborg. En nú er eftir almennum
 um áttum svo, að Söðulsteinnur er hældur til
 austurs frá Bústadaborg, og því komu þeir fram
 mismunur milli þess, sem talið voru merki,
 og þess, sem sagt var í fornum skjölum,
 og þess vegna var edlilegt, að þess komi ein og
 dálitil óvissa um merkjalínuna. Þess mið
 hefur eigi verið mikill slagur í þessu landi,
 eins og gengur um órættar móa, og ekki gjört
 mikil til, hvort menn höfðu merki í þessu
 um móabörðum norðrum föðnum þess er var,
 en það var edlilegt að menn myndu við Söðul-
 stein af því hann er svo einkennilegur steinn,
 þegar menn voru ráðleggt hömum, menn
 hafa eigi hnitmiðað þetta niður svo vandlega, en
 eins og áður skilið er leidd af þessu, að mismun-
 sic. urinn gat ekki verið mikill. Þess - lagt fram
 blátt, sem er skrifad með hendi Þorsteins
 Sáluga Jónssonar Raupmanns, sem d' v'ist
 milli 1850 og 1860 og áttund af Hannes
 Sáluga Jónsen, s'pi Steingrims biskups.
 Þar talat Þorsteinn sál. um móabörd rjett
 sic. undan Söðulsteinum, það er móabörd rjett
 fyrir innan Þalsmóa og Kallar Þorsteins
 Sáluga þessu móa Þunna-móa eða Þratunna,

sem var þröluand seigt hann. Þetta ber með
 sýn að þröluandit hefur eigi verið slótt, og að steini
 inn fyrir vellan og summan Þröluandaborg, sem
 miðað er við í hinum fornu skjölum getur ekki
 verið langt frá. En hver er þessi steinn fyrir
 summan og vellan Þröluandaborg? Að ákveða
 þessum stein er það, sem reitur er vandin
 fyrir dómendurum, því þau vitni, sem þeirja
 bert til, þau geta sagt, hvar merkin eru hald-
 in í þessum ungdæmi, en þá hefur að minnu
 álitu eigi sjestállega verið miðað við stein,
 sem fullnægir því skilyrði sem hin fornu
 skjöl setja.

Jeg veit að vinu meirið vel, að margir eru svo,
 að þeir álita að sýn sje borgin, ef þeir hafa eit
 til þess að byggja á, en jeg vil alls ekki í minnu
 holla rýtti Thomsen, og þessvegna vil jeg að-
 eina Kræfart þess, að það verði dæmt sem Lang-
 nersland, sem badi eptir fornum skjölum
 og skjölum gamalla manna tilheyrir þri-
 landi.

Fyrir því vil jeg alveg gefa Thomsen eptir
 þetta miðabard, sem er fyrir summan Söðul-
 stein, en fyrir innan Pálmóa, og sem þot-
 nemur sálugi Jónsson kalladi Pentumóa eða
 þröluóa, en jeg vil eptur á móti Kræfart þess,
 að merkjadómurinn ávæði beina landamerki
 linn frá Skopungsteinum fyrir vellan Þrötu-

máa, en austan Þalsmáa í stein uppá hæðinni
 fyrir vestan og sunnan Þústadaborg, sem edli-
 legt sji að mitta merkin við bæði frá Þústadaborg
 og Klofningsteinum.

Með þessu gef þú Thómasi eftir allt, sem þú get
 haft hugmynd um, að vafi þafi getað verið á um,
 en meira á hann að rjetta lagi segi að þá.

Eins og þú hefur tekið þessu, kemur það ekki
 fullkomlega heima við hvern ískjal, að hefur Söð-
 ulstein fyrir merkisteinum, þáttu hann sji rjetta hja
 merkisteinum. En það var edlilegt, að menn mieldi
 vdu merkin við Söðulsteinum, þegar menn voru
 í bocknum rjetta fyrir meðan hann, af því hvern
 hann er einkenningur, og af því hann var rjetta
 hja merkisteinum, en laudid undan komum eigi
 merkisteinum. Semt sem áður fullsagði hann
 eigi edlilegum skilyrdum til að vera merkisteinum,
 sem mieldir er við frá einu merki til annars,
 því hann sji allt eigi frá Þústadaborg og jafn-
 vel eigi ljóslega frá Klofningsteinum. En
 áptur á móti fullsagði steinum þá, að þú hefur talad
 um alveg náðryndlegum skilyrdum; hann
 sji greinilega frá Þústadaborg og er langljós-
 asti steinum að sji frá Klofningsteinum og
 yfishöfund af öllum Háparagsháli. Hann sji
 mjög vel af Háparagshálarvegnum á Háparag-
 háli og berði þú um bodmanni Thómasi,
 málflutningmanni Gudlaugi Gudmundssyni

á þessum stein, er við komum úr Hafnarferdi í
geið frá vitu leiðslu Ólafs Þorvaldssonar.

Jeg hef nú farið nokkruum orðum um land-
merkin eptir skjöttum gamla manna, og þeirri
mörkin niðr vel og hafa fyrir sje frá sagnir
þinna elstu manna og fróðustur á ungsdómár-
um þeirra, og vora jeg að hinu heidradi rjettur
sjái að málstadar minni er betri en málstadar
Thomseus einnig að þessu leyti.

Því mest vil jeg minnast á að líleglika land-
merkjanum. Eins og jeg hef áður sagt, er það helsta
skilyrðið vit mörk, þegar segi er sagt rétt
máttvæmar um þau, að gattstjed að reida frá einu
marki til beggia hlíðarmarkanna. Þessu fullnæg-
ir skunninum fyrir veltan og stannan Þú-
stadaborg algjöflega, og það sjett af honum
elki að eins í Þústadaborg og í Klofningasteini,
heldur einnig í Faxareldu, en frá steini Thom-
seus veltan í Háaleyti sjett alls segi í Þústadaborg
og það ber jafuvel lítit á steininum frá Klof-
ningasteini, er Thomseu kallar Klofningasteina.
Það hefdi þvi verið alveg nauðsynlegt, að segja
um þann stein, austur og upp yfir Háaleyti,
en það stendur að eins þaðan og í Þústada-
borg, rjett eins og hin vori gloggt merki
þaðan. Eins og jeg hef áður ungetit er
er alveg merkjalaut eptir lýringu Thomseus
allan þann óraveg frá Lomatjóvi niður undir sje.

en aptur er á landamverjum Langarnes
 að suman þrjúgöt rann á ósluttum spotta
 þremur örnefnum: Hauganda, Faxakeldu og Klofu-
 ingrsteinum. Er þetta líklegt, þy segir nei.
 Og svo þegar þar við bálut að Faxakeldu er þar,
 þá er ljóst hveru mörk Thomsens eru þarlag
 öllum saman.

Uppundan Faxakeldu er líklegt merki aust-
 ur í myrkni, sem miðað verði við amnat
 en steinar þeir, er kalladur hafa verið Klofu-
 ingrsteinar, þótt þeir sjú lilla suman, en
 mið myrkni, þá eru þeir þó nokkruvegi
 í línunni, og þar eru slóðir gat eigi um
 amnat merki verið ^{at} ræða.

Þar að auki er vel mögulegt að Klofningstein-
 ar hafi á þeim hundruðum ára, sem þeir
 hafa verið merkjasteinar, sálid nokkud og að
 þeir áður hafi jafnvel rísið upp og verda þeir
 þá um eðlilegra hönnu merki. Þegar menn
 einnig gá að merkjalínunum, þá leyfir sju
 eigi hveru miðil skedja þessur á hana
 við línun Thomsens, en eftir línun þessur, er
 þy vil halda, þá er merkjalínun þessur um
 bil bein frá norðri til suðurs, nema hvað
 landslagið gjóvis það eðlilegt, að miðað sju
 við steinun þessur vestan og suman Þri-
 stadaborg, af þess hana er einnennilgast
 merki á [hálsinum] háðsmun, er sjest frá

Klofningssteinum og yfishöfuð öllum Kópavogshálsi upp undan Laugarnestöndi, og Lömuleidis frá Bústaðaborg.

Jeg vona því hinni heiðrodi rjetturfalli á, að landamerki þou, er jeg held fram eru í sjálfa sju edilegri en landamerki þou, er Thomsen vill halda fram, og að málstædur minni sje einuig betri að þessu leyti en málstædur Thomsens.

Þegar litið er frá þessu get jeg að eins ímynd- að mig, að Thomsen vilji byggja rjett sinn á því, að hann hafi reynt að ná landinu undir sig með valdi og brúðad þad.

Þad er auðvitað sjálfsagt, að Thomsen ber að sama þessu brúðum og þad er nóg fyrir mig, að mótmæla þessu, until þess þó að upplýsa þessu bert, einuig að þessu leyti, þess jeg lagt fram vottorð Jóhannesar Ólafs-sonar í Reykjavík, þess þessir verid landseti Thomsens í 18 ár. 1860-67 og 1871-1882 þess þessu hann lýs yfir því, að hann hafi ekki brúðad þessu landid lengra en vestur að Háaleyti og ofan undir uppstólin á Fosvogs- lár og Laugarnestígendum hafi brúðad landid til beites, og þess þessu þessu hafi jafvel gefid þessu fyrir gjódinga Thomsens talsvert eptir 1871. Þetta kemur alveg þessu við vottorð þessu Jóhannesar Ólafs og Jóhannesar.

er Laega og sýnis það, að um síðustu 20
 ár hefir Thomsen eðli brúttad vestari
 hlutann af þratulandi, og eyðihlutann
 hafa báðir þar áður brúttad eptir fönnum, og
 er því málstader þeirra, að því er brútt-
 unna suertir, líkus, og vora það hvern
 heidrad rjettur jati að Thomsen hafi eigi
 lög helgad sjer laudid með yfingangi sínum,
 svo að dómurinn dæmi honum rjtt yfir land-
 inn og útilöri Laugarneis eigendur frá sí-
 um rjttu.

Að svo mæltu vil jeg að emu geta þess, að Laug-
 arnes er laudnans sjöð og höfudból, og því
 er eðlilegt, að land þess sji stærra en land
 Þústada, sem er 10th kot að fornu mati og það
 meðan á Rhólmaris hegyðu undir það og veid-
 in, sem nú er hvostveggyja undan [Koum.]

Kleygur er metinn 20th að fornu mati, en ef
 rjetturinn lítur á það, sem Thomsen vill nú
 ná undir Þústadi að vestan og líka að nord-
 au, þá er ljótt, hverju Þústadis verda störr
 í samanburði við hinar jarðirnar, og er þetta
 einnig til að sýna, hvorsu málstader
 Thomsens er langt frá hinni rjttu.

Að svo mæltu vil jeg eigi fara þræðarið.
 um um málid, en geyma mig rjett til
 að fara það fram hjer eptir, sem jeg álit þörf
 á, með skirokotun til þess, sem jeg hef

fært fram, leyfi jeg miger að gjöra minnar:

Rjettarbröfur:

1. Að landamerki milli Langarness og Bústaða verði ákveðin úr þrísteinum sjöuhending í Bústaðaborg, úr Bústaðaborgsjöuhending í stein fyrir vestan og summan Bústaðaborg, sem er uppá ásumum að summan verðu norðru fyrir vestan og ofan Söðulstein, og svo frá steini þessum ofan brekkurnar í suður beina línu í Klofningsteina, sem eru síður í myrkunni, þegar fer að holla upp hinu megin.

2. Að eigandi Bústaða Kaupmadrar Y. Th. A. Thomsen verði skyldadur til að greiða stefnanda samgjarnlegan málkostnað eftir mati rjettarins.

Legg jeg svo málid í dóem með fyrirvara.

Reykjavík 24. júní 1890.
Páll Briem.

Til

Dómrins um landamerki Langarness og Bústaða.

Lagt fram í mærljádómi að Bústaðum 24. júní 1890.

Frauz Sævar.

Stjolin Nr. 6-9 fylgja þessum iuduplo.

Nr. 6.

Vitnisburður Arnólfs Stullasonar um

landamercki Laugarness.
Anno 1605.

Það með kienunsi þeg Arnólfr Stullason
með þerum mínu samunda vitnisburde, að
áru eftir Guðs Þrud 1605 þá 9 Februaru í
L. . garnen á Seltjarnarnesi Kræfi Gisle Háko.
... ars... mig sier samunda vitnisburð að gefa eftir
því þeg frekast með hreinni samvitsku og ó-
skelfðri metti um Laugarness landamercke.
Eft þeg nú hartnar þrædur mædur, og allan míu
alldur í Seltjarnarnesi verid, hartnar... í Laugar-
nessi og hef þeg optsinuð heyrð margu fróma
m. . . . . njer eldri og skynsamare ráða um fyr-
nefud landamercki sínu í rindli og við odra,
og hef þeg aldre ánað heyrð vitad nie skiniad
af naukrú máni ungu nie gömlu en þetta)
að upptauk vere þeni á Laugarness landa-
merckium: þá stein sem skudur í Kirkium
sandi eigi að bera upp í Ámundaþorg Kollud
es þur Ámundaþorg og sudur yfer þvera Kingf
umjre, retta siouhending, og skeckia til hvol-
ugrar handar. . svo ofan í Hangaða í Fos-
vogi og á þerum heff þ. . . heyrð min þvíg-
mæle á leira fyrri en fyrir þ. . . . . uppkom.
að haffa / viliande þer meire samunde
... . . . þurfa þ. . . . . Og að svo sattu er /
set ieg mína hau. . . . . er. . . . . og
skreffað sama stad, degi og ár.

Voru og þessar með vidstaddir . . . þe . . . burðar
var útgeffin og handsaladr / sem hiereft . . . . .

Standa / sama stad. ári og degi sem fyr gre . . . . .
Órnólfur Stullason . . .
með eigē þrend .

Lagt fram í merkjadómi að Þingstöðum 24 júní
1890.
Frans Siuassen.

Nr. 5 lagt fram í landyfisdómi 6. Okt. 1890.
Jon Jenson

Nr. 8 Lagt fram í yfisdóminum 6. júlí 1891
A. Þorsteinsson
stk.

Eptirrit. N° 6.

Það meðkennit eg Órnólfur Sturlason
með þess . . . . . mínum samenda vitnesburðe,
að árum eptir Guðs burð 1.605 þann 9. febrúarj
í Laugarnese á Seltiarnarnese þrafðe Gyðle
Hákonarsson mig sjer saminda vitnesburð að
gefa eptir því eg þrekar með þreyne sam-
vitru og ostkelfdre matte, um Laugar-
ness landamerke, er eg nú hárt nær 80
ur, og allan minn alldur á Seltiarnar-
nese vered. hárt nær 40 ár í Laugarnese
og hefe eg óptsinis heyrta margra þróma
meu, mieri elldre og skiusamare ræða
um fyrnefud landamerke sju í mill
og við aðra og hefe eg álldrey ávæð heyrta,
vitad nie skiniad af nockrum manne ung-

um nie gömlum en þetta, að upptök være
þennu á Laugarnesslandameríku, sá steynu,
sem stendur í Þyrkjusaude eyge að bera uppi
Ámundaborg höllud er / úr Ámundaborg sud.
ur yfer þvera Þrynglumýre ratta sióntiend-
yng og skeekia til hvorugrar handar og so of-
an í Hauganda í Fossvoge, og á þennu hefeg
aldrei heyrð neyr tvímalí á leyka fyrir en
fyrer nokrum árum uppkomd þafa viliand
e hies meyre sanende áleggja ef þurfa þiker
og að so satt er, set eg mína handskrypt hier
under.

gjört og skrifad sama stad deygge og áre, sem
fyrer seyget.

Árnólfur Stullason.

Lagt fram í mæðjadómi að Þústóum 24
júni 1890

Franz Siensen

Nr 6 Lagt fram í landryfis dómimum 6 oket. 1890

Jón Jenson.

Nr 7. Lagt fram í yfirdómimum 6 júli 1891.

A. Þorstenson

th.

Nr. 7.

Witnisburður Þórhalla Oddssonar um
Laugarness landameríki, anno 1605.
Það meðkierist jeg Þórhalle Oddso með
þennu nýnu sanenda witnisburði og eygju

handskrifft að áru ept. Guðz burt 1605
 þan 25. februarj í Lyngóí á Kollafyrde
 krafde Gýsle Hákonarsson mig sier samunda
 vitnisburð að gefa effter því jeg frekast með
 hreirni og oskelfdi samvisku metti um Lang-
 arness landamereti. því sie það kunnugt
 frömu min þeim þessum min vitnesburð sia
 eðr heira, að jeg hef heyrð micer elldre skinn-
 sama men vera og hallda þetta um Langar-
 ness landamereti og alldre hef jeg fyr nie
 seirna ánað heyrð en þene veri upptauð á
 Langarnesslandameretjum: Sá steinr, sem
 stend. í Kveklusandi eigi að vera uppi Amun-
 daborg Kollud er, úr Amundaborg og suduryf-
 er þvera og midia Krynglumjre retta sjouhend-
 ing og skeckia til hvorugrar hana. ar og svo ofari
 Hanganda í Fossvogi, og á þessu hef jeg
 alldre heyrð nem tvjrnali á leira fyr en
 fyr nauðkrú áru uppkoméd hafa: úr Hang-
 anda og uppi Faxakelldu, úr Faxakelldu
 . . . Klopungsteina. þ. an og i steinþan,
 sem stendur fyrer vestan og sunan Bústada-
 borg þaðan og í Bústadaborg, sjouhend-
 ing úr Bústadaborg og í Þrysteina, og svo fram
 effter Langarásnu og í Lykkavörðu þá gamla
 Kollud er, skammt fyrer sunan Vatnagard
 og hier effter vil jeg sveria, eff þurf þike
 og til samunda hier um set jeg migra hand-

vere
 steynu,
 uppi
 org sud.
 hend-
 g so of
 hefeg
 ur en
 fa. Viliand
 la þiker
 ypt hier
 re, sem
 llason.
 lodum 24
 iuni 1890
 r Siensen
 6 okt. 1890
 Genston.
 6 juli 1891.
 totskunston
 ch.
 ssonar um
 uno 1605.
 dssó með
 burdi og eggju

skrifft hier und^r/giavrt og skriffað sama
stad, deigi og ári, sem fyr[seiger] seiger.

Þoralli Oddson

med eigin hond.

Lagt fram í merkjadosni að Þústóðum

24. júní 1890

Franz Siemsen.

Nr. 3 Lagt fram í Landspítalinu 6. Okt. 1890

Jón Jónsson.

Nr. 6. Lagt fram í yfirdómnum 6. júl. 1891

A. Þorsteinsson

Eptirrit.

Nr. 7.

Það meðkennit eg Þorhalle Oddson med
þessum minnum sánuða vitnesburð og egg-
u handskrypt, að árum eptir Guds burð
1.605 þau 25 februaríj í Lyngey á Hóllofyrde
Krafte Gjísle Hákonarsson mig sía sánuða
vitnesburð að gefa eptir því eg freðart með
þreyru og óskéðri samvitstu matteum
Langarnes landamerke. Því sía það þú
ugt frónum mönum þeyri þenau míu
vitnesburð sía odur þeyra, að eg hefse heit
míer elldre skinsama men bera og hallda
þetta um Langarnes landamerke, og
alldrey hefse eg fyrr nie seyrna áuad heyr
eú þene vere uppitök á Langarnes landa-
merkiu. Sá steyru, sem stendur í Kyrrkju.

sande eyge að vera uppi Ámundaborg höll-
 ud er, úr Ámundab. . . . . súður yfe. þuera
 og miðia Krynglu mjóre re. . . . . sjónhendýng
 og skeekia til hoosugrar h. . . . . og svo ofaní
 Hanganda í Fossvoge, og á þennu hef. galldrey
 heyrir nýgu trýmale áleyka, fyrir en fyrir noetr.
 um árum uppkoméd hafa, úr Hanganda
 og uppi Faxakelldu, úr Faxakelldu og uppi
 Klopfrings steyna. þaðan og í steynu þar
 sem stendur fyrir vestan og sunan Bústada-
 borg. þaðan og í Bústadaborg, sjónhendýng
 úr Bústadaborg og í Grýsteina og so fram
 epter Laugarásmum og í Lykavörðu þá gömlu
 höllud er. skamt fyrir sunan vatnagarð
 og hier epter vil eg sveria, ef þurfa þike, og til
 sanenda hier um set eg mjua hand-
 skryfft hier under. qiört og skrifad sama
 stad deyge og áre, sem fyrir seyger.

Þóralle Oddsson

Lagt fram í meðjádómi að Bústóðum 24 júní 1890.

Franz Siemsen.

N° 4. Lagt fram í löndyfirdómi 6. okt. 1890

Jón Jónsson.

N° 5 Lagt fram í yfirdóminum 6. júlí 1891.

A. Þorsteinsson
 etc.

N° 8.

Löjgarness Lögfesta. Anno. 1747.

Eg Guðrún Þinarsdóttir eptirlifande Órja

58
sál. biskupsens meistara Jóhns Arnasonar
lögfesti hjer í dag jörðuna Løjgarnes með öllu því
hene følger og filgja ber að fornu og niðu og
ei er með löguum frá komid; lögfeste eg greindr.
ar jörðar tíun, engjar, fjörur weidivötn og út-
haga til ystu ummerkja, sem ádrir í mótieiga,
og örnefne effterkrufud: Steiru sáá sem stendur
í Kirkjusande áá að bera uppi Áamundaborg,
úr Áamundaborg sjoonkending rietta og skieckja
ne til hvorngrar handar sudur yfir þverra og midia
Kriunglumüre og so ofan í Haanganda í Fos-
voge; úr Haanganda og uppi Faxakielldu; úr
Faxakielldu uppi Klopungs-steina; þaðan
og í stein þau sem stendur fyrir vestan
sunan Búustadaborg; þaðan í Búustada-
borg; úr Búustadaborg sjoonkending í
Þriusteina, og so fram epter Løjgaraásu-
un í Líka-vörðu þáá gömlu, skaut fyrir
sunan Vatnagard. Fyrirbyð eg hverium
manne innan þessra tarmarka Løjgarnes
land að yrkja edur sier að niita nema mitt
sje lof edur leyfe, under fullar laga sekter;
og tilseige áábúanda Løjgarnes, lande innan
greindra tarmarka under Løjgarneshallda.
En göfigan sýslumann sr. Jóon Oddsson
Kialltalin bið eg lögfestuna hid fyrsta, an-
aðhvort við Kirkju edur á fyrsta hjeradsþunge
löglega ójglüsa; og stadfeste hana með eigeu

hende og veniulegu hjáþriektu Zignete.

Átt Mæðalfelli þannu 20. Februaríi. Anno 1747.

Guðríu Þínarsdóttur
sál. biskups Magst Jóns Árna
sonar eftirlífande ektja.

(L. 3.)

Framan skrifud lögfesta var open berlega upp-
lesen Ryrkiusöfnudinum á heyrande við
Reykjavík Ryrkiu ad afstadene h embattes-
giord þau firsta Sunudag efter páska
Anno 1747

Testera

J. O. Hialtdalin.
Oddur Jónsson

Þesse framau skrifud lögfesta var open ber-
lega uppleseu við Nes Kirkiu þau annan
sunudag efter páska, sökmarfölkum á-
heyrandi ad afstadene herlögre embattesgiord
Anno 1747.

Testera

Þiölfur Ólafsson

Guðmundur Þorsteinsson

Framan skrifud lögfesta var open berlega
uppleseu ad Laugarnese, Ryrkiusöfnud-
inum vidverande og á heyrande þau þridia
sunudag efter páska ad h. embattesgiord af
stadene.

Testera ut supra

J. O. Hialtdalin
Oddur Jónsson.

540
Lagt fram í merkjadómni að Bústöðum 24 júní 1890.

Franz Siemsen.

N° 7 Lagt fram í laudryfirdómni 6. okt. 1890.

Jón Jónsson.

N° 9 Lagt fram í yfirdómnum 6. júlí 1891.

A. Thorsteinsson

cti.

Mr. 8.
Eptirvil.
Eg Gudrún Einarsdóttir eptirlifandi
efkja sál. biskupsens meistara Jóns Árna-
sonar lögfesti hér í dag jörðina Lögarnes,
með öllu því hennu fylger og fylgja ber að for-
u og niðu og er með lögum frá Romið,
lögfesti og greindrar jarðar tíu, eengjar, fjórum
veidivötnu og uthaga til ystu ummerkja, sem
aðrir á móti eiga og örnefne efterskrifuð:

Steinur sá sem stendur í Kirkju sandi á að
bera uppi Ámundaborg; úr Ámundaborg
síðuhending rietta og skieckja til hvorugr-
ar handar suður yfir þverra og niðra
Kringlumúre, og so ofan í Hånganda í Foss-
vogi; úr Hånganda og uppi Faxa fjeldu; úr
Faxa fjeldu uppi Hlofvingrsteina; þaðan
og í Stein þau, sem stendur fyrir vestan
og sunnan Bústada-borg, þaðan í Bú-
stada-borg; úr Bústada-borg síðuhending
í Þrí-steina, og svo fram eptir Lögarnes-
muni í Líkavörðu þá gömlu, skaut

fyrir sumum Vatnagard. Tysirbiid hverjum
 manni innan þessa tarmarka Lojarneslund
 ad yrkja edur sjer ad nyta, nema mitt sje lofedur
 leifi, under fullar laga seter: og tilseige abu-
 anda Lojgarness, laude innan greindra tak-
 marka under Lojgarnes halda. En gafugan
 sýslumanni Sr. Jonu Oddsson Hjaltdalin
 bid og loffestuna hid fyrsta, annadruod vid Kirku
 edur a fyrsta hjeradsþingge lofliga og glyra. Og
 stadfeste hana med eigen hende og verjulegu
 hjapriektu Lignete.

ad Medalfelli þann 20ta Februaris Anno 1747

Guðrún Einarsdóttir
 sál. biskups magst Jóns Árna
 sonar efterlifande eekia.

(L. S.)

Framan skrifud loffesta var opiberlega upp-
 lesen Kirkju rofnudinum a heyrande vid
 Reykjavikur Kirkju ad afstadeinu h. embattes
 gjord þann fyrsta sunnudag efter Paska anno
 1747

testur
 J. O. S. Hjaltdalin
 Oddur Jónsson

Þessi framanskrifud loffesta var opiberlega
 upplesen vid Nes Kirkju þann annan sunnudag efter paska,
 sökvar fólkinn a heyrande ad afstadeinu heilagre
 emballesgjord. Anno 1747 testera Eijolfur Olafson

Guðmundur Þorsteinsson.

Framan skrifud lögfesta var opénberlega upplés.
(Kvædda) en að Laugarnesi, Kirkjusöfnudinum á þessum
og viðverande þau þriðja sunudag eftir páska að heil.
agré embottesgjörd afstadiumi;

testera ut supra J. Ó. S. Hjaltdalur
Oddur Jónsson.

Lagt fram í merkjadómi að Bústöðum 24 júní 1890.

Franz Siemsen.

Nr. 8. Lagt fram í landyfirdómi 6. okt. 1890.

Jón Jónsson.

Nr. 10. Lagt fram í yfirdóminum 6. júlí 1891

A. Þvorsteinsson

et.

Nr. 9.

Lögfesta af Laugarneslandi
1785.

Eg Jördþrúður Semundsdóttir ekkja sal.
Torfa Gíslasonar lögfeste hier í dag jördena
Laugarnes, með öllu því þene filger og filgia
ber að fornu og niðu og ei er með lögum frá
Róméd; lögfeste eg grendrar jardar tinn. eingjar,
fjörur weidewotr og úthaga til ytstu um marda,
sem adrer í móte eiga og ánefua effter skrifud.
Steinu sá sem stendur í Kirkju sande á að
bera uppí Áarmunda borg; ier Áarmunda borg
sioonhending rietta og skeekja til hvoruigr.
at handar sudur yfer þverra og miðja Kríngl

luga uppl.
 áheyrande
 ástka að hól.
 Ó. P. Hjaltdal
 Oddur Jónsson
 24 júní 1890
 Sienun.
 1890.
 Jónsson.
 júlí 1891
 Þorsteinn
 etc.
 di
 ötter eekja sal.
 dag jördena
 lilger og felgia
 með lofum frá.
 dar tinn. eingja
 tsta um marku
 a efterskrif.
 u sande á að
 Samundaleg
 ia til hvortu
 og miðja Hring

umire og so ofan i Hånganda i Fossvoge; i Hång-
 anda og uppi Faxakielldu; i Faxakielldu uppi
 Klofnings-stena; þaðan og i stein þau, sem
 stendur fyrir vestan og sunan Búustadaborg;
 þaðan i Búustadaborg, i Búustadaborg siou-
 hending i Priústein. . . . . Lögaraásm-
 um i Liikavörðu þágömu. . . . . skamt fy. . . . . sunnan
 Vatnagarð. Fyrirbið og hverjum manni inau
 þessa Takmarða Lögarness land að yrþja edursiu
 að niuta, nema niutt sie lof edur leife, under
 fullar lagaserter; og tilseige áábúanda Lögarn-
 ness, lande inau greundra takmarða under
 Lögarnes hallda: En Weladla systumámen
 Mr. Wigfus Þórareysson bið og lofsetuna
 hið fyrsta, ámadhvort við Kirkju edurá fyrsta
 hieraðspinge löglega angliisa. Og stadfeste
 hana með mínu nafne.

ad Hurdarbare þannu 16. de May 1785.

Jardprindur Samundsdottir
 Ekia saluga Torfa Gislasonar.

Framan skrifud lofsetta var uppleseu við
 Laugarneskirkju þau 2^{an} sunudag effter
 Trinitatis, Kirkju söfnuðenum áheyrande að
 h. guds þjónustu endadre Áno 1785. - vitna
 Sp. Þorbiörnsson. Jón Oddsson.

Samuleides uppleseð 3^{ia} sunudag effter Trini-
 tatis ved Nes Kirkju sama ár vitna
 Sigurdur Magnússon, Sigurdur Þórðarson.

Upplesed vid Reiknawykker Kyrkju þann 4^{de}
Sunudag effter Trinotates.

Witna underskrifadar

Gjinnur Asgrimsson. Jon Jonsson.

Lagt fram i merkjadómi ad Bistóðum 24. júní
1890.

Franz Siurson.

N° 10 Lagt fram i landsyfisdómi 6. okt. 1890

Jon Jonsson.

N° 12 Lagt fram i yfisdómi 6. júlí 1891.

A. Thorslemann

Eptirvil)

etc.

Mr. G.

Eg fard þriidur Samundsdóttir eða Kja Sal.
Torfa Gíslasonar lögfeste hier i dag jörðena
Löggarnes med öllu því heune fylgjer og fylgia
ber ad fornu og niðu, og ei er med lögum frá.
Romed; lögfeste eg grendrar jarðar tinn, fjór-
ur, weidvötu og uthaga til ytstu ummerkja,
sem adrer i móte eiga. og ánefne efterskrifud:
Steirn sa sem stendur i Kirju-sande á ad vera
uppi Samunda borg; iur Samundaborg síou-
hending rietta og skieckja til hvorugrar hand.
ar fudeur yfer þverra og midia Þriinglu-
miere og so ofan i Hanganda i Fossvoge,
iur Hanganda og uppi Faxa Kielldu, iur Faxa-
Kielldu uppi Klofuingr-Steina, þaðann og i
Stein þann, sem stendur fyrir vestann og

sunnann Búistada borg, úr Búistada borg
 siöonkending í Þriesteina, og svo fram eftir
 Löggaránum í Líttavörðu þá gamla skamt
 fyrir sunnan Vatnagard. Fyrirbiid eg hvöri-
 um manne innann þessra tarmarka
 Löggarnefand ad gylja edur sier ad miita,
 nema mitt sie lof edur leife, under fullar
 laga serter; og tilseige áábúanda Löggarnef
 innann greindra tarmarka, under Löggarnef
 kallda; Enn velædla systumannen hr. Vigfus
 Thorareusson biid eg lögfestuna hid fyrsta ann-
 adhvort vid Kirkju edur á fyrsta hieradsþinge
 löglega augliisa. Og stadfeste hana með
 minnu nafne

ad Hurdarlake þann 16da May 1785.

Jardþrudur Samundsdóttir
 ekkja síluga Torfa Gíslasonar

Framan skrifud lögfestu var uppleiud vid Laugar-
 ness Kirkju þann 2.^{nu} sunnudag eftir Trinitatis
 Kirkjuöfnudinum á heyrandi ad H. guds þjónustu end-
 adri Áno 1785 vitna

Þ. Þorbjörnsson Jan Oddsson.

Samundsdóttir uppleiud 3^{ri} sunnudag eftir Trini-
 tatis vid Vest Kirkju sama ár. vitna

Sigurður Magnússon Sigurður Þorðarson

Uppleiud vid Reyjavíkur Kirkju þann 4ta sunnu-
 dag eftir Trinitatis vitna undir skrefadur

Grimur Asgimsson Jan Jónsson.

Lagt fram í merkjadómi að Bústöðum 24 júní
1890

Fraux Siewren.

N° 9 Lagt fram í Landryfisdomi 6. okt. 1890.

Jón Jónsson.

N° 11 Lagt fram í yfisdominum 6. júlí 1891.

A. Thorsteinnsson

etc.

N° 10.

Adolphi Chr. Baumann

sýslumaður og uppboðsráðgjafi í Kjósar og Gull-
bringusýslum.

Gjörð vitanlegt: að ári 1857, föstudaginn þann
23. júní var í Reykjavíkurbæjar þingsstofu, sam-

kvæmt örk steptarntins í bröfi frá 24 dec. þ.á. og

eftir undanengnar auglýsingar, haldid þriðji upp-

bod á hinum fyrra embættisbústað Biskupsins

Laugarneis með tilheyrandi landi, og varð við

uppboð þetta áður nefnd eign tilklegin þeim hætt-

bjóðandi herrum, Consul og kaupmanni

M. W. Biering, kaupmanni W. St. Jónsen

smíðvarameistara O. Gudjónsen og tórnthús-

mönnum Jóni Arnarsyni, A. Arnarsyni,

P. Magnússyni, J. Þórðarsyni, G. Þórðarsyni

Gudmundi Gudmundssyni, G. Læga og Jóni Arna-

syni í Reykjavík fyrir 5500 rdl. r. m. skilfa:

sinnum þúsund og fimur hundruð reiridali ríttis-

myrtar.

Þaríð bod þetta samkvæmt bryfi Steptamtins
 til mín frá 28. f. m. er samþykkt og kaupverð-
 urinn hafa samuð fyrir mér með bryfi
 Steptamtins af 24. p. m., að þeir hafi fullnægt
 uppbod skilmálanna fyrir sölu á eigninni
 nefnilega með því að greiða 1/3 af kaupverð-
 innu og útgefa rentuberandi vestrulda-
 bryf með 1^a forgangrjetti fyrir eftirstöðv-
 unum, eður 2/3 kaupverðins - svo afsalut
 þjer með samkvæmt þeim við uppbodit
 framlozdu söluskilmálum þannig hjóð-
 andi :

1.

Fasteignin, sem seljast á og upphrópast fyrir
 bod það, er þeir hverar, kaupmader H. St. Johansen,
 Consul M. W. Biering með fleirum hófgrjótt,
 nefnilega 4500^{rdl} innbinder i sjer hid fyrra
 íbúðarhús Biskupsins og aðrar byggingar, er
 standa á jörðinni Langarinn, jörðina sjá,
 eptir landamerkjum og allt annað, sem
 undir hana liggur, og hingad til þefur fylgt
 eigninni, hvar á meðal er landpartur-
 inn: Fossvagar. — Fasteign þessi verður bodin
 uppi einu lagi i því ástandi sem hún upp-
 bodsdaginn fyrir finnst og með þeim rjett-
 indum og skyldum, er þeim hingad
 til fylgt hafa áu á bygðar fyrir hid opinbera
 eða ofanálags frá öðrum hlutad eigendum.

Frá laudamverðjum er að öðru leyti skilyrt þannig:
 Steinn sá sem stendur í Kirkjustandi á að bera
 uppi Ámudaborg, úr Ámudaborg sjónhending
 rjetta og skellja til hvorngrar handar sudur yfir
 þvera og miðja Kringlumýri, og svo ofan í Hang-
 anda í Forvogi, úr Hanganda uppi Faxareldu,
 úr Faxareldu uppi Klopungsteina, þaðan og í
 stein þann, sem stendur fyrir vestan og sunnan
 Bústaðaborg, og þaðan í Bústaðaborg; úr
 Bústaðaborg sjónhending í Þrísteyna og svo
 fram eftir Langarárnunni í Litkavörðu þá gömlu
 skammt fyrir sunnan Vatnagarð.

2.

Kaupverðið greiddt í réttmæt með $\frac{1}{3}$ hlut.
 a, undir eigi og búid er að veita samþykki á
 budið, til Steptantinnu í Reykjavík, það, sem
 þá er eftir, eða $\frac{2}{3}$ hlutar Kaupverðsins, getur
 þar á móti stöðit umi í fasteiginum, með því
 skilyrði, að Kaupandinn gefi út 4% rentu-
 bórandi veðskuldabreyt með 1ta forgangs-
 rjetti, eftir þeim reglum, sem gefnar eru fyr-
 ir lómi af opuberu þje, og skal það útgefað
 og þinglaust á Kostnað Kaupanda.

3.

Steptantinnu í Reykjavík á skilyrt rjetta til
 að veita samþykki til hins hesta budi, sem verð-
 ur gjórh, og mun samþykkið verða veitt ef budið
 er aðgengilegt, undir eigi og Steptantid er búid

ad fá i hendur útskiptina af uppboðgjörðum
sem mun verða svo fljótt sem mögulegt er.

4.

Kaupandi greiðir allan af uppboðum og augljós-
ingu þess löglega leidandi Kostnað, og erfræmur
1/2% afgjald til Konungssjóðsins, þegar sálubrjefid fyrir
eigninni verður þingleidd, samt Kostnaðinn
við þau árangurslaum uppboð, er haldin voru
á henni þann 16. júlí og 18. desember þ.á
eftir löglegum reikningi, sem erli stígur yfir
12 Btd.

5.

Uppfrá því, að samþykkið er veitt, stendur
eignin í ábyrgð Kaupanda og fyrir hans reid-
ing í sjerlhverju tilliti, og getur hann þá strax
geugit að henni.

Kaupandi ber frá þeirri tíð, þau sveitargjöld
og þyngsli, er hvíla á eigninni, hvará mót
gjöld af henni til hvers opinbera, er gjaldast
Mulu á hnu reglulega manntalsþingi 1857
og Kaupandi á líða að greiða, reidvart fyrir
ferdagaárið til 6. júní 1857.

6.

Þessi á lögsóttu að halda út af uppboðum er
Kaupandi skyldur til að ræta fyrir sættu rífu
og rjetti Reykjavíkur býjar með sama fyrirvara
og nemu þess, sem eru innan Reykjavíkur lög-
dæmis, áu tilliti til þess, hvar hann lýni að

eiga varuarping, og skyldast hann paraðandi
til að setta hinum skjóta rjettargangi, sem
bodinn er í tilskiptum 25. janúar 1828.

7.

Alma bod en 5rd verður ekki tekið gildt.

8.

Þegar búið er að borga hinu á Róedna 1/3 hluta
af Raupverðinu og að öðru leyti uppfylla skil-
málana samkvæmt 2. grein, skal uppboðs-
sölubreyt veitt á Róedna Raupsanda.

9.

Uppboð, sem kynni að verða gjört eftir að upp-
bodin er lokið, verður ekki tekið til greina.

A. Baumann.

velufundum herrum: Consul og kaupmanni
M. W. Biering, kaupmanni H. St. Johansen,
siddharameistara Ó Guðjohansen og tómtiusmóða
annum Jóni Áruaryi, A. Áruaryi. P. Hag-
ússyni, J. Þórdarsyni, G. Þórdarsyni, Guðmund
i Guðmundssyni, G. Loega og Jóni Áruaryi
i Reykjavík, — af nýr sem uppboðs haldara
og i þrapti þeirra gildaandi uppboðs^{Laga}skapa, áður
nefnd fasteign. Langarnes með tilheyrandi, til
fullkominnar eignar, með þeim rjettindum
og skyldum, sem henni áður fylgt hafa og sem
lögleg heimildar skjöl kynnu að heimila
því til staðfestu er þetta uppboðs sölubreyt
útgefið, sem má þinglæsa og boka áu fyrirvar.

a, undir heudi munni og embættisum sigla
Skrifstofu Kjósar og Gullbringuviðis í Hafnar-
firði 27. febr. 1857.

A. Baumann.

Borgun fyrir afsalsbygð 3rd (L. S.)

skrif: þeir ríkisdalir ríkismyktar

Borgun.

A. Baumann.

Lezt fram í merkjabómi að Þrústóðum 24 júní 1890.

Frau Sienesen.

Septemil

Nr. 11.

Samkvæmt landamerkjalögnum af 17. mæri-
mánuði þ. á. ber hverjum jardeiganda að skrásetja
a nákvæma lýsing á landamerkjum jarðar sinnar,
eins og hann veit þau réttu.

Af þessum ástæðum leyfi ég mig sem eig-
andi jarðarinnar Þrústóðar í Seltjarnarvestri
í að senda yður lýsingu á landamerkjum þess-
rar jarðar, til þess að þjer sem eigendur að landi
ímóti við mig, með áteiknum yðar latedi lýsi að
lýsingin sje rétt, að svo miklu leyti sem landa-
merki jarðar yðar Laugarnes og Kleppa suertis.

Reykjavík 3rd d. júní 1882

J. Th. A. Thomsen

Til

Laugarnes og Kleppaiganda.

Lýsing á landamerkjum Þrústóðar

liggjandi í Seltjarnarnesskreppi í Gullbringusýslu

úr Blengróf í hádegisráði, sem liggur fyrir sunnan
 Bústaðabæ; þaðan í Lómatjóru; úr Lómatjóru
 í Klofningasteina; þaðan og í stein þraun, sem stendur
 fyrir vestan og sunnan Bústaðaborg; þaðan í Bú-
 staðaborg. Úr Bústaðaborg sjónhendur í þristeina;
 þaðan í Geldingatanga og svo með sjónum og sundur
 ánni (vesturánni) upp að Stórarhyl, stóri
 fossinn í suduránni líka kallast Stórhylur.

Ad eftirrit þetta sje sambelgda nija sydu þraun-
 niti, vottast hys með notarialiter epti rátkönnu-
 an þomaburd.

Notarialskrifstofu Þjósar og Gullbringusýslu 23/1890.

Þorgaðis 25 aurar

Frans Siemsen.

F. S.

(F. S.)

Lagt fram í merkjadómi að Bústaðum 24 júní 1890.

Frans Siemsen.

Nr. 12.

Eftirrit.

si. Sívar Múrarar veit að Klofningasteinar eru í mýr-
 sic. inni fyrir neðan vestustu umgyrðingu Þomsens,
 og að Söðulsteinur á Melunum er landamerktja-
 steinninn, og úr honum yfir þveran Þunts-
 móa, sem var þratuland, en Þuntsmói kall-
 ast móabard það, sem liggur lángs meðgardi
 þeim, sem Þomsen lét hláða úr grjóti, í austur

og vertur að ofanverðu við Vogum, skaut frá þjóð-
veginum.

Gudni Einarrson veit, að Þústada landamerki
vóru talin: að sumanverðu í Lónatjörn og
úr henni vestur eftir mjárinni, þá ganga til
Rómis er svo langt, að söðulsteinur sé í norð-
ur. Þaðan svo í Söðulstein og áfram norður í
þrívörður. Þar af er þá líta auðráðið, að Langar-
nes á land það er liggur að vestan að þessum tal-
mörkum, enda er Klopningasteinur í mjárinni
rjett í þessari línu.

Helgi í Grjóta veit að landamerki milli Langar-
ness og Þústada vóru alltaf talin: Úr þrívörð-
um í Söðulstein fram hjá Þústadaborg og það-
an beint niður í Vogum gegnum miðjan þrötu-
móa, og er þessi vitnisburður aldeilis samþykkaður
vitnisburður Einarauna, og þeimurá sama
stað niður, því fari niður beint niður í
Vogum frá Söðulstein, þessum Klopninga-
steinar þar suman til í miðri mjárinni.

Skrafað af þórt. sál. Kaupmanni Jóni Jóni
H.B.F.

Lagt fram í merkjadómi að Þústöðum 24 júní 1890.

Frauð Siemsen.

Nr. 11. Lagt fram í landyfisdómi 6 Okt. 1890

Jón Jónsson.

Nr. 13. Lagt fram í yfisdómi 6. júlí 1890

A. Þorsteinsson
et.

Nr. 13.

Jeg underskrefadur Jóhannes Ólsen, tonthúsmodur í Reykjavík, sem er 67 ára að aldri fæddur og uppallinn hér í Reykjavík vatta hér með, að gamlir menn hafa sagt mér, að laudamerki Langarnes væri: að sumu ír Hangauda í Fossvogi, syðsta klettinum við sjóinn næst Fossvogslæk Langarnes, megin, uppi Faxareldu, sem er, þegar menn fara upp með Fossvogslæk, syðri armurinn á eyptórnum Fossvogslækjar, alllangt austur í myrinni, og ír Faxareldu uppi Klofningsteina, sem eru hönnuð. Þá er hér um bil í beinni línu í austur frá Faxareldu, en í suður frá Bústadaborg, en að austan væri laudamerki Langarnes ír Klofningsteinum þvert yfir síu myrina hér um bil í norður upp fyrir austan Palmóa yfir hér um bil ^{miðju} vestari gjörðingu Thomsens í stein uppá hadinni, og þaðan í Bústadaborg, og ír heimi sjónbending í Grísteina. Þessi mörk voru almennt talin frammi, þegar ég var að alast upp, fyrir 1840 og fram yfir 1850, en þá var þessi þessi yfir þrjú og átta tal um þetta þetta við margu menn; vil þú þá til nefna Helga Eydólfsson í Grjóta, sem hefti búið hér í þing og meðal annars mörk á Bústöðum, og d'á níræðis aldri fyrir hér um bil 30 árum síðan, Guðrígu Vígfúsdóttur í Vígfúsarkoti í Reykjavík, mestu grundarkonu, sem d'áin er fyrir allmörgum árum um áttrett, Einar heitinn m'árara, sem hefti verið í

Laugarneii og var hjér svo í Reykjavík, Hannes
 heitinn Jóhann, kaupmann í Reykjavík, sem
 ólit uppi Laugarneii og hafði talað við föður
 sinn Steingrím biskup, Jóhannes Lögga heitinn,
 sem hafði alirt uppi Reykjavík og þekkti með-
 in mjög vel, og margu fleiri, sem allir töldu mök-
 is in eus og jég hef sagt. Landid var líka notað að
 þessum móðum, ymist af Laugarneismann-
 um eta af mönnum í Reykjavík, er fenguleyfi
 Steingríms biskups bæði til að slá þar og beita
 skepnur sínum, en Steingrímsur biskup dó
 eins og kemur til 1845. Það var fyrst eftir að
 Ditlev heitinn Thomsen kaupmaður í Reykjavík,
 var orðinn eigandi að Bústöðum, að farid var að
 rugla með mörkin, en þá var Helgi Thordersen bisk-
 up farinn að búa í Laugarneii, og skipti sjerlit-
 id af því, sem Thomsen hjelt fram. Thomsen
 kaupmaður girti inn fyrir mörk Laugarneii alveg
 þegjandi, og man jég þá, að margu furdadi stórliga
 á, að honum skyldi haldast þetta uppi, en sidan
 hefir þetta eldi verid útkljáð; Thomsen reyndi
 að nota landid, en Laugarneieigendur létu sín-
 ar skepnur ganga inn í Fossvog og leyfdu öðr-
 um að gjöra slétt híd sama, og hafa skepnur
 svo gengid í Laugarneislandi á sama hátt, eins og
 skepnur ganga í haga.

Merki þau, sem H. Th. Thomsen, kaupmað-
 ur heldur nú fram, hef jég aldrei heyrð gombmann

nefna og það er fyrst fyrir þremur árum, að þú
hef heyrð, að Thomsen væri búinn, að finna nýja
Klofningsteina nídur við Fosvogslæk, en steinninn,
sem er að norðanverðu við lárinn rjett hjá vöð, sem
Kallat er Norðlingaváð, var ávallt Kalladuraf eldri
mönnum Norðlingasteinn.

Reykjavík 20. júní 1890.

Jóh. Olsen.

Lagt fram í merkjadómni að Bústöðum 24. júní 1890

Franz Siemsen.

Nr. 14.

Ég undirritadur Jóhannes Looga í Reykjavík, sem
ni er 67 ára að aldri, fæddur og uppalinn hjér í Reykj-
avík, votta hjér með að gamlit meim hafa sagt
míger, að landamerki Langarness væru: að summan
úr Hanganda í Fosvogi, syðsta Klettinnum við sjó-
innu, næst Fosvogslæk Langarnessmígju, uppi
Faxarelðu, sem er, þegar meim fara upp með Fos-
vogslæk, syðri armurinn á uppstökum Fosvogslækar,
allaugt austur í mýrinu, og úr Faxarelðu uppi
Klofningsteina, sem eru horumarkid hjér um
bil í beinni línu í austur frá Faxarelðu, en í
súður frá Bústadaborg; en að austan væru landa-
merki Langarness úr Klofningsteinum þvert
yfis mýrina hjér um bil í norður upp fyrir aust-
an Pálmisóa yfis hjér um bil miðja vestari girdingun
Thomsens í stein uppa hédinni, og þaðan í
Bústadaborg, og úr henni sjónhendingu í þristein

Þessi mörk voru almennt talið þannig, þegar jég
 var að alast upp fyrir 1840 og fram yfir 1850, en
 þá var jég kominn undir þrjú og átta tal
 um þetta við ýmsa menn. Sferstæðliga sagt þá
 er minn sálugi, Jóhannes Lögmaður, sem hefur
 allst úr þess i Reykjavík nákvæmlega frá
 þessum merkjum, og sönnulega Jóhannes heitinn
 Jóhansen, kaupmaður i Reykjavík, sem hefur
 alist uppi Laugarnesi og talað við föður sinn
 Steingrím biskup. Jég átti einnig tal um
 þetta við Halldór heitinn, son Helga Eyólfssonar
 i Gnjóta, hann bjó á Þústóðum og hjelt sönnu
 merki, eins og jég hef talað um. Medalam-
 ars fjell jég leyfi hjá Halldóri Þringum 1846-46,
 áður en Ditlev heitinn Reypti Þústóði, að slá
 vestur á Þústóðalandi, en ekki kvæðit hann
 mega leyfa mér að slá lengra vestur, en að
 merkjum, sem jég hef áður nefnt.
 Landið var líka notað að þessum mörkum
 ýmist af Laugarnesmönnum eða af mönnum
 úr Reykjavík, er fengu leyfi Steingrím bisk-
 ups badi til að slá þar og beita skipnum sí-
 um, en Steingrímur biskup dó, eins og kemur
 ugt er, 1845. — Það var fyrst eftir að Ditlev
 heitinn Thomsen, kaupmaður i Reykjavík,
 var orðinn eigandi að Þústóðum, að farir var
 að regla með mörkin, en þá var Helgi Thord-
 ersen biskup farinn að búa i Laugarnesi, og

skipti sjer lítid af því, sem Thomsen hjelt fram.
Thomsen kaupmáður girti inn fyrir mörk Laug-
arness alveg þegjandi, og man jeg þá að margi
furdadi stórlega á, að honum skyldi haldast þetta
uppi, en síðan hefir þetta ekki verið útkljáð, Thomsen
seyndi að nota landid, en Laugarneseigendur
ljeta sínar skipur ganga inn í Fossvog og leyf-
sie u öðrum að gjöra slíkt hið sama, og skipur
svo gengid í Laugarneslandi á sama hátt, og skipur
ur ganga í haga.

Meris þau, sem H. Th. Thomsen kaupmáður held-
ur mi fram, hef jeg aldri heyrt gamla menn
nefna, og aldri hef jeg heyrt eldri menn tala um
aðra Klopningsteina, en þá sem jeg hef áður nefnt,
en steinninn, sem er að norðanverðu við Fossvog,
rjett hjá vadi, sem heitir Norðlingavád, varavallt
Kalladur af eldri mönnum Norðlingasteinn

Reykjavík 20. júní 1890.

J. Löega.

Lagt fram í merkjadómni að Bústodum

24. júní 1890.

Frau Sienren.

Nr. 15.

Jeg undirritadur Páll Magnússon í Pálbændu
Holti í Reykjavík, sem er 69 ára að aldri, faddur
og uppaliur í Reykjavík, þar sem jeg hef verið
allan minn aldur, votta hjer með, að jeg heyrði
gamla menn á minnum yngri árum jafnan tala

ad landamerki milli Laugarnes og Bústada varu
 fyrir innan Háaleyti um Þóðulstein og svo þar
 ofan eftir í rjúgna. Faxarelda var talin í upp-
 tórnum á Fossvogslá og Haugandi syðsti klettur-
 inn við sjóinn næst Fossvogslá. Stjórstarfliga men-
 ja eftir, að Halldór heitinn, son Helga heiturs í
 Grjóta, sem var alinn uppá Bústöðum og átti
 þá hálfa, sagði ríjer, að landamerkin milli
 Laugarnes og Bústada varu um Þóðulstein
 í Bústadaborg.

Þáttu jeg hafi átt tal við ýmsa[menn] um landa-
 merkin, hef jeg aldrei heyrt gamla menn
 segja, að Bústadis áttu ríður að Fossvogslá,
 eða þar væri norður merkjasteinn og ekkri
 heldur um neinu merkjastein vestan í Háa-
 leyti.

Reykjavík 22 júní 1890.

Þell Magnússon.

Lagt fram í merkjadómni að Bústöðum 24 júní 1890.

Franz Siemsen

Nr. 16

Jeg undirritadur Jóhannes Oddsson, sem er
 61 árs að aldri og hef búið á Bústöðum í
 Seltjarnarneshreppi í 18 ár, nefniliga frá
 1860 til 1867 og 1871 til 1882 vatta þjer með, að
 jeg brúkadí ekkri, meðan jeg bjó á Bústöðum,
 lengra en vestur að Háaleyti, og ofan undir
 síe uppstórnum á Fossvogslá. Steinnur Laugar-

nemnumma og fleiri gengur auðvitað um á þetta
 land, ein og gengur, og þau fjögur ár, sem jeg var
 í burtu frá Þústöðum árin 1867-1871 fjella
 girdingar Thomsens talvert niður, og gengur steyru
 vnuar þá meirí um fyrir girdingarnar fyrir
 á eftir að jeg kom aftur að Þústöðum 1871.
 Emsfremur skal þess getið, að Hannes heitin
 Jóhann vildi halda landamerki Langarnes
 um Söðulstein, og sömuleiðis taladi þou var Hall-
 dór Helgasonar á Þústöðum, um þess meiri
 og miðadi við stein sutur í Flönnu, sem jeg
 þó aldrei fann.

Þetta vottorð er jeg reidubúinn að staðfestu
 eidi, ef krafist verður.

Reykjavík 22. júní 1890.

Jóhannes Oddsson.

Lagt fram í merkjadómi að Þústöðum 24/6. 1890

Franz Siensen.

Nr. 17.

Spurningar.

I til vitnis, herra kaupmanns Geir Loíga í Reykjavík

1, Hvað er vitnið gamalt?

2, Hvar á vitnið heima, og hvar hefur það alírt upp?

3, Hefur vitnið heyrt gamla menn segja, hvor maki
 varu á landinu milli Langarnes og Þústöða,
 og hvor sögðu gamla menn að þau meiri
 varu?

4, Hefur vitnið heyrt gamla menn eða yngri segja,

at landamerki milli Langarness og Bústada veru
miðud við stein niður við Fossvogslæk og við stein
vestan til við Háaleyti niðri í myrinni norðri
fyrir meðan veginum?

5. Hefur vitnið heyrt nokkra gamla menn kalla
stein eða steina spottaroru fyrir ofan Hangandi
í Fossvogi Klofningrsteina?

6. Hefur vitnið heyrt gamla menn segja, hvar
Faxarelda sje og Hangandi í Fossvogi?

II til vitnanna Jóhannesar Óluns, Jóhannesar
Loíga, Páls Magnússonar og Jóhannesar Odd-
sonar í Reykjavík.

1, Hannast vitnið við hild framlagða vott-
ord, sem undirskrifad er með þess nafni,
og að það sje að efni og innihaldi sam-
líkanum samkvæmt, að þess vitnið best veit?

og enn fremur til Jóhannesar Oddsonar

2, Hefur vitnið heyrt gamla menn eða yngri kalla
stein eða steina við Fossvogslæk Langarness-
megin, spottaroru fyrir ofan sjáfarvél, Klof-
ningrsteina.

3, Hefur vitnið heyrt gamla menn eða yngri
segja að merki milli Langarness og Bústada
veru frá þessum steinum í norðrum stein
vestan til við Háaleyti?

Reykjavík 24 júní 1890

Páll Briem.

Lagt fram í merkjadómni að Þústóðum 24 júní
1890.

Franz Siemsen.

Nr. 18 (afstóðuneypráttur)

f. fylgir hjer með.

Lagt fram í merkjadómni að Þústóðum d. 24/6/1890.

Franz Siemsen.

Óskadi umbodsmáður stefnanda að stefudi lagði fram nú þegar þau skilríði, er hann hefur til upplýsingar í málinu. Stefudi sagðist munur gjöra það, er mótsparturinn væri búinn að leiða vitni sín til upplýsingar málstað sínum. Umbodsmáður stefnanda óskadi þá, að vitna leiðsla þæri fram.

Mætti þá í rjettinum kaupmáður Geir Loija Dómariur lagði fyrir hann spurningarveru á skjali Nr. 1711-6 og svarar hann þeim þannig.

ad 1. spurningu: 60 ára.

ad 2. " Vitnið segist eiga heima í Reykjavík og hafa alirt þar upp.

ad 3. spurningu: Vitnið segir að gawlís meum hafi sagt sjer, að merkin væru í Þvísteinum í Þústóðaborg; þaðan í stein sem er í vestur og suður af Þústóðaborg og jafuframt hafi verið nefndur Þóðulsteinn; þaðan í Hlofsingisteyni, sem eru fyrir innan gjörðingur

24 júní 1890

Siemsen.

24/6/1890

Siemsen.

stefudis lögdi

um hefði

di sagðist

væri búinn

málstað

óskandi það

adur Geir Zoega

eingarnara

um þeim þann.

ge heima í Reykjavík

þar upp.

ulid meum hafi

verin væru úr

Bústaðaborg;

er í vestur og suður

suframt hafi verið

; þaðan í Hlofning

umau gjörðingur

Thomson.

ad 4. " " : Vitnið segist eigi haf heyrð aðra
: lola um það nema heira Thomson.

ad 5. " " : Vitnið svarar þessari spurningu
: neitandi.

ad 6. " " : Vitnið segist hafa heyrð það
: nefut Faxareldu, þá Reldu, þar
: sem Fosvogslædur hefir uppstök
: sin eða myndast úr. Vitnið segist
: hafa heyrð kallað Hangaandi við
: Fosvogslötu norðan veldu.

Þenna framburð sinn er vitnið reidubúið til að stað-
festa með eidi. Stefudi mótumelis framburði þess vitni-
is sem þýðingarlausum, þar sem vitnið hefir verið
eigandi að Langarneseigninni, og sem slíður skrif-
að undir landamerki þrá fyrir eigninni, en þó fell-
ur eidfestingu þess. Vitnið vjer úr rjetli. Uppl. staðf.
Mætti þá i rjetlinum vitnið Jóhannes Zoega
Sitninn var sýnt rskjal Nr. 14 og sem var leiid
upp fyrir því, og þannart það við að hafa ritad
undir það, og vera reidubúið til að staðfesta
framburð þann, sem það hefur gefid i þeim eidi,
ef þess yndi þrafist. Hlotparturinn frá
fellur eidfestingu þess vitnis.

Vitnið vjer úr rjetli. Uppl. staðf.

Mætti þá i rjetlinum vitnið Jóhannes Olsen.
Sitninn var sýnt rskjal Nr. 13 og það uppleiid
fyrir því. Þannart það við að hafa gefid skýrslu

þá sem í því er innifalinn. Málspartar frá þellu
 u eiddfestingu vitnisins. Uppl. staðf. Vitnið
 vjör í rjetti.

Matti þá í rjettingu vitnið Páll Magnússon.
 Vitnið var sýnt rskjal Nr. 15 og það uppl.
 id fyrir því. Þannat það við, að hafa gefið skjöl
 u þá, sem er innifalinn í því, og vill staðfesta hann
 með eidi, ef þess verður krafist. Málspartar frá
 þella eiddfestingu. Uppl. staðf. Vitnið vjör í rjetti

Matti þá í rjettingu vitnið Jóhannes Oddsson
 Vitnið var sýnt rskjal Nr. 16 og það uppl.
 id fyrir því; Þannat það við að hafa gefið framboð
 þann, sem innifalinn er í því, og vera reidubú.
 id til að staðfesta hann með eidi, ef þess verður
 krafist. Fyrir vitnið voru lagðar spurningar
 ar á rskjalinu Nr. 17 II 2-3 og svarar vitnið
 þeim þannig.

ad II, 2 - Vitnið segir eigi hafa heyrt annan
 tala um Þlofvingsteinu, nema
 Thorsen Raupmann.

ad III, 3, Vitnið segir engan hafa heyrt tala
 um það nema Thorsen Raup-
 mann.

Uppl. staðfest, rjett bókað.

Málspartar frá þellu eiddfestingu vitnis þessa.
 Vitnið vjör í rjetti.

Stefndi leggur fram

1. Útskript ír þingbóku Kjónar og Gullbrúna rjetta

- 2, Merkjatta' fyrir Langarnesi dags. 14. júlí 1884
- 3, Afstöðuuppskrátt af merkjum milli Langar-
ness og Bústada og
- 4, Málútlitun af sínu helid dags. í Dag. Skjól
þess áldk. Nr. 19-22 og hljóða svo.

Nr. 19.

Útskreipt

in þingbók Hjósa og Gullbringusýslu.

Þá rjettarhald 23. júlí 1889.

Ár 1889 hinu 23. júlí var auðerjettur Hjósa og Gull-
bringusýslu settur að Bústöðum og haldinn af þiu
um reglulegr dómara, sýslumanni Frann Siensem
með vottum hreyptjóva Þordi Gudmundsnyri og
Gudmundi Helgareyri.

Var þá leiid fyrir:

ad halda vitna leidslu út af lauda
merkjum milli Langarness og Bústada.

Beidandi gjórdar þessrar, kaupmáður H. Th. A.
Thomson er máttur og bidur hann dómaraum ad
lata vitnið Gudna Einarsson, sem er máttur hjer
í dag, gefa skjólu fyrir rjetti um ofangreind lauda
merki

Áf hendi Reykjavíkur býjar, eiganda Langar-
ness, er máttur málaflutningsmáður Páll
Briem, og hefir hann góðfúslega máttóstepud.
ur við vitna leidslu þessu.

Matti þá'nyttinum Gudni Einarssoni í Gudna.

be í Reykjavík þá að aldri. Þar hefur á minnum um
sannsógl.

Vitnastefnandi biddur þá lagt fyrir vitnið þá spurn-
ingur:

Þetta vitnið hornmælið að norðanverðu
milli Laugarnes, Bústada og Hleypu
og heitir það elri Þrústeinar, og getur
vitnið skýrt frá hvar þetta hornmark
ligger?

Þessi spurning svarar vitnið, að það þetta horn-
mark þetta, og heitir það Þrústeinar og eru þeir rítt
fyrir norðan miðu sögu í endanum á Laugholti
Góðru lagi biddur vitnastefnandi þá spurningulagd.
a fyrir vitnið:

Þetta vitnið næsta mark að vestan
verðu milli Bústada og Laugarnes?

Vitnið játar því, og segir að það sje kallað Bústadaberg,
sem stendur í sláttunum milli Bústadaholts og
Grænskális, en þi heldur nær hálsinum; hjá
borginni sje dálitil tjöru og mýri, sem kallað sje
Þrognarmýri.

Ernfremur:

Þetta vitnið næsta mark sudur af hin-
um mörkunum að ^{vestan} segtas verða?

Vitnið segir, að það sje grár steinn, einstakur, vest-
an í Háleyti mýrinu, vestanverð við Háleyti.

Ernfremur:

Er eigi seinasta mark að sumum og

vestan megin milli Langarnes og Bústada hús.
 er svo kölluðu Klopungursteinar og hvar liggja þeir?
 Vitnið segir svo vera, og liggja þeir niður við Foss.
 vagslár, annar Klopungurinn liggja út af, en hin
 stendur uppi, er vitnið sá þá síðast fyrir e Tór-
 um síðan.

Sic

Vitnaskefudi biddur vitnið spurt að þeir:

hvert eigendur Langarnes hafi sagt
 vitninu að móðir væru þar sem það til-
 lerur?

Þessu svarar vitnið þannig: að Langarneseigendur hafi
 átt tal ¹ ² við ¹ sig um móðir.

Þá biddur vitnaskefudi vitnið spurt að þeir:

Hver hafi sagt vitninu að móðir væru
 í þessum stöðum?

Vitnið segir að það hafi gjört fadur vitnisins, sem hafi
 verið landseti á Bústöðum, sem þá var Þórgjörð
 í c. 12 ár. Uppl. jät. rjett bók.

Þessu framhvið sínu er vitnið neidubúið að stad-
 festa með eidi, ef þess verður krafist.

Fréttara eigi fyrir tekið

Rjetti Slitið.

Vottar:

Franz Siurson

Góður Gudmundson

H. Th. t. Thomsen

Gudru. Helgason.

Páll Briem.

#

#

#

Rjetta út skript Stadfetter

„ Franz Siurson.

Gjöld:

- 1 Tucuniaráttin Kr 1.00
- líl vottad - 1.00
- 1 vitni lítt - 0,33
- Útveigt 1/1 ísk - 0,50

§ Kr. 2.83 (tvar Krókur áttatín og þrjár))

Fraux Siemsen.

Fram lagt í merkjadómi d Þústóðum 24. júní 1890

Fraux Siemsen.

N° 13 Lagt fram í landsyfirdómi 6. Okt. 1890.

Jón Jensen.

N° 14 Lagt fram í yfirdómi 6. júlí 1891.

A. Thorsensson.

th.

N° 20.

Sambæmt 3. græin landamerlja laga frá 17. marz 1882, gefum vjæ undirritaðis eigendur Langarnæ svofellda lýing í landamerkjæm þessara eignarjardar vottar:

Steinn já sem stendur í Kirkjusaundi og ber í Amundaborg (milli Græusháls og Raúdarárholts); úr Amundaborg sjónþending njett og skelja til hvorugrar handar súður yfir ~~[þvætta]~~ þverra og miðja Kringlumýri, og svo ofan í Hangaúði Fossvogi; úr Fossvogi; úr Hangaúða og uppi Faxakeldu; úr Faxakeldu uppi Klofningsteinnspáðan og í stein páð, sem stendur fyrir vestan og sunnan

Bústadaborg, þaðan í Bústadaborg; úr Bústadaborg
spóluendur í Þrístaina, og svo fram eftir
Langarárnunni í Líkavörðu (torfu) þá gömlu
skammt fyrir sunnan Vatnagarð.

Reykjavík 14. dag júlímánu 1884.

Magnús Stephensen. E. Th. Jonsson fyrir hönd
frú S. Siensen. J. Þóðarsson. Lúdvíg Alexiussen
W. Helgason. N. St. Johansen. A. Thorssteinson
G. Löiga. G. Þóðarsson. P. S. Biering. O. Finsen.
Framlagt í merkjadómni að Bústóðnum 24. júní

1890

Franz Siensen.

Nr. 21 (afstöðuuppskráttur)

f. fylgja hjermet.
Framlagt í merkjadómni að Bústóðnum 24. júní
1890.

Franz Siensen.

Nr. 22.

Þegar ræða stál um landamerki milli Lang-
arunn og Bústada, þá eru báðar partar sam-
huga um það, að hinni svokölluðu Þrístainar
sje höfundarmerkið að útróðauverdu, og þaðan liggi
talmerkið beint í Bústadaborg, sem enginn
getur villt, því að slíkt merki er ekki
nema eitt, nefnilega fyrir vestan Bústade-
holt. Í allri dældinni frá Fossvogi og upp
að Ellidaám er engin þeir steinar, sem
klofist geta heitið, nema þeir einir, sem standa

rjett við Fornvogsloerium að norðanverdu; því að þeir
 steinar, sem vitni mótpartisur hafa heyrt að veru
 landamerðjasteinar millum Laugarne og Þústada
 verdaalls eigi nefndir Klopfiungssteinar. Það er
 að eina þeir steinar áleis idlis, sem aldrei hafa
 sannað átt, enda liggja langt fyrir sumarið
 taluð. Þústada í landi Digraveu. Hvar
 Faxarellda er, veit enginn, og sögu sögu mótpartisur
 um það er getgáta ein út í blaeni. Þegar á hinum
 bögunum er litid til þess að Laugunestland nærí Hang-
 anda gáðan Ripp fyrir norðan Fornvogsloerium, og
 það er í Faxarellda, og svo í Klopfiungssteina, þá virð-
 ist andsett, að þarvinnu hafi allur verið nefndur
 Faxarellda frá upptörunum og ríður til savar, og
 hafi dregid nafu af aðalvoppsprettunni, sem hafi
 heitid Faxarellda, því að ef dregin er bein líva
 úr Hanganda fram til Keldu þeirrar, sem mót-
 parturinn Kallar Faxarellda, hver átti þá að
 eiga fram þrihyoning, sem optur verður mill-
 um þessum línum og Fornvogsloeriar? Átti það
 að vera almennings eign? eða einstakings eign
 Hjer getur alls enginn vafi áleiid, að þrófurn
 mótpartisur eru með öllu ástæðulaesar,
 enda hefur hingad til, svo þess vitni til, enginn
 fyrir alvöru reugt það, að þann landamerði
 sem þess hif talid, veru rjett, eða reyt hláð ná
 nokkru af því landi, sem þess gjövi þrófu til
 móts við Laugarne.

Segar sagt er að Laugarnes hafi haft slag-
 ur í vestráhluta þess svæðis, sem umgert er frá
 Þústóðum, þá er það með öllu þýðingarlaust.
 Dómarrátt verda að j'ata, að það hefur miðlu
 meiri þýðingu, að styflein hafa verið umgirt á þess
 norður sem helst mótumali hafi framdrömið gegnum
 af hálfu eigenda Laugarnes, hvort séu nýj réðar.
 En hitti getur vel verið og er næsta eðlilegt, að á-
 endur Laugarnes hafi einhverjum feugid slag-
 ur á Þústóðum, þar sem þeir eru næsta j'ard við Laug-
 arnes, en það samur alls eigi að Laugnes hafi
 átt þar slagjulaud.

Að öðru leyti leysi þú nýr virdingarfyllt að skírskota
 til skjala þeirra er þú hefi framlagt og gjöra þá réttar.
 Kröfu: Að landamerkin fyrir eignarj'ord minni
 Þústóðum gagnvart Laugarnesi verði á hveðis þann-
 ig eins og þú hefi gjört: þinni framlagðu með
 lýning dags. 30^{ja} júní 1882 og að sárjandiun
 verði dæmdu til að borga allan málskostnað
 með einhverju nægilegu eptis mati rjettarinn
 Eð geymi nýj rétt til ítrarari málsúllstun-
 ar og mótumala fyrir rjettinum, og legg svo
 málið í dóun með fyrirvara.

Reykjaví 24. d júní 1890
 Xíndingarfyllt
 Y. Th. A. Thoren.

Til
 Merjádóms Kjósar og Gullbringusýslu.

Framlegt í merkjadómni í Þingstöðum 24. júní 1890

Franz Siemsen.

Eftir beiðni Stefana spurdi dómariinn Stefana að því hvort hann tæki frá bænd vitnisins Gudna Einarssonar á Hóskjali Nr. 19 eins gildan og eidd. ^{Stefandiinn hefur þessu framhald eins gildan, og eiddan er} festur væri. Stefandiinn lagði fram vottorð frá Gudna Einarssyni dags. 20. p. m. Gudni Einarsson matli í rjettinum og Rannast við að hafa gefið það og vera reidubúinn til að staðfesta það með eiddi. Málspartan frá fjella eiddfestingun. Vottorðið auðk. Nr. 23 og hljóðar svo:

Nr. 23.

Jeg undirritaður Gudni Einarsson tóum þús. madur í Reykjavík votta hjér með, að jeg heyrði þaður minum, Einar Einarsson, sem bjó á Þingstöðum, meðan jeg var drengur, og flutti þaðan, þegar jeg var 14 ára og dó nærris tveimur árum eftir, segja að hounnari á landamerkjum Þingstada að summan og vestan varu Hlofninga skemar, en hann sigði njer þá eigi eða aðrir, sem sögðu þetta, enda vissi jeg að övinn var um merkin, en þegar jeg vand eldri og skoddi landið þótti njer einna líklegast að Hlofningastemar væri við Fossvogslak eftir því sem fadir minn sagði njer og fleiri menn.

Þetta vottorð er jeg fús á að staðfesta með eiddi, ef þessert verður

Reykjavík 20. júní 1890.

Gudni Einarsson.

Lagt fram í mæðjádómni að Bústöðum 24 júní 1890.

Fraux Simeu.

Stefuandinn lagði jafuframnt fram mótmæli gegn framboði Gudna Einarssonar, dags. í dag, en andk. Nr. 24 og hljóðar svo:

Nr. 24.

Mótmæli

gegn framboði Gudna Einarssonar.

* * *

Framboði Gudna Einarssonar mótmæli jeg að öllu leyti og þrefit þess, að allst tillit verði tekið til hans. Jeg vil að því, er smertir efni hans taka það fram, að það er spærka ósemulegt, að fadris Gudna, sem var leigulidi á Bústöðum skuli hafa sagt honum frá mæðjæm, sem enginu gamall maður þekki eða hefur heyrt gamla menn segja, og mótmæli jeg því að svo hafi verið. Þegar Gudni fór með föður [tit] sínum frá Bústöðum til Reykjavíkur, þá var hann 14 ára, en þegar fadris hans dó, var hann á sextánda ári, og því er það ein ólíklegra, að Gudni hafi þá getað skilið föður sinn rjett, enda hef jeg vottard frá Gudna, þar sem hann viddurum er, að honum hafi aldrei verið synd mæðri og því er það ein edilegra, að Gudni hefur ruglast. Það, sem ^{er} veðir framboði Gudna er það, að Páll Magnússon, sem er mágur Gudna og ólit upp með honum, eftir að fadris Gudna

Ég, skuli aldrei hafa heyrt mótt Thomsens nefnd,
 þar sem Gudni^{þó} segir að líti að eina fadir sínu hafi sagt
 þeni mótt Thomsens, heldur og fleiri minni. Þyktuð
 þú fram, að þóð, sem Þorsteinn Haukmáður vottar
 í bladi sínu um framboð Gudna, sji alveg rétt.
 Jaz legg þjer með fram vottuð Gudna, sem jaz stír-
 skota til að þú, er smertu þíð ofangreinda, en sem
 jaz þó alls eigi viderkenni að öðru leyti

p.t. Bústöðum 24 júní 1890.

Páll Briem.

Lagt fram í merkjadómi að Bústöðum 24 júní
1890.

Franz Siemsen.

Stefnaðinn fjeld með samþykki mótparts-
 ins ljóð skjólin Nr. 19-22. Stefndi fjeld sömu-
 leids ljóð skjólin Nr. 1-18, 23 og 24.

Málid verður aptur fyrir teið á morgun á bájar-
 þingstofunni í Reykjavík Kl. 4 e. hádegis.

Frekarar eigi fyrir teið

sjetti slitið.

Páll Briem

Franz Siemsen H. Th. A. Thomsen.

Þ. Rúnólfron. Halldór Jónsson, G. Gíslason Þóður
 Gudmundson.

Á 1890, hinn 24. júní var merkjadómur Kjárar og
 Gullbringuvíla settur á bájarþingstofunni í Reykja-
 vík, og haldinn af hinum reglulega dómara,
 sýslumanni Franz Siemsen með meðdómsmönnum.

um Þóroddi Gudmundssyni, Þóroddi Rúnólfsyni,
Gísla Gíslarsyni og Halldóri Jónssyni.
Var þá tekið fyrir málið.

Þegarstjórn Reykjavíkur

gegn

Raugmanni H. Th. A. Thorsen.

úti af landamerkjum milli Langarnes og Bústaða.

Af hendi stefnanda er mættur yfirriktar málafarflu
maður Páll Briem. Stefndi er persónulega mætt.
er með yfirriktar málafarflumanni Gudlaugi
Gudmundssyni. Umboðsmáður stefnanda stílar
áptur skjálum máliens, sem honum ljóst
hafa verið, Nr 19-22 og leggur fram fram-
hald sóðnar, dags. í dag með 1 fskjali, er aut.
Kenna Nr. 25 og 26 og hljóða svo:

Nr. 25.

Þegarstjórn Reykjavíkur

gegn

H. Th. A. Thorsen

um landamerki Langarnes og Bústaða.

Þegar jeg las vörðina og þótt sem H. Th. A. Thorsen
sem hefur þar fyrir sig að vera, þá varð jeg alveg herra
á, hveru maður málitodu hons er, og hveru
honn jafuvel hefur haldið fram sínum landamerkj-
um [jafuvel] með mikilli ljettúð. Hveru heidradri
riktur hefur heyrð framburð vitrunna t. a. m. um
Faxarelda og þó segis málparturinn á þessad
lata sjá bregða: "Hvar Faxarelda er veit enginn" og

er þetta rjett eins og dæmi þess, hvern H. Th. it.
Thomson heldur máli sínu fram með blinduá
Kafa.

Af sömu tegund er það, sem hann segir um Kjöfningi-
steina. Hann segir að Kjöfningsteinar hafi aldrei
saman átt. En hvaðan eru þeir þá komnir saman?
Heldur mótparturium, að þeir hafi verið fluttir þangað
af mannavöldum eða af yfirnáttúrlegis Krájetar hafi
flutt þá þangað sínu úr hverri áttinni. Einn
annars hefur þetta litla þýðingu.

Kjöfningsteinar er nafn, og það mönnum sýr-
is mér in 300 árum hefur gengið til að kalla þá
svo, eða þeim sem í upphafi nefndu þá svo,
veit enginn. Nafnið getur verið komið af morgu;
það getur enginn sagt um, af hverju það er. Hitt
er nú sannad, að steinarnir hafi haft þetta nafn,
eins og hinir elstu menn hafa boðið og sagt að gam-
lis menn hafi sagt.

Svo segir mótparturium, að Kjöfningsteinar
sjen langt fyrir suman öll tadmörk Þístaði
landi Digraanes. En það dregið lítið að komu með
siv þess konar alveg ósannad. Þístaðir eiga nokkuð
siv sudur fyrir skurðum sem í oryrimis, en hvað langt
eru Kjöfningsteinar fyrir suman skurðum?

Mótparturium hefur víð heldur eigi athugað
það, að hjer er alls eigi spurning um Digraanes-
land. Digraanesigendur hafa hvaðligu eða skala
af þeirri laudamerkjalinu, sem árvæðin verður,

því að hjer er aðins spurningin um talmóttin milli Langarnu og Bústada, erda er þessu er ekki bindandi fyrir aðra en þá, sem stefuter í málinu að loqum, og þó aldrei væri nema svo, að Klofningsteinar væru í Digra nenslandi, sem jæg reyndar meyta - þá má vel rínda við þá, sem það merki er ráði línum milli Bústada og Langarnu, og jæg hef einmitt alveg nýlega að við mál, þar sem ríndað var við merki á annars landi, og er því gott, að þessi mótmála stefuda, sem bæði eru óvinn og ósönnuð, eru gjóðingarlau, þátt þau væru sönnuð. Eins og jæg tók fram, þá var það mótpartinn, að sönnuð hann hefði haft þá brúðum á þessu um þætta landi, er heimiladi hönnu landið, en þetta hefur hann ekki gert, og hann hefur jafnvel allsíg heldið því fram í varnarstíjali sínu, að hann hafi haft slíka brúðum á landinu. Hann hefur að eins sagt, að afur lítill hluti af þætta landinu hafi verið ungritur á mótmála. En hvað hjálpar slíkt, þegar landið hefur verið bæthagi fyrir skipu Langarnu eiganda eins og áður hefur verið, og það jafnvel einnig sí hluti, sem ungritur hefur verið. Þórnarannís sá, þversu máli þegar þessar gjóðingar voru, þegar þeir rínda yfí þær rítt eins og eugín gjóðing hafi verið. En jæg orðlengi ekki meira um þetta. Mátparturinn hefur ekki gagnvart mótmálinu mínu sönnuð

því brúðrum, er heimili þannu laudid, og þá er allur
 þann yfirgangur og brúðrum um undanfarið ári
 að eina fyrir utan girdingarnar, heldur og fyrir innan
 þess, þýðingarlaur.

Annars vil ég spyrja: Er þetta allt sem mótparturinn
 hefur þótt að fara. Alþingur hefur sýnt með þessum
 skjali, að vinna laudid niður að Fossvegslög og vestur
 um fyrir Háaleiti? Hann hefur ekki einu sinni
 með einu orði, að fara vörð fyrir sínu lauda-
 merkjalinu. Hann hefur þótt fyrir sig að þessum
 þótt fyrir einu niðru byggindi, hefur hann ekki
 neitt fyrir sýnt, sem stýður þessu mál. Ég hef
 hjótt því ekki um laudamerkjalinu mótpartisins
 að segja annað en það er ómögulegt fyrir þeim.
 endanna að dæma þessu línu hjetta vera.

Hinn hefur mótparturinn gengið vel fram í
 aptur á móti, að komu með alls þessu þessu
 ur og mót mál gegn mig. Af þessum hefur
 mótparturinn mót mál vitnisburðum vitna,
 af því þau hafa verið eigendur Laugarness;
 það er nú auðvelt mót partur að sanna, að málið
 geti haft nokkra þýðingu fyrir þá sem slíku, og
 því væri mig nóg að mót mál slíku, en til vaxar
 og vara þá legg ég hjótt með þessu vottorð þessum.
 þótt þessu í Reykjavík, sem sýnir að mót mál mót-
 partisins hafa ekki við neitt að stýðjart, það gjörir
 ekki til, þótt vitni hafi haft áður „artuella“
 Interessi í málinu, úr því að hún á sýnt eigi

lengur stað nú. (sjá Kelleman, Jenord civ. Procesmaade bl. 470).

Mótparturinn hefur alls eigi boið fyrir sig vitan burt Gudna Einarssonar frá í fyrra, og því þarf jeg ekki að tala um hann frekar, en jeg hef gjört. Vitnisburðurinn er mjög svo þýðingarlitill í sjálfa sjet, þegar hann er boinn saman við það, sem vitnið bær i gar. Auk þess er hann mjög trúþryggilegur í sjálfa sjet, og getur alls eigi staðist gagnvart þeim vitnisburðum, sem jeg hef fært fram. Eptis þeim er nú merkjalína sí, sem jeg hef haldið fram, í mesta máta samgjörum og edlileg, en það er nú bæði samad og kemur heims við foru skjól, að hið umpratta land hefur verið Laugarnesland að nunnsta Kotti, og þetta land hefur mótparturinn eigi samad, að hafi að lofum undan því gengið.

Að endingu tel jeg það fram, að rjettar skjal Nr. 21 er enginn afstöðuuppdráttur af þratulandi, og mótuali jeg honum því, sem þýðingarlauum og linnur á honum eru rjett fí hendis krot, sem eldri verður byggt á og bogadregnar milli marka.

Að svo mæltu mótuali jeg öllu, sem mót-parturinn hefur teið fram, skírskota til þess, sem jeg hef teið fram, og held fast við minar rjettar kröfur og legg málið í dom

mið fyrirvara.

Reykjavík 25. júní 1890.

Vindfangarfullt.

Páll Briem.

Til

dominum um landamerkjamáls, sem nú er rekið fyrir
Lagt fram í merkjadómi í Reykjavík 25. júní 1890.

Fraver Siemsen.

Nr. 26.

At úrslit landamerkjamáls, sem nú er rekið fyrir
merkjadómi Kjósar og Gullbringuvíslu, bari engum
af fyrrverandi eigendum Laugarness nokkura
þeirringaábyrd nje aðra ábyrgð gagnvart bjarstjórn,
Reykjavíkur vottast hjed mið.

Bjarstjórnin í Reykjavík 25. júní 1890.

Haldór Danielsson.

Lagt fram í merkjadómi í Reykjavík 25. júní 1890.

Fraver Siemsen.

Stofudí skilar aptur skjölum málsins, sem hon-
um ljed hafa verið Nr. 1-18 og Nr. 23 og 24 og legg-
ur fram framhald varnar, dags. í dag. Skjal
þetta andkennist Nr. 27 og hljóðar svo:

Nr. 27.

Landamerkjámál

Eigendum Laugarness

gegn

Eiganda Bústada.

Mötparturinn hefur verið að leitast við að sanna

25. júní 1890.
Lýlla.
Briem.
Bústaða.
25. júní 1890.
Sicuten.
er reidit fyrir
bari engum
sem nokkur
vart bjarstjón.
25. júní 1890.
Danielsson.
25. júní 1890.
Saur Sicuten.
sinn, sem hon.
23 og 24 og lýg.
i dag. Skjal.
tar svo:
Langarmen
gegn
Bústaða.
at vid ad saun

það með vitnum, að mörk þau, er hann heldur
fram sju hin rjetta, en þetta hefur honum
eigi heppnast. Það er nú viderreint af mót.
partinum, hvar Bústaðaborg liggur, og með
því er í ranninni stefnulina mörkanna gefin,
og hin hlýtur eptir stefnuni úr Því steinum í
Bústaðaborg að liggja nokkuð talvert til vestur,
enda sýna orð lögfestanna, að svo er, orðin: „fyrir
is vertan og summan.“ Það sem þjer því er
spurning um að upplýsa með vitnum er þetta:
1. Hvar liggur steinum sem lögfestanna og mörki
lýsinganna eiga við og seija að liggja: „fyrir vertan
og summan Bústaðaborg.“ 2. Hvar liggja Klofningur
ingrsteinar? Vitni mótpartins hafa áll boið,
að þessi steinn þad veri „Söðulsteinn“, en mót-
parturinn viderreint sjálfur, að þetta sjr rangt,
því Söðulsteinn liggur í suðaustur frá Bústaða-
borg. Adur fyrir hefur því líka verið haldit fram
af Langarmessigendum, að Söðulsteinn veri
mark, og að Bústaðaborg liggja á allt öðrum
stað, en nú hefur mótparturinn fundid upp
nýjan stein, sem enginn maður hefur áður
nefnt til slíks, sem að vera mark, og enginn vitni
þekki, og sem liggur nær því í hádegisstað
frá Bústaðaborg í öflugri stefnu badi við linnu
úr Því steinum í Þorgina og úr Þorguni í
jafnuel hans eigin svonefnda Klofningursteinar.
Það var því engri átt, að þessi steinn hafi mátt.

um tíma verid merki eða geti norðurlitna orði
merki. Þessi breyting á myndum hjá mótpartum
um þvott og beint ofan í haus eigin vitni sýnir
bert baki hvað vitnisburðinn er óáreiðanlegur og hvað
merki mótpartinn er á lausu lofti og á reidi, einlönur
getgátur byggjar á gæðpotta hans og þvi, sem honum er
þann svipinn sýnir.

Víðvirkandi vitnisburðinn skal þá tala það fram,
að vitnisburðir G. Lóga og Póla Magnússonar eru þýð-
ingarlausir, af því að þeir hafa áður verið eigendur
ur Langaræss og hafa selt það og eignað övra
lagaríptingum. Auk þess ber vottorðum þeirra
elli samman; ennar segir Hlangandi syðri
Forsvagi, en hinu því nær norðast.

Þó þetta snerti ekki beinlínis þetta mál, þá sýnir
is það þó, að þarna hefur þeim stæðradogad
vel getur verið, að svo tje hjá þeim í fléru,
aok þess sem þeir ein og aðrir tala um Söðul-
stein, sem mótparturinn játar rangt að vera
þessa vitnisburði vefugi þess því í alla stödi.

Vitnisburður Jóh. Ólsen og Jóh. Lóga honafrun-
ur framur sem „innlegg“ í málinu, en sem vitna-
skýrslur og sýnir allt orðlag þeirra, að það er mót-
parturinn, sem hefur stílað þeim orðin og fengid þá
sem procuratora fyrir sig. Þeir segja í vottorðum sí-
nu ýmislegt, sem auðsjáanlega er aðeins álit þeirra,
en ekki fathísk atvik, sem þeir hafa tjed eðaregnt
en um álit eða dom vitna er hjér ekki spurt. Þeir

segja meðal annars: „Thomson (s: fadir minn seld) girti
 inn fyrir möttu Langarnen alveg þessjandi (hvar seldi
 vitnumum, að hann hefði gjört það alveg þessjandi“²
 og man þu að margir furdudu sig á, að honum skyldi
 haldast þetta uppi, en síðan hefur þetta (hvad?) ekki
 verið útkeljád; Thomson reyndi að nota laundi, en
 Langarneseigendur ljete sínar skepsurgangi inn
 í Fossvog. Fossvogur er allt annað, en hin unngirta
 stykki í Bústaðalandi, því hann liggur milli vestar,
 fyrir vestan Háaleyti. Þessir vitnisburdir eru
 því í alla stadi villandi, eptir því sem þeir eru
 orðaðir. Þeir geta ekki sýnt annað, en að Langar-
 neseigendur hafi notað Fossvog sem sitt land, en þeir
 sanna alls eigi og það leiddi alls eigi þaraf, að þeir
 minn hafi áu heimildar girt og notað „stykkið“ í
 Bústaðalandi. Að Langarneseigendur eigi þá þegar, er
 girdingarnar voru settar, hveifdu þessu tilkalli,
 það sýnið einmitt, að þetta tilkall hefur þá eigi
 verið til. Þá voru lifandi allir þessir „gömlu menn“
 sem vitnin eru að eitera í, og þá hefðu Langarnen-
 eigendur getað fært þá sjálfa sem vitni, og þá hefði
 maður eigi þurft að byggja á misskildum og rang-
 færdum sögusögnum annara vitna, þá vitnisburd-
 ina á þriðju eða fjórðu hánd. Slíkir vitnisburdir
 eru í alla stadi þýðingarlauis og því ófengileg
 þá og niótumali þeim algjörlega.
 Eptir því, sem fram er komið nú á þessu stigi
 málinu, þá getur næsta markit við Bústaðaborg

ekki verið söðulsteinum, því honum er mótparturinn
 fallinn frá og viderkennir, að honum eigi ekki að vera mark.
 Það getur heldur eigi verið steinnur sá, er mótparturinn
 heldur fram, því honum hefur aldrei áður verið mark
 steinum, og engum hefur áður dottið í hug, að nefna
 hann til slíks, en mótparturinn hefur enga heimild
 til að búa til slíka markasteina uppúr sjer, þar
 sem honum sýnist, rétt af handahófi. Eftir því
 sem þetta mál er fært, þá getur að þessum tveimur stein-
 um frágengnum, ekki verið spursvingun um norð-
 uru annan stein, sem næsta mark við Þústada-
 borg, en einmitt þann, sem jaf hefur haldið fram
 og sem stendur í miðinu undan Háaleyti,
 vestur og suður af Borginni, enda er vitnis-
 burður Gudna Einarssonar um þessum stein
 óvafingdur og óhaggður. Þessu sta þess fótur og
 bið mörkjadómum vel að gata þess, að þetta leidi
 beint af því, hvernig mál, farstan liggur fyrir,
 en norðurs tillits til vitnisburða þeirra, er þann
 um komur. Þetta næsta mark við Þústadaborg
 getur eigi annars stadar verið. En hvaða vit er þá
 í því að seja, að Klopungusteinar sjú langt
 austur í flór, hinu megin, alla leið umi Digran-
 landi? Þegar leitað skal að hörmurinu eftir þessu
 stefnu, er þrústeinar, Þústadaborg - og steininn
 fyrir vestur og sunnan Borgina, í miðinu
 undan Háaleyti liggja í, þá sýnist þá stefnu, að
 þeir hljóta að vera ríðri undir lörnum þar

ríjett undan, og þar getur eigi verið um aðra
 Klopungsteina að ræða, en þá sem jeg í gær
 sýndi myndadómnum og sem sum af vönum.
 um líka velja nefna „Nordlingstein“. Þessir stein-
 ar sjátt frá steinnum í miðinu og eru aðal-
 anlegis Klopungar, en annar Klopungurundott-
 um og eru minnir um, að Nordlingar er ádu-
 þat, hafi velt honum við, og getur það hafa gefið
 tilfari til hins nafnins „Nordlingstein“. Auk
 þess, sem þess Klopungsteinar, er mótparturinn
 heldur fram, liggja alveg ófugt við steinum, og eru
 í Digraunlandi, þá eru það ekki „Klopungar“
 Þat eru þess steinar, sem aldrei hafa sannað,
 hvers áðrum ólíkt að eðli og lögun, blátt áfram hefur
 saman eins og venjulega holtagrjóti og liggja niðri
 í jörðinni, svo að maður sjer þá ekki þyr en maður
 dettur um þá.

Ríjettarstýli Nr. 12 mótuali jeg sem þýðingarlaua,
 áidferta utan ríjettarvottorði og protellera móti, að
 nokkurt tillit verði til þess haft.

Þótt það er mótparturinn hefur framlagt, er ekki
 stadi hengt, badi að áttum, afstöðu og vegaleingdam,
 sjerstarlega stefnan úr Þriðtíminum í Borgjun,
 sem á að liggja niðri nær vestri (þessum til frá
 norðri - suðvesturs), svo að hallinn til vestursi stein-
 um í miðinu verður talvert minni, en kortið
 sýnis, og svo beggja stefnan litið eitt til suðurs
 í Klopungsteina. Að áðru leyti má sjja, að

stefna mín sje því nær þráðlein úr Þvísteinum alla
leið í Hlofningsteina. Þar á móti skal jeg benda, að
stefnan er rjett á Norri því er jeg hef lagt fram Lög-
ulsteinn er austar, en Norri mótpartium sýnir;
hann er rjett í hátt austar frá steini þeim er mótp-
parturium hefur „fundit upp“ sem markastein
og í suðaustur frá Þústadaborg.

Að endingu skal jeg benda á, að það hlýtur að hafa
míðla þýðingu fyrir þetta mál, að meðill hluti
af því landi, sem mótparturium vill eignu þu,
hefur verið umgirt og notað af Þústadaliganda í
nærfeilt 43 ár, áu þess það hafi í nokkru verið
átalið. Hversvegna hafa þeirir menn, sem nú eru
að vera hér vitni eftir sögu sögu gamla manna,
elli hófdat mál, þegar þeir sjálfir áttu Laugar-
nes og þeirir gömlu menn lifðu? Nátturliga af
því, að þeir þá álitu þessar sögusagnir áreiðan-
legar, en skyldu þar vera orðnar áreiðanlegri nú
á þriðju eða fjórðu hönd.

Nú „Gythud“ og gildi skjalamna 6-9 veit jeg ekki
nutt og mótmali þeimur hér í alla staði jeg skír-
skota að öðru leyti til þess, sem jeg hef ódurfrum-
þert og held fast við mínar fyrri þróður. Þrófun
mótpartium og sölu hans mótmali jeg í alla staði
og legg svo málið í dóu með fyrirvara.

Reykjavík 25. júní 1890.

Virdingarfyllt.

H. Th. A. Thomsen.

Til

Merkjadosins Þjóðar og Gullbringuríjðu.

Framlagt í merkjadosinu Þjóðar og Gullbringuríjðu

25 júní 1890.

Franz Sienren.

Umbodsmadur stefnanda bidur boðad.

Jeg hefji samuad í máli þessu með mörgum vitnum, hinum elstu, sem til eru, og þeirra hídum rædda laud, hvar þau ónefni eru, sem niðaðer vid af minni hendi. Jeg hefji einfræmur samuad, hvar merðin hafa verið talin á ungdómsárum vitnauna, og þau merðir veita um bjóðanda minnum meiri réttu en það, sem jeg hefji farid framá og það sem ferid er framá í Kröfurni til sáttanefnda í máli þessu. Af því niger þótti geta leiid vafi á, að um bjóðanda minnum þyngi að eiga einu niðir laud og talið hafi verið, þá sleppti eg fyrir hönd um bjóðanda minna til kalli til þess lauds, er niger þótti geta verið vafi á, er jeg niida merðin vid stein fyrir vestan og sunnan Þústáðaborg, einu og gjórt er í sáttakærunni, en þar af leiidir eigi, að jeg þurfi að gefa eptu af laudinu einu og niðparturinu heintar.

Vid viðandi mótunslum niðpartis gegn vitnisburðum Geirs Lóaða og Pals Magnússonar hefji jeg leiid hið nauðsynlega fram í sökunar framhaldi minnu og held fast vid það. Að öðru leiti get

jeg þess, að þar sem þú greinir á um það, er þeir
 hafa heyrt nefut Hangaða, er vel skiljanlegt um
 fort örnefni, er enginn ágreiningur hefur verið um
 sjerstaklega, og þar sem stöðvinnur, er þeir nefna
 Hangaða eru hvor hjá öðrum. Jeg mótumali þvi,
 að vitnisburður Jóhannesar Ólafs og Jóhannesar
 Lóga Komi fram sem „innlegg“ í máli um þvi
 byggja vottord síu að eiss á þvi, sem þeir hafa heyrt
 eða hafa persónulega þekkingu um, og það er úta-
 snúningur er mótparturinn segir um vottord þvinnu
 viðviðandi gjörðingum D. Thomsens. Forvogar er
 eiss og tekid er fram í afsalsbreyfi 1857, er Kou-
 ungar seldi Langariss, landpartur, og sí land-
 partur nær alla leid inn að Bústadalandi,
 Vitnisburði Gudna Einarssonar hefi jeg mótumalt,
 og skírskota til þess, er jeg hefi tekid fram um
 þann vitnisburð, er get þess þvi einnig, að hann
 er þvittingarlaus, sem eiss manns vitnisburður.
 Ráttjal Nr. 12 er alls óhrif utaujettar vottord, það
 er munisblót, sem Hannes heitum Jóhannsen
 fram í eptislátnum skjöldum Þorsteinis sál.
 Jónssonar Haukssonar.

Jeg mótumali þvi, sem mótparturinn segir við-
 viðjandi afstöðuþvottelli þvinnu, er jeg hefi lagt
 fram til þess, að dómendurinn gætu gloggerid
 sig á, hvað þvottunni væri. Að öðru leyti mót-
 mali jeg þvi, er mótparturinn segir um
 örnefni, laudaverðin og brúkun laudinn

og skírskota til þess, sem jey hefi áður tekið fram. Mátparturinn hefir eigi fært minnar löglegar samningar fyrir því, að örnefni þau, er hann miðar við og laudamerki þau, sem hann heldur fram, sjeu hin rjetta, heldur þera vitnisburðis þeir, sem tekið hafa verið í málinu, með sjeu, að þessi laudamerki þau og örnefni, er mátparturinn vill hafa þau, eru fundin uppá sidari tíminu. Ad svo mattu legg jey málið í dóms af minni hendi með nauðsynlegum fyrirvara.

Uppl. stadfest.

Af hendi Stefuda bað málaferlamadar Gudlaugur Gudmundsson bókast:

Utu það atviki, hvar hin umþratte örnefni fundint, hefur mátparturinn aðeins framfart minnumáli á þriðju eða fjórðu hönd. Umsögn mátparturinn um vitni þiu, sem hin elsta og trúverðugleik þeirra að öðru leyti mátmáli jey með sjerstakri skírskotun til þess, að hann hefir sjálfur vituðrennt, að skírslur þeirrar væru eigi rjettar, að því er snertir Söðulstein. Uti því mátparturinn hefur verið frá Söðulstein og viduðrennt, að hann sje eigi rjett mark, þá hlýtur steinnu þá, sem Gudni Einarrson hefir bent á í Háaleyti nýgrinni, að vera næsta mark fyrir vestan og sunnan Þúsladaborg, því um aðra slíka steina er

eigi að tala á þessu svæði eða í þessu máli. Stefu-
an úr Büstadaborg í skinn þessu sinni máls. heldur fram,
því í bága við vilisburð hans eigin vitera, og ruglar
alveg stefnunni á hans eigin svo nefnda Gjöfningu
skina, sem þú reita, að hafi verið nefndar svo
því en á hinsuun síðari árum.

Stimmu sá, sem máls. heldur fram þessu mála
mark við Büstadaborg liggur þessu sji málaþhá.
degisstað þessu. Tilvitnuninni í afsalbrjef
1857 málmáli þessu þessu þessu þessu, held
fast við málmáli þessu þessu Nr. 12
og málmáli þessu þessu þessu. Stærri
sannarinn þessu þessu þessu, en þessu
þessu þessu, atla þessu eigi að þessu, þessu
þessu þessu þessu, að þessu þessu þessu
þessu þessu þessu að þessu þessu, heldur þessu
á máti þessu þessu þessu þessu, þessu
þessu þessu þessu við eigi í þessu þessu.
Þessu þessu þessu þessu þessu í Reykjavík
málmáli þessu þessu þessu þessu þessu,
að þessu eigi er á þessu valdi að þessu þessu
þessu á þessu þessu þessu þessu þessu.
Þessu þessu þessu á þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu, þessu þessu þessu, þessu þessu
í dag þessu, þessu þessu. Að þessu þessu þessu
þessu þessu þessu, þessu þessu þessu þessu þessu
þessu í málinu, málmáli þessu, þessu þessu þessu.
þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu

yfiskafud, og legg málid í dóms með fyrirvara.
Uppl. staðf.

Um bod matar stefnanda bidur berad:

Jeg vil að eins tala það fram, að jeg mót málid þvi sem ósánu, að það, sem vitnum haf berid sje munu málid á 3. og 4. hönd; það er ignist að vitnum bera um það, sem þau persónulega þvija, eða það, sem þau persónulega hafa heyrt, jafu vel þja þeim mönnum, er hafa búið á Bústaðum og verið eigendur þeirra, áður en þatir stefnda eignadit þá. Jeg mót málid þvi einu ig sem ósánu, að jeg hef víðvegenit, að Söðulsteinum væri eigi rjett mark, heldur að eins sagt, að mjel þetti vafi á um möðin á lilla soddi fyrir vestan þann. Þar sem vitnum hafa berid, að merki milli Langarnes og Bústaða værum Söðulstein, þá á um bjóðandi minum þó að minnstaðta þvoti í steininum fyrir vestan og summan Bústaðaborg, sem jeg hef mield við, og það er þvi meril þjarsaða að segja, að vitnum beridinnir "fari í bága við þrófu mína. Steinnun fyrir vestan og summan Bústaðaborg er toluvert til vesturs, eins og mjel heyrðit, að hieir heidsudu dómurur allir sánu víður kenndu, og ein þum þim háttviti dóm oformodus. Jeg mót málid þvi, að jeg hafi í norðru breytt frá þvveri landamerkjalinu, er jeg hef haldit fram. Jeg tek það fram, að það er mót partsins að sama

ad vitnisburðir Guis Loiga og Pils Magnús sonar sju
eigi fullkomlega takandi til greina, og jafn mótuali
því, er hann segið viderkandi vottorði bjarfjötum,
sem hefur gefið það samkvæmt skýlousu afsals-
bojfi, sem er hans höndum. Ad öðru leyti
mótuali jafn því, sem mótparturinn hefur tekið
fram með skírskotum til þess, sem jafn þegar á-
ur hefi tekið fram í máliu. Legg jafn tvo málið
í dóm með fyrirvara. Uppl. stadf.

Af hendi stefnda bidur málafarslunadur Gudlauger
Gudmundsson bókat:

Mötp. vider kemur sjálfur í sölu sinni, ad Södulstein
er huldur til auðurs frá Þústadaborg. Nú segi hann,
ad steinnur sá, sem hann niðar við, liggi talvert til
vesturs frá borginni, og þó huldur hann því fram,
ad hann hafi eigi breytt stefnu mæðralinnunnar;
þetta er því eigi rétt, því gafuvel þótt steinnur sá,
sem hann niðar við, eigi liggi meira en nálagt
25 fæðum fyrir vestan hádegisstað frá Þústada-
borg, þá gjörir þetta þó talverdan stefnumun á
linnunni sjerstaklega þegar lengra dregur frá.

Ad öðru leyti held jafn fast við minn fyrri mótuali,
mótuali því, sem mötp. lét síðast bóla, og
legg málið í dóm með fyrirvara. Uppl. stadf.
rétt bókat.

Umbodsmadur stefnanda mótualis því, sem mót-
mótparturinn síðast lét bóla, og leggur málið
í dóm.

Málid tekið undir dóms.

Fréðara eigi fyrir tekið

Rjetti slitid.

Fraux Siensen.

G. Runólfsson, Þóroðr Gudmundsson, Halldór Jóhannsson G. Gíslason.

Páll Briem. H. Th. A. Thorsen. Gudr. Gudmundsson.

Ár 1890 hinn 28. júní var merkjadómsur Kjósar

og Gullbringusýsla settur á bájarþingstofunni

í Reykjavík og haldinn af hinum reglulega dómara,

sýslumanni Fraux Siensen með meðdómsmönnum

Þóroðr Gudmundssyni, Þóroðr Runólfsyni

G. Gíslarsyni og Halldóri Jóhannsyni.

Var þá tekið fyrir málid

Bajarstjóru Reykjavíkur

gegu

Kaupmanni H. Th. A. Thorsen

út af Landamerktum milli Langarnes og Bústaða

og var í málinu uppkveðin svolataudi:

Dómsur:

Mil þetta er af sakjanda bajaranstjóru Reykjavíkur, með stefnu, dags. 11. júní 1889 háfðar fyrir merkjadómsi Kjósar- og Gullbringusýsla gegu hinum

stefnda, Kaupmanni H. Th. A. Thorsen út af ágreiningi um Landamerkti milli Langarnes og Bústaða. Hefir stefnuandinn gjört þær rjettar.

Kröfur:

1, að Landamerkti milli Langarnes og Bústaða verði ákveðin úr þristeiminu sjónhendungi Bústaðaborg,

úr Bústaðaborg í stein fyrir vestan og summan Bústaðaborg, sem er uppi á ásmun ad summanverdu nokku fyrir vestan og ofan Söðulsteini; svo frá þennum steini ofan brekkunnar í suður beiða línu í Klopingssteina, sem eru suður í mjúrinu þegar fer ad halla upp á milli megin.

2, Ad eigandi Bústada, kaupmaður H. Th. A. Thorsen verði skyldadur til ad greiða stefnanda samgjarnlega málskostnað eftir mati rjettarins.

Stefndi aptur á móti hefir gjört þar rjettarbröfur.

1, ad landamerki milli Langarness og Bústada verði ávæðin: úr Þrísteinum í Bústaðaborg, úr Bústaðaborg í stein þann, sem stendur fyrir vestan og summan Bústaðaborg og þaðan í Klopingssteina,

2, ad stefnandinn verði demdur til ad borga allan málskostnað með einhverju nægilegu eftir mati rjettarins.

Í máli þennu eru málpartar sandóma um, hvar Þrísteinar og Bústaðaborg sjeu, evágrinn ingurinn er ríinn út af því, bæði hvar steinn sá, sem á ad vera fyrir vestan og summan Bústaðaborg sje, og hvar hinir svonefndu Klopingssteinar sjeu, eða hvort eigi ad draga stefnuna úr Bústaðaborg.

Stefnandinn hefir bröfu sínu til skudnings lagt fram:

sic 1, Vilnisburð Rensólf, Stullusonar um landamerki Langarness, dags. 9. febríarm. 1605.

2, Kinniburd Þórhalld Oddssonar um sama dags.

23 s. m. s. ár.

3, Lögfestu Guðrínar Einarisdóttur fyrir sömu jörðu, dags. 20 febr. 1747,

4, Lögfestu Jardþrúðar Sæmundsdóttur fyrir sömu jörðu, dags. 16. maí 1785.

5, um fremur hefir hann lagt fram í þess vottorð, sem fleit þeirra hafa verið staðfest fyrir rjetti og

6, afstöðuuppdrátt af Kloppe-Laugarness- og Þústadalandi með afmörkuðu þrætulandi.

Eftir skjölum þessum telur stefnandi, að með íu sju „úr Hanganda í Fossvogi uppi Faxaheldu, úr Faxaheldu uppi Kloppeingsteina fyrir suman gjerdingar stefnda, og þaðan í stein fyrir vestan og suman Þústadaborg.“

Stefndi áptur á móti hefir haldið því fram, að þessi Kloppeingsteinn eða Kloppeingsteinar sju niðla nedar í Fossvogi, norðanvest við lóðum, og jafnframt getið þess, að hann fyrir réttum um 40 árum síðan, eða rjettara sagt fadir sínum, hafi gjört löluverð mannvirki á þessum umþratta landi mótráðalant af hálfu Laugarness-eigenda, og að það þennig hafi verið notað af álitendum Þústada. Það sem stefnandi byggir þrófu sína á um Kloppeingsteina er fyrir framburður Þórhalld Oddssonar þíum 23. febr. 1605, þar sem svo er að orði Korríost, að stefnan sje úr Hanganda í Fossvogi uppi Faxaheldu

og í Klofningsteina, það er stein fráum sem stendur
 fyrir vestan og sunnan Bústaðaborg. Þessi sönnun
 merki eru orðrjettu tekið upp í hinum framlegðu lög-
 festum, svo og í afsalbrjefi fyrir Laugarneisrskjal
 Nr. 10 og sönnuleidi í londa merkjalýsingu fyrir
 Laugarneis, rskjal Nr. 20. Svó hefir stefuandi
 lagt fram ýms rjettarvottord frá gömlum moun-
 um, í hverjum þau skýra frá því um merki-
 þeni og Klofningsteina, sem þeim sagt hefir
 verið, hvar þau sjú, og hvað þau álitu um þau
 og vindað öll vera byggð á hinum sama fram-
 burdi þó halla Oddsonar; en samt sem áður
 ber þeim eigi sönnun um merki; svó þeirra
 hafa sem sjú borið, að merki úr Bústaðaborg
 sjú í svonefndan „Sodulstein“ annað þeirra
 hefir tekið fram, að steinn þeni sjú fyrir vestan
 og sunnan Bústaðaborg. ^{en hann fannst fyrir laustan og sunnan Bústaðaborg.} Þó endurmerki hafa
 nú gengið á þeim um þetta merki með máls-
 þóttum, og stöðað þá steina, sem þeir hafa
 haldið fram sem næsta merki við Bústaða-
 borg. Um stein sáljanda er það að segja, að
 hann er þvinnar í háslu frá Bústaðaborg, og
 getur eptir því, sem fram er komið í málinu,
 alls eigi álitist að vera merkjalsteinur sá, sem
 skjólin ræða um, og sem eigi að standa í vestur
 og suður frá Bústaðaborg. Aftur á móti hefir stefuandi
 haldið fram steini sem er langt niðri Háaleyti-
 myrinni; en hann verðist eptir eðli sínu og legu

heldur eiga geta talist merkjasteinum. Dómur-
inum getur því hvorugan steinum aðhyllt sem
merkjastein, og bætir því við, að hann eigi hafi sýð
sjet fast að finna nokkurn slíkan stein í þeirri
litteru stefnu. Þar sem undir einu hjóru kom-
inu ruglingur á landamerkin, getur Dómur-
inum ómögulega aðhyllt að Klofningasteinar
þeir, sem málsparatar hvers um sig hafa bent
á, geti verið hórurmark og það af þessum ástand
um.

Að því er fyrir Klofningasteina þá svertis, sem stefn-
andiun hafa bent á, þá er við þá að athuga.

- 1, að skjól þau og stíkríði, sem hann byggir legu
þeirra á, eru öll óeðfest utan rjettarvottord, óvitur.
Kerndar lögfestur og fram burður vitna um
munnmáli, sem þau hafa heyrð og sjálf álitid,
eins og áður er tekið fram,
- 2, að dómurinum getur eigi álitid, að steinar þeir
er sju Klofningasteinar, eða hafi átt nokkurn sinni
saman og
- 3, að þeir sju ríjög óglöggi og hafi því verið ó-
eðlilegt að tala þá sem hórurmark. Einn-
þremur skal dómurinum geta þess, að Faxa heldur
sú, sem skjólin rada um, sje ein ófundur
og getur rjetturinum engu stjórnung byggt á
henni. Þegar því næst kemur til Klofningasteina
þeirra, sem stefndi heldur fram, þá eru þeir
að sínu sem Klofningar eðlilegri en steinar stefn.

anda, en dómurinn getur samt eigi fallist á þá
sem hornmark og það af þessum ástæðum:

1, að hvort sem Hlangandi í Fosvogi sje talið vera
við Fosvog norðanverðan eða suður við Fosvogslak-
en veltin hefist greint á um það - þá hefur dóm-
urinn eigi getað fundið neina heldu og því eigi
neina Faxaheldu á því svæði að þessum Klofningsteinum.

2, verður rjetturinn að álíta, að steinar þessir vafalaust
sjeu í landstykki þvi, sem nefnt sje Fosvogur og
sem í afsalsbrjefi, dags. 27. febr. 1857 skýlaust er tekið
fram, að sje Laugarnealand og

3, hefist erjinn haldið þessum steinum fram þess
marksteinum, nema stefudi og fadir þess og eitt
vitni, en framburði þess hefist verid mót mellt.

Þetta þess verður dómurinn því að álíta, að hinir
rjettu Klofningsteinar, sem skjalin 4 eða um, sjeu
um ófundir.

Af ástæðum þessum, sem hér eru teknar fram, getur
landmerkjadómurinn eigi að hylt Kröfur máls
þarfta um landmerkjin milli hinna ungetnu
jarða, og álitur því rjettart að setja þau með hófi-
legu tilliti til Kröfa málsþarfta, afstöðu jarðanna
og eðli landins, og verðat því merkin rjettart á-
kvedin: Uþ þriðteinum í Þrústaðaborg og þaðan
beina linn á sjallid Keili, skelvjulaust til beggia
handa þar til þrýtur land Laugarneis og Þrústaðs
og teknar við Höpavogsland.

Að því er dagspeninga og ferða kortuad sýsluvarum

og dagþreyinga meðdóttunda smertir, þá er sá Kostnaður
 í máli þessu samtals 52 Krónur. Af þessari uppskipt
 greiddi sálfjandi 9 Krónur, sem er Kostnaður við merkja-
 göngu, sem átti að framfara hinni 23. júlí þ.á, en
 var frestat eftir hvers beiðni eða umboðsmanns hvers.
 En að því er smertir hinar 43 Krónur, þá virðist
 hafilegt, að þes skiptint jafnt á milli málsþota
 þannig, að stefnaðeum greiddi alls 30 Kr 50a, en stefndi
 21 Kr 50a. Annar máls Kostnaður falli niður.

Því dæmið rjett að vera:

Landamerki milli Laugarnes og Bústada skul vera:

- „ Úr þrístínum og í Bústada borg; úr Bústada-
- „ borg beiu stefna á fjallid „Reili“ skerfjulaust
- „ til beggja hlida, þar til þrýtur land Laugar-
- „ nes og Bústada og telur við Kópavogsland.“

Opangreiðdan Kostnað, að uppskipt 52 þinn-
 tin og tvær Krónur, greiddi stefnaðeum,
 þegarstjórn Reykjavíkur með 30 Kr. 50 -
 þrjátíu Krónum og fimmtíu auruum -
 en stefndi kaupmaður H. Th. A. Thomsen
 með 21 Kr. 50 - tuttugu og einu Krónum og
 fimmtíu auruum, sem greiddist til dóms-
 forseta, sýslumannsins í Kjösar og Gull-
 bringuríslu innan 15 daga frá löglegri
 birtingu dóms þessa undir að fót að löguum.
 Annar máls Kostnaður falli niður.

Frauz Siensen.

Þóroddur Gudmundsson, G. Gíslason, Halldór Þousson, Þ. Rindólfsson.

Frerara eigi fyrir tekið

Ríetti slitið

Frauz Siuren.

Þóroddur Guðmundsson. Halldór Jónsson. G. Gíslason. Þ. Rúnólfsson.

# # #

/. Dómsgjörðum þessum fylgja rskjölin N° 6, 7, 8 og 9
in depló, svo og skjölun N° 12, 18, 19 og 21

Dómsgjörðum þessum til staðfestu er nafn mitt og
embættisins sigli

Frauz Siuren.

Ritzjald 18 arkir = Kr 9,00

Staðf. & innsigli .. 0,41

Kr 9,41 - níu krónur fjórtíu og einu eyrir.

Frauz Siuren.

Nr 4 Lagt fram í Landspítaladómnum 6. júlí 1891

A. Thorsleimsson

Nr 2 Lagt fram í Landspítaladómnum 6. okt. 1890.

Jón Þorsteinsson.

Lagt fram í merkjadómi Þjórsar og Gullbringusýslu
7. desember 1891

Frauz Siuren.

Nr. 3.

Justitarius og assessores
i hinum Konunglega íslenska
landsyfirdómi

Kunnugjóra: Ári 1890, mánudaginn hinn 6. október.
mánuðar var landsyfirdómsurinn settur og haldinn
af hinum reglulega dómendum.

Var þá tekið fyrir

málið nr. 22/1890: Bæjarstjóri Reykjavíkur
eigandi Laugarneis

gegn
H. Th. A. Thorsen

eiganda Bústada

Af halftu áfrýjanda mátti settur yfirojettarmálaflutu-
ingrmaður Harmer Hafstein og lagði fram nr. 1
áfrýjunarbréfin, dags. 29. júlí þ. á, nr. 2-14. Dóms-
gjörðir Hjósar og Gullbringu sjúla með 12 fylgi-
skjalum, Nr. 15: sök in málinu, dags. í dag. Lagði
síðan málið í dóm. Rjettarskjalin nr. 2-14 fylgja
dómsgjörðum þessum in originali, en nr. 1 og 15
hljóða svo:

Nr. 1:

Justitarius og assessores
i hinum Konunglega íslenska yfirdómi

Kunnugjóra: Ors hefur tjáð bæjarfogeti Hall-
dór Danielson, að hann fyrir hönd bæjarstjórna

Reykjavíkver sjái sig knúðan til að áfrýja til yfir-
dómsins merkjadómi uppveðnum fyrir andrjetta
Kjósar og Gullbringuríslu 28. f.m. út af landa-
merkjun milli Langarnes og Bústada, en með
þeim dómi er dæmt rjett að vera:

„Landamerki milli Langarnes og Bústada
skulu vera: „ Þrú Þursteinum og í Bústada
borg, þeir stefna á fjallid Keili, skerriju
lant til beggja hlida, þar til þryturland
Langarnes og Bústada og telur við Kopp-
vogsland.

Ófangriðan kostnað, að upphad 52 Kr.
fimmtu og tveir Krónur - greiddi stefnu-
inn, bejarstjóri Reykjavíkur, með 30 Kr.
50 a. - þriátíu Krónum og fimmtíu
aunum - en stefndi kaupmaður W. Thit.
Thomson með 21 Kr. 50 a. - tuttugu og
einu Krónu og fimmtíu aunum - , sem
greiddit til dómsforseta, systlun. annis
í Kjósar og Gullbringuríslu innan 15 daga
þrá lögbirtingu dóms þessa undir aðför
að lögum. Annar máls. kostnaður falli
nidur.”

Öllar áfrýjandiur fyrir yfirdómi að þessjast
þess, að greindur landamerkjadómur verði
dæmdur ómerkur, og rjer dæmdur hafi legur
máls. kostnaður fyrir undirjetti og yfirdómi.
Fyrir þri stefndi hjr með til að mæta fyrir oss

í yfirdómnum, sem haldinn verður á venjulegum stað og stundu mánudagum 6. Okt. þ. á eiganda jarðveinum Þústað Kaupmanni H. Th. A.

Þrossen í Reykjavík, til þess þar og þá að sjá skjál og skilmáki í rjett lögð, á málsútlistun áfuyjanda að hlýða, vörum fram að fara og dóm að meðtaka í framangreinda átt, allt eptir því, sem áfuyjandinn mun rákveinar skipta frá fyrir rjettinum.

Þvo stefniert og til að meta fyrir oss í yfirdómnum á sama stað og tíma dómendum þeim, er dæmt hafa í málinu í hjeradi:

Frau Sienren siglunna í Hjórar og Gullbringusýla,
 Gísla bónda Gíslarsoni í Lirvogstungru
 Halldóri hreppstjóra Þorsyni í Þornuóðrdal,
 Þórdi hreppstjóra Gudmundsyni á Háli,
 Þórdi hreppstjóra Runólfsyni í Mórnum,
 til þess þar og þá að verja dóm sinn og meðferð málsins.

Lögðager er úr lögum numnum með tilskipnum
 3. júní 1796.

Reykjavík 29. júlí mánu. 1890.

Til staðfestu umrigli yfirdómnum og nafni dóms.
 málaritarans.

L. S.

Stefnungjeld: 83- Jón Jónsson.
 áttatín og þrjú aurar

J. J.

Ár 1890, laugardaginn hinn 16. ágúst mánaðar
 hófum við undirskrifadur eidsvarnir stefnuvottari
 Reykjavíkur birt framanritada yfirjettarstefnu
 kaupmanni H. Th. A. Thomsen persónulega á heim-
 ili hans hjér í bænum. Þetta vottum við sam-
 kvæmt stefnuvottaræði öðrum með nöfnum öðrum
 og insiglum.

Borgun 1 Kr. — P. Pjetursson J. Þjórnsson
 ein Króna. — (L. S.) (L. S.)
 P. P. sp. B.

Mjér löglega birt

Skrifstofu Kjósar og Gullbringusýslu 6. sept. 1890.

Franz Siemsen.

Ár 1890, þriðjudaginn 9. septemb. mánaðar hóf-
 um við undirskrifadur eidsvarnir stefnuvottar í
 Kjalarnefshreppi birt framan skrifada yfirjettar-
 stefnu hreyptjóra Þóðri Rúnólfsnyri á höfnum
 persónulega á heimili hans hjér í hreppi.
 Þetta vottum við samkvæmt stefnuvottaræði öðrum
 með nöfnum öðrum og insiglum.

Borgun 1 Kr.: E. Magnússon Jón Þórnsson
 ein Krónu (L. S.) (L. S.)
 E. M. sp.

Ár 1890, miðvikudag 10. september hófum
 við undirskrifadur eidsvarnir stefnuvottar
 í Kjósarhreppi birt framanritada yfirjettar
 stefnu hreyptjóra Þóðri Gudmundsnyri
 á Nedrabális persónulega á heimili hans

Þetta vottun vid samkvæmt stefnuvottacidi áttar
með nöfnum áttar.

Borgard 1kr. 50a Jón Gudmundsson Ólafur Jónsson.
uma Krónum finnis.

Liu aurar.
J. G. O. J.

Ár 1890 fimmtudaginn 11. ágúst hófust vid undir-
skrifadur stefnuvottar i Mosfellsveit birt framau
ritada landyfirgjettar stefnu Gísla bónda Gísla-
syni á Leirvogstungu og hreyptjóra Halldóri
Jónsyni á Þornvöddal persónulega á heimil-
um þeirra. Þetta vitunum vid i Krapti stefnu
vottareidi áttar með nöfnum og iunnigleum.

Borgard 2.50 - Jón Arnason Erlendur Þorsteinsson
umar Krónum og (L. S.) (L. S.)
fimmtu aura

J. G. O. J.

Lagt fram i landyfisdómni 6. okt. 1890.

Jón Jónsson.
Nr. 15.

Sökta i málinu Þegarstjóri Reykjavíkur

gegna
Raupmanni H. Th. A. Thomsen

út af landamerkjum milli Laugarum og Búskot.

Þeg leyfi mig þjerméð ad leggja fram fyrir hium
háa rjett

1. yfisdómstefnu með áteidunum bettingar-
vottordum, dags. 29. júlímánu.

2. Dómargjörðir undirjettarins in forma, áraut skjal-
unn þeim, sem latín hafa verið fylgja altinnu in ori-
ginali,

og skal¹⁹ um leið fara á stædur fyrir áfrýjan þessa máls,
og að þú þúttu leyfa mér að framfæra rjettar-
kröfur mínar.

Ástædan fyrir áfrýjaninni er sú, að dómurinn,
sem áfrýjad er, er að áliti umbjóðanda míns byggðará-
lögleysu. Og lögleyran er í því fölgjum 1° að ganga
fram hjá löglegum sömnum, 2° búa til dórn
úti loptid, alveg af hunda hofi, á þug við rjettar-
kröfur þessja málsparta.

Þó að landameríja lögin 17 marz 1882 eru nokk-
ur einstaklega edli að efni og formi, þá verður þó ó-
mögulega sagt, að með þeim sjem úr gildi felldar
almennu og sjálfsögðustu grundvallarreglur pro-
ces- löggjafarinnar, eða yfir höfuð allar almennar
hugrunarreglur. Það verðit auðsatt, að landameríja-
dómur verður, ein og hver annar dóm stáll að vera
bundinn við einhverjar fastar reglur, en ekki heima
leysingi „hip som hap“ breint úti loptid.

Í þessu máli var einn og í hverju öðru máli,
að málspartar gjörðu sínar rjettarkröfur, og rök-
studdu þær eftir megni. Og meríja dómurinn
leit hugrandi í þringum sig, og sá þá eitt
strjútmýrdað fjall, upprjótt og sívallt, lítt
eins og sylfur topp. Þá hugrði dómurinn:
Það er synd að svoa falllegt fjall skuli ekki vera

l'atid r'ada r'innun landameridjum - EUGENKA!

L'atum Keili og Orrest annad r'ada [landameridj-
um milli Langarnes og B'ustada.

Jeg bid himn h'aa D'oru ad fyrirgefa, ef svokynn
i ad v'irdart, sem undanfarin ord v'ari i nokkru
konar skopi toluð. Jeg efast alls eðri um, ad
hinum hattvirtu merkjad'amenendum hafi þ'ott
þetta r'jettblatt og hafi reynt ad d'ama fullkom-
lega eptir bestu vitund og þekkingu. Þad er ad-
eins 'arangerium af þessari tilraun, sem jeg
tel l'ogleysi ad efninu til.

Þad er þad merkilega vid þetta merkjamal,
ad merkin eru eiginlega in confesso. Þad er
adeins spurning um, hvar nokkur af þeim ot-
nefnum s'ju, sem vid er m'idad. En hitt er full-
komlega f'atad af b'adum m'alspottum, ad l'onda
merkin s'ju eptir l'inu milli v'istra tiltek-
inna m'orra, sem b'adum kemur saman um
n'afu'a. Jeg vil taka þetta sk'ipt fram, þvi
ad þad er mein hins 'afriyjada D'orus, ad hann
gengur fram hj' þvi, sem er in confesso, og
þad held jeg ad s'je og hlj'ota alltaf ad vera
l'ogleysa, þr'att fyrir 'oll "landamerjalog".
Þad er i þessu m'ali in confesso, ad merkin
milli Langarnes og B'ustada s'ju: "Tra
Spirsteinum i B'ustadaborg, þadan i stein
sem stendur fyrir vestan og sunnan B'ust-
adaborg, og þadan i G'lofningsteina. Þad

er enginn ágreininger um, hvar Þrústeinar eru,
og hvar Þrústadaborg stendur, en lítill er máls-
partar missáttit um, hvar Klofningusteinar sju,
þar af leitandi hvar stendur sju, sem nið-
að er við milli Klofningsteina og Þrústa-
borgar. Annar segir hjer, hinu segir þar. Gaffni
þeir hafa ekki getað komist sju sama um
þetta, hafa þeir haldad hinu hiedrada merje-
dóm til að skem úr þratum, hvar Klof-
ningusteinar sju, — þvi og engu öðru — Máls-
partar leggja þá spurning sambuga fyrir
dómum: Hvar eru Klofningusteinar. Endóm-
urinn svarar út í hött, hófir út í loftdags-
is: Það er bert að Keilir sju sama sem Klof-
ningusteinar.

Eiginlega atti ekki að þurfa neitt annað til
að hreija hinu áfrýjada dóm til ónytingar
heldur en það að benda á, að Keilir ekki
Klofningusteinar.

Það er in confesso, að einhverjir Klofning-
steinar sju hornard. Málspartar hafa báðir
gefid "Procesurklaringu" þar að leitandi.
Báðir málspartar eru fullkomlega þjórsinn
háðandi, bæjarstjórn Reykjavíkur og Raup-
madur A. Thomsen. "Procesurklaringu" eru
epta öllum rjettar fars reglur bindandi
fyrir mynduga málsparta, og málsparturinn
allast ekki til annars; þeir leggja báðir

sinar höfsemdir í dóm, þó dóm um það, hvar
 híd vidurkemmað horumær sje. En merkja-
 dómurinn gengur algjöflega fram hjá part-
 anna „Rådighed“ over Procenen, gjörir þá
 ómynduga orða sinna og gefur Heili dýrd-
 ina.

Heili er snóturt fjall, eptir því sem hjerum
 slóðis er um að gjöra, en enginn mædur á
 gods grænni jörð hefur látið sjer detta í hugað
 munda við hann laudamerki milli Bústoda
 og Laugarnu fyrir en hinum heidrada
 merkjadómi, sem hefur uppkveðið himn
 á fújjada dóm.

Jeg tel það aptur fram, að það er langt frá
 mjer, að velja tala nokkud skoplega um hinu
 heidrada merkjadómi. Jeg veit að hinu áfújjadi
 dómur er byggdur á þeirri skóðum að merk-
 adómur eigi per fas nefasque að árueda einhver
 merki, ef merkjamál er höfðað á annan bót.

Jeg skal ekki segja neitt um þenn skóðum.
 Hin hefur ef til vill fylgi mjer vitrari mouna
 Hin má gjarnan vera rjett. En merkinnverda
 undir öllum þringumstóðum atid að vera
 bundin við og taruörtkud af Krófum máls
 partanna, svo lengi sem þeir ekki fara út
 fyrir sitt eigið land í Krófum sinum.
 Annars er skertur þeirra dispositions rjettur
 yfir málinu. Hafi báðir aðilar sagt: Merki

um við stein, sem heitir þad og þad, þá er
 sjálfragt vafalaust og fullvíst, að þá er dómur-
 um bundin við að ávæða, hvar þessi steinn
 skuli álitast að vera. Hann á drest með
 að setja merki annarslædar í portanna laudi.
 Hann áfújjadi ^{merki} dómur kemur einn og örs
 persóna úr sandar leggum. Hafi þessi al-
 menni iungangur orðid of langur, biðjy
 bæði hinu háa njet og hinu háttvirta
 mótpart forláts, jeg skal vera þvi stutt-
 ordari um þad, sem eptir er.

Þad er meðöggygjandi vitnum fylliliga
 sornad, að á milli Hanganda sem er
 innst í Fossvogi, og Klofningsteina, er
 eitthvad, sem heitir Faxa relda, og merki
 lina liggur um þetta örnesfi. Þetta sjet
 einnig glöggst á afsalsbrjefinu fyrir Lang-
 arneni, dagr. 27. febr. 1857, sem einnig
 hefur mótmelt, og er slíkt ómótmeltaf-
 salsbrjef fullt sömunnarskjal fyrir merk-
 um, eptir þvi sem álitid er í morgun
 yfir njetardómum. Jeg skal í sambandi
 við þetta leyfa njer að draga fram þá
 þjarstöðu í hinum áfújjada dóm, að
 hann leyfis sjet að ganga fram hjá eid-
 festum vitnisburðum þriðverdra gam-
 alla vitna um örnesfi, af þvi "ástæðu",
 að framburður þeirra sje vitnisburður um

munu máli, sem þau hafa heyrt, og sjálf
 hafa álitid, eða einsoð nákvæmar er tekið þess
 annars staðar í þessum munu, að vitni
 hafa boðið um það, sem þeir hefur sagt
 verið um ónefni. En njer er spuru:
 Hveruigé dæðannu á yfir hófuð að vera
 vtri um ónefni, þ. e. mófu þau, sem
 almenningur gefur þeim og þeim stöð-
 um, nema eptir sögu sögu annara; og
 þegar menn heyrja alla segja sama, þá
 er það sama sem sögu sögu almenningu.
 Það er þó nauðast til þess allandi, að
 það sje eða hafi verið fyrir mörgum áratug.
 um eða öldum þá á hverja hunda
 þúfu, hvað þeim er hölluð, og þó að svo
 veri, að það veri þá á hlyti slíkt
 þárat jafnan að hafa verið sett upp eptir
 sögu sögu og munu máli, þá ónefni
 þá eðri sitt nafn til þess hvern
 i merkjadómunu nje öðrum dómum. Það
 er alveg hið sama einsoð ef merkjadóm-
 unum hefur viljád ganga fram hjá vtri-
 burdi einhvers manns af þessu ástæðu
 að hann vtriði um það, sem hann hefur
 sjeð - þess eða fundid til
 Hinn hiðrodi merkjadómur vidurkenni
 þó líklega, að heyrnum sje líka function
 skilningarvitanna.

En jég geng fram hjá þessum misstælingi merkjadómurinn, og tek það upp aftur, að það er óbyggjanlega sannad í málinu, að milli "Hauganda" í Foswozi og Klofningsteina er ónefni, sem heitir Faxarelda, og um hana á merkjalínu að liggja. Það kemur ekki málinu við, hvort "Haugandi" er efsti eða næstefsti bergklettur í Foswozi. Það er í öllu falli inconfesso, að hann er hornmark Langarneslands, gagnvart annari jörd.

Nú er það einnig með óbyggjanli, eðfestum vitnisburðum sannad, að upptök syðri armurinn á Foswozslæk hafa almennt verið nefnd Faxarelda. Allvo hljóta Klofningsteinar að vera lengra burtu frá Foswozi eða Hauganda heldur en upptökinn á Foswozslæk, og þarafleiddandi hlýtur sú stefna, sem merkjadómurinn hefur fundið upp að vera gagnstæð því, sem er in confesso í málinu, og að öðru leyti fullsannad.

Jég finn ekki að svo stöddu ástæðu til, að telja upp allar þær lögleytur, sem eru í hinum áfújjada dómi. Það, sem þegar er talið, er vonda nok. En jég reservera mér allan rétt til þeirari sórnar, ef vöru mótparticus gefur tilefni til þess.

Að svo mæltu leyfi jég mér að gjöra þá réttarbröfu

At hinu áfeygjadi merkjadómur verði dæmdur
 ómættur, og að Raupsmaður A. Thomsen verði
 dæmdur til að greiða málskostnað fyrir merkja-
 dómi og yfisdómi með einhverri að rjettarins
 mati nægilegri upphæð, eða undir 100 Kr.
 Þygg legg svo málið í dómi með fyrirvara.

Reykjavík 6. októ. 1890
 Xirdingarfullt
 Haukur Hafstein

Til

Landsyfirdómurinn.

Lagt fram í landsyfirdómurinn 6. októ. 1890.
 Jón Jónsson.

Af hálfu stefuda var mættur yfirrjettar mála-
 flutningsmaður Guðlaugur Guðmundsson, bád
 um skjólin ljóð og hálfmánuðar prestogvar
 það veitt

Rjetti slitið

L. E. Sveinbjörnsson, Kristján Jónsson, Jón Jónsson
 Ári 1890, mánudaginn hinn 20 októbermá-
 ádar var landsyfirdómurinn settur og haldinn
 af hinum reglulegu dómendum. Var þá
 fyrir tekið:

málið nr. 22/1890: Þegarstjóri Reykjavíkur
 (eigandi Laugavegu)
 gegn
 H. Th. A. Thomsen
 (eigandi Þústoda)

Umboðsmáður stefuda það um viku frest í við-
bót við áður veittan frest og var það veitt með sam-
þykki mótpartisins.

Rjetti slitið

L. & Sveinbjörnsson. Kristján Jónsson. Jón Jónsson.
Ár 1890, mánudaginn hinn 27. október-
mánuðar var Landdyfirdómurinn settur og hald-
inn af hinum reglulegu dómendum.
Var þá fyrir tekið

Málið nr. 22/1890. Bæjarstjórn Reykjavíkur
(eigandi Laugarnes)

gegn

H. Th. A. Thomsen

(eiganda Þústada)

Umboðsmáður stefuda mætti, skiladi aptur
skjölum máls nr. 1-15 og lagði fram Nr. 16:
vörð í málinu, dags. í dag, er hljóðar svo:

Nr. 16.

Málið Bæjarstjórn Reykjavíkur
(eigandi Laugarnes)

gegn

H. Th. A. Thomsen

Umlið og þeg leyfi mig að skila aptur skjöl-
um þess máls, skal eg vörðingarskyldur vara
söluinni þann orðinn.

Þeg skal þegar tala það fram, að ég álit að i-
raun og veru sje þrætulandið allt eigu um-
bjóðanda míns, og þar sem eg i þessu máli

krefit þess samt sem áður, að hinum áfrjæðni
 merkjádómur verði staðfestur, eins og hann liggur
 fyrir, þá áttíð og þó jafnframt um bjóðanda
 mínum rjett til, ef dómurinn verður ónýttur,
 að framhalda uppruna-kröfu sinni óbreyttri.
 Þessu staðfestingar Kröfu mína ber því egi að
 skoða sem afsal eða fráfall á neinum hluta
 hinnar fyrstu rjettar Kröfu, ef fari gefit ríðar
 til þess eventuellet að fá hana að fullu vider-
 kennda. Það, sem jeg því, eftir þessari afslöðu
 míni gagnvart dómnum, fari from hjer,
 lýtur eingöngu að því að sýna framá, að minn
 heidræði mótpartur geti ekki sagt, að hans mál
stað sje hallað með lögleysum, honum kem-
 ur ekkert við, að kvarta yfir því, þó rjettinn-
 bjóðanda míns hafi verið hallað; setti jeg
 mig við það að svo vaxen máli, getur hann
 eigi krafist ónýtingar fyrir þá sök. Ekkið
 þessum formella fyrirvara súg jeg mig svo
 að dómnum og söku mótpartins.
 Það hefur verið tekið fram áður, að Kottlíð
 er rangt í alla stadi, sjerstarlega að Þústoda-
 borg er of austarlega og að Faxarelda hefur
 aldrei fundist; á hana gat enginn, hvorki
 vitni, dómendur nje málspartar, vísad við merk-
 agönguna.
 Sjy alla að þessu sinni að ganga þegjandi
 fram hjá iungagrisordum mótpartins, hann

má gjarnan fyrir mig senda merkjadómurinn
 svo margar smútur og hnífilyði, í skopi eða alvöru
 sem honum þá er, það varðar eigi gildi dóms-
 ins, en þegar hann segir að merkjadómurinn hafi
 farið í boga við algengar hugsunarreglur og gjört
 partana „uraðige over Processen“ þá fyrir mig
 „gróna gamanid“ og þeg finna mig blúðan bláð
 mót mala fastlega. Þetta er of grunnt skodad hjá
 mínum heitvada mótparti. Hann segir: Lífsi
 að badið partar eru samdómur um, að horn-
 markid heiti „Klofningsteinar“, þá skal merkja-
 dómurinn skyldur að segja, um leið og hann setur
 hornmarkid. „Þetta eru þeir samarlegu Klofning-
 steinar“ og það þó hornmarkid sje um mögróf,
 hundapúfu eða töppælu. Sjá nú mínum fyndni
 mótpartur ekki, hvað sáran vönd hann hefur bundid
 sjálfum sje, ef nokkur vildi beita honum, und
 þessari formalistisku „Procesklaringa Theori“
 sinni í svona vaxnu máli. Vid ytra foru
 þrotunnar er: „Klofningsteinar“ þjes eða „Klof-
 ingsteinar“ þar, en þjarni heinar eða heinar
 rella innhald eru alls eigi hordis náfu rje
 steinar heldur eignarjetturinn að landi þvi,
 sem lukt er markalimumum í þessa steina.
 Frá þessu sjouarmidi, sem áúdsjáulega liggur
 til grundvallar fyrir dómurinn, er það þvi
 ofurskiljaulegt, þó að merkjadómurinn
 hafi, ein og mótparturinn svo fyndid þess

ad orði, „gefðu Heili dýrdina“, s: látid stefna á hann
ráða mörkum út að jöðrum laudeignanna.

Jeg sje ekki að slíkt þurfi að vera nein lög-íðalok-
leysa. Minu heiðræði mótpartur er svo sár yfir
því, að merkjadómurinn skuli hafa gengið fram
hjá haur, Klofningrsteinum, Hauganda, Faxa-
keldu og svo þessum ógleymanlega vitnisberd-
um. Jeg sje ekki neitt undarlegt í því. Hvað
vitnisberdina snertir, þá er þeim nóg samlega
lyft fyrir undirjetti; það sem minn heiðræði
mótpartur þar segir um forsendur merkja-
dómurinn, er auðsjáanlega byggt á mistöklingi
á orðum dómurinn. Vitni segja merki um
„Söðulstein“; hann er í austur frá Þústadaborg,
en marksteininn er eftir skjólunum „fyrir
vestur og sunnan“ borgina. Þar fara vitni í
bága við skjólin, og það er jafnað fyrir undirjett
í. Kostid er hjer sjerlega raugt, því borgin
er mikil vestar. Þegar þessi minnumali, sem
vitni bera um þetta mark, eru þannigopin-
berlega vidurdræmd röng, er þá von að nokkur
dómur byggji á þeim? Ad tala frekar um þann
nýja markstein, sem í vandræðum
var fundinn upp fyrir „Söðulstein“ þarfígi;
það hefur verið gjótt fyrir undirjetti og
til þess leyfi og njer ad vísa. „Klofningr-
steinar“ mótpartinn eru ekki, Klofningar
það er urd í Digraunlandi, sem liggur of

ugt við öllum markastefnum milli jarðanna,
 og skal jeg svo að öðru leyti leyfa njeráðvísa
 í lýringu dómsmannanna, sem nákvæmlega
 skodudu stadiu. Um það tvar "Haugandi" er
 var ágreiningur milli vitnaanna, og Faxaröllu
 gat ekkert þessa vísað á; hún fannuðsi,
 og að þri leyti er einuig kortid alveg rangt. En
 "Haugandi og Faxaröllu" sömu breint ekkert þessu
 máli við, og að þess mundi stefnan eftir
 þeim, ef þau fundu og væru þar, sem mó't
 parturinn segir, mynd þetta "no-mans-land"
 niðri við vöginu, sem getid er um fyrir undirjetti.
 Eg skirskota að öðru leyti til þess, sem framur
 terid fyrir undirjetti, mó't máli sökku allriog
 kröfum mó'tpartisins, en leyfi njer að þreppart
 þess:

Að hinu áfrýjandi merkjadómur verði staðfestur
 og að áfrýjandiinn verði dæmdur til að borga
 allan málskostnað fyrir yfirdómi, eftir mati
 rjettarins, að minnsta kosti 100 Krönum.

Eg legg svo málið í dóm með venjulegum
 fyrirvara.

Reykjavík 27. okt. 1890

Sirðingarfullt
 Gud. Gudmundsson.

Til

Landsyfirdómsins.

Frumlagt

Lagdi svo

frýjanda

skjöldur

L. E. Sveinb.

Á 1890,

máladar

inn af þ

skjöldur

þessonar

st. Þorste

höfðingja,

Var þá fyr

Umbodsi

skjöldur

nr. 17:

skjöldur

Framlagt í yfirdómnum 27. okt. 1890.

Jón Jónsson.

Lagdi svo málid í dóm. Umbodsmáður á-
frýjanda mætti einnig, það um viku fresting
skjölun ljóð og var það veitt.

Rjetti sletid

L. G. Sveinbjörnsson. Kristján Jónsson. Jón Jónsson.

Á 1890, mánudaginn hinn 3. nóvember.

máadar var landsyfirdómurinn settur og hald-
inn af hinum reglulegu dómendum.

Í sjúkdómsforfallum l. yfirdómara Kristjáns
Jónssonar tók sæti í rjettinum landfógeti

A. Thorsteinsson samkvæmt löggelding lands-
höfðingja, dags. í dag, er var sýnd í rjettinum.

Var þá fyrir tekið

Málid nr 27/1890: Bjarstjóru Reykjavíkur

(eigandi Langarnu)

gegn

H. Th. A. Thorsen

(eiganda Bústada)

Umbodsmáður áfrýjanda mætti, skilaskiptur

skjölum máliis nr. 1-16 og lagði fram

nr. 17: Framhald sórnar, dags. í dag, svo

hljóðandi:

Nr. 17

Framhald sórnar

í málinu: Bjarstjóru Reykjavíkur

gegn

Raupmanni H. Th. A. Thoreu.

útaf laudamalyjum milli Laugarmen og Bústada

Það gleder mig að lesa á milli lívanna í vöru
hins heittráða mótparts, að hann viderkemur,
að eitthvað sje bojið við himn áfuyjgáða dónn,
og að hann býti við, að hann verði ónyttur svo
mjög, að hann er þegar farinn að búa sigund-
ir nýtt mál. En þar sem hann þó hefur
þrafist Staðfestingar á Heilirregimentinu,
þá verður það að vera bindandi Proccesklar-
ing gagnvart sama mótparti.

Það er nokkuð nichil petitis principis, þegar
mótparturinn segir, að jeg geti ekki þrafist ónytt
ingar fyrir það, að rjetti umbjóðanda hans
sje hallað. Hann gefur sjer þar nokkuð nich-
id. En með þessu jatar hann skerðjendóms-
inn. Það er gefið að hallað er á annauhvorum
málspartium. Jeg segi að hallað sje á um-
bjóðanda minnu, en efjendómsur um hvort
áðrar hafi rjettum meris fast þvi niður
ekki fyrir þessum rjetti. Hjer er nóg það, sem
deginum er ljósara, að merðjádómsurinn
byggir á þingrafglöpinu og lögleymáðsfu-
inu til, enn og áður er skýrt, og verður þvi
að annullerast, til þess að málið geti orðið
lic tekid upp aftur til löglegru meðferðar.

Að öðru leyti mótuali jeg allri vöru mót-
partrius lid fyrir lid; jeg skal að einu

drepa á það, að „Klofningsteinar“ Thomsens er
 steinn, sem er nýklofnaður sundur í lifandi
 manna minnum; og að áður leyti skal jeg
 taka það fram, að það er alls ekki víst að Klof-
 ningsteinar þurfi endilega að vera Klofningstei-
 ar. Náfríð getur hafa komið af ýmsu áðru.
 Það er ómögulegt að vita af hverju gömul ót-
 nefni eru upprunalega til komin. Og lögs-
 vil jeg athuga, að það getur verið fullkom-
 lega heimilt að miða í mark, þótt utan land-
 areignar sje. Það er ekki það, sem er á móti
 hinum áfrýjadan dómi, að Heilir er utan
 landeignar Langarnes og Bústað, heldur
 hitt, að miðað er í Heili, þvert ofan í rjettar
 Kröfur partanna og augljósar sammanir.
 Um Faxareldu skal jeg aðeins leyfa mér
 að vísa í vitnisburðina, og mótumli jeg þér,
 sem mótparturinn segir um það sem áður.
 Jeg skínstota að áður leyti til þess, sem jeg
 áður hef framfart, held fast við áðurgjörðar
 rjettar Kröfur, og legg málið í dómi með fyrir-
 vara.

Reykjavík 3. nóv. 1890.

Xirdingarfyllit

Jóhannes Hafstein.

Til

Landsyfirdómurinn.

Framlagt í landsyfirdómurinn 3 nóv. 1890
 Jón Jónsson.

Lagdi svo málid í dóm. Umbodsmáður stefuda
 mætti og, mótmætti hinu síðast framkomna
 og lagdi málid og í dóm. Málid tekið undir
 dóm

Rjetti sletid

L. E. Sveinbjörnsson. A. Thorsleinson. Jón Jónsson
 settur.

Ár 1890, mánudaginn hinn 8. desembermánu
 adar var landsyfirdómurinn settur og haldinn
 af hinum reglulegu dómendum. Var þá fyr-
 ir tekið

Málid nr 22/1890: Bajarstjórn Reykjavíkur
 (eigandi Laugarnes)

gegn

H. Th. A. Thomsen
 (eiganda Bústada)

og var í því uppkvæðinn svofelldur

Dómur:

Mál þetta er höfðað af bajarstjórn Reykjavíkur
 sem eigandi jarðarennar Laugarnes í Selhvarn-
 arnesskreyppi gegn þæpnum H. Th. A. Thom-
 sen sem eiganda jarðarennar Bústada í
 sama kreyppi út af ágreiningi um landa-
 merki milli tveðra jarða, og var það dæmt
 í landamerkiadómni Kjösar og Gullbringu-
 sýslu 28. júní þ. á svo, að landamerki milli

jafnaðara skyldu vera: Úr þrústeinum og í Þrú-
 stadaborg, úr Þrústadaborg veir stefna í fjallid
 Keili, skeldjúlant til beggja hlíða, þar til þrú-
 ur land Laugarnes og Þrústada og telurid
 Kópavogsland. Um dagpeninga og ferðakostu-
 að sjúslumanns og dagpeninga merkjadóms
 manna var áruðid í dómnum, að þegar-
 stjórn Reykjavíkur skyldi greiða af þeim
 kostnaði 30 Kr. 50 a, en kaupmaður H. Th.
 A. Thorsen 21 Kr. 50 a. Annar málskostu-
 aður skyldi falla niður.

Dómi þennur hefur þegarstjórn Reykjavíkur
 skotid til yfisdómsins með stefnu, dags. 29. júlí
 mánu. þ. á., og krafirt þess, að honn verði
 dæmdur óvættur og stefndi, kaupmaður
 H. Th. A. Thorsen, dæmdur til að greiða máls-
 kostnað fyrir merkjadómi og yfisdómi með ein-
 hverri að rjettarins mati nægilegri upphæð,
 ekki undir 100 Kr. Hinn stefndi hefur aftur
 á móti krafirt þess, að merkjadómurinn
 verði staðfestur og áfyrjandinn dæmdur
 til að borga allan málskostnað fyrir yfir-
 dómi, eptis mati rjettarins að minnsta
 kosti 100 Kr.

Málsadilar eru sammála um það, að land-
 merkin milli unraðdra jarða sju þess:
 Úr þrústeinum í Þrústadaborg, þaðan stíu
 fyrir surman og vestan Þrústadaborg og það-

í Klofningsteinum. Þeir eru einnig samnáttum þess
 þriðlingar sjú og Þústadaborg, en á greiningsum
 er um, hvar umgötum steinum fyrir vestan og sun-
 an Þústadaborg sjú, og hvar Klofningsteinar
 sjú. Áfrýjandinn hefur talið merkjasteinumum
 fyrir sunnan og vestan Þústadaborg steinigi
 allan frá Borginni upp á ásmum að sunnan-
 verdu nokkru fyrir vestan og ofan svonefnda
 Söðulstein, og Klofningsteinum í suður frá hon-
 um neðri Fossvogsmýrinum, þegar fer að halta
 upp hinum megin. Steinn stefuda er aftur
 taluvert vester, vestan undir svonefnda Há-
 leyti og Klofningsteinar hans neðarlega við
 Fossvogslak, þegar um bil í vester frá Klof-
 ningsteinum áfrýjandans.

Þar sem nú stefuda eigi hefur tekið að stýð-
 ja álit sitt um merkjalinnu, nema orðið vör-
 isburði eins manns, er að þess virðist bygg-
 ja mest á í myndum sjálf, sínum hvarhin
 umprætta ónefni sjú, hefur aftur á móti
 áfrýjandinn fyrir merkjadómnum búið
 fyrir sig vitnisburði ymra náttúruþra-
 eldi manna um það, er þeir höfðu heyrt
 í ungdæmi sínu og síðar, um hvar árnef-
 in og merkin væru, og verður með þeim
 vitnisburðum að álita fulltrúa, að Klof-
 ningsteinar sjú þeir, sem áfrýjandinn held-
 ur fram, svo og hver sjú aðalstefna merkja-

línuman uppúr veginum norðuræptir, þó
 nokkur vafi geti ein verið á því, hvar merki
 steininn fyrir suman og vestan Þústa
 borg sje eða hafi verið.

En þó að þessir vetrirburðir, sem engin heimild
 er til að veðgja, sje þar einu samman, sem
 fram eru komnar í málinu fyrir því, hvar
 "Klofningsteinar" sje, hefur merkjadómurinn
 eigi tekið neitt tillit til þeirra, sökum þess,
 að þeir sje "framburður vitna um munnmáli,
 sem þau hafa heyrt og sjálf álitid."

Með því nú að merkjadómurinn verður með
 þessu að álitant hafi virt að vettugi löggilda
 vetrirburði, og hann end þess hefur á kvæðið
 merkjalinnu svo, að yfirdómurinn getur
 enga hugmynd um það haft, hvar hún
 skiptis þratulandinn, eða jafnvel hvort
 hún fellur innan þratulandins eða utan
 þess, því ekkert er, hvort í dómurinn sje
 annarsstadar í málinu minnst á afstöðu
 heiman við örnefni, er fram eru komin í því
 þá verður eigi hjá því komist að ónýta merkja
 dómurinn fyrir sakir lögleysu að efni til og
 vísa málinu heim aftur. Uppi málskostu
 að fyrir yfirdómurinn virðist njett að stefudigri
 áfrýjandannum 30 Krónur.

Því dæmist njett að vera
 Landamerkjadómurinn skal úr gildi

felldur, og málinu vísat heim aftur.
 Úppi málskostnað fyrir yfirdómi
 greiði stefndi, Raupmáður H. Th. A.
 Thomsen, áfrjándanum, bazar-
 stjórnu Reykjavíkur, 30 Kr., er lánt
 innan 8 vikna frá lögberingunni
 dóms þessa undir aðföt að lofum.
 L. E. Sveinbjörnsson.

Rjettisletid

L. E. Sveinbjörnsson. Kristján Jónsson. Jón Jónsson.
 Dómgjörðum þessum til stadfestu er inn-
 sigli yfirdómans og nafni justitiarinn
 Reykjavík 30 desember 1890.

L. S.

Ritgjald fyrir bærir: 3 Kr. L. E. Sveinbjörnsson.
 Stadfest. og innsigli 01 83
 Kr 3.83.

Þegar krónur áttatíu og þrjár.

J. J.

Ár 1891, miðveldudaginn hinn 17 júní mánaðar hófum
 við undirskrifadur eidsvarinn stefnuvottar í Reykjavík
 bert framman ritadann Landryfsrjettardóm, Raup-
 manni H. Th. A. Thomsen persónulega í sölu-
 bud hans hjó i bannum. Þetta vottum við sam-
 kvamt stefnuvottareidi okkar með nafnum ok-
 ar og innsiglium.

Borgun 1. Kr. ein Króna.

J. B. J. G.

J. Þjórsson Þorleikur Gunnarsson.

(L. S.)

(L. S.)

Lagt fram í merkjadómi Kjöra og Gullbringusýsla
19/5. 1891

Fraux Siemsen.

N° 3. Framlagt í londsýferðóminum 6. júlí 1891.

A. Þroostemsson

etc.

Lagt fram í merkjadómi Kjöra og Gullbringusýsla
7/12 1891.

Fraux Siemsen.

heimaptur
sýrdómi
er H. Th. A.
u, bojar
s, er lúkt
irtingu
ad loquu
imljórnar
A. Jensen
estu er inn
iaru
berm. 1890
ousion.
máadar þofun
i Reykjauk
som, kaup
ulyga i solu
um vid som
nofum
sem Gunnarson
(L. S.)

Sy
Runungja
var mer
settur á
og halde
sýsluma
þousmo
Runólf
fóurstya

Mál þe
Gullbrin
dómur
ins hin
lögleya
Santkva
ur Kra
leggi so
winn
þousin

Franz Edward Siemsen

Sýslumaður í Kjósar og Gullbringusýslu
 Kuningjörð: Ári 1891, hinn 19 maí mánaðar
 var merkjadómur Kjósar og Gullbringusýslu
 settur á skrifstofu sýslumanns í Hafnarfirði
 og haldinn af hinum reglulega dómara,
 sýslumanni Franz Siemsen með með-
 dómsmönnum Þóroddi Gudmundssyni, Þóroddi
 Rúnólfsyni, Gísla Gíslarsyni og Halldóri
 Þórisyni. Sak þá fyrir tekið málið.

Bæjarstjórn Reykjavíkur

gegn
 H. Th. A. Thomsen

út af landamerkjum milli Langarmung og Þúta.

Mál þetta var dæmt í merkjadómi Kjósar og
 Gullbringusýslu hinn 28. júní f.á. Þessi
 dómur hefir með dómi landsyfirkjettardóms-
 ins hinn 8. des. s.á verið dæmdur ógildur sáðir
 lögleyga að efni til, og vísað málium heim aftur
 Samkvæmt þessu hefir bæjarstjórn Reykjaví-
 ur krafist þess, að merkjadómurinn að nýju
 leggi dóm á málið. Eftir að merkjadóm-
 urinn hafði at hugað á stædur landsyfirkjetta-
 dómisins, sem fram var lagt með óðrum stjól.

um málium, kvæð hann upp svofelldau:

Dómur:

Á þessum tíðum var hinn 28. dag júní mánuðar þ. á dæmt
í merkjadómi Kjósar og Gullbringuvísu og
voru úrsliti þau, að landamerki milli þessa jarða
attu að vera: 11r þrjú tinnur í Bústaðaborg og
þaðan bein lína á fjallid „Keili“ skerðjulaust
til beggja handa þar til þrjú tinnur land Langarnu-
og Bústaða og telur við Höpavogsland.

Þessum dómi hefir verið áfyrjað til landsýfirjett-
arinn af býarstjórn Reykjavíkur og hefir hann
með dómi þessum 8. desember mánuðar þ. á fellt
merkjadómurinn úr gildi sárir löglegu að efni
til, og vísað málium þeim aftur, og sem á staðu
sýnt þessum dómi sínum hefir landsýfir-
jetturinn tekið fram, að merkjadómurinn
hafi verið að vettugi lögelda vettisberdi m. fl.
Sannkveint þessum úrslitum landsýfirjettar-
inn hefir býarstjórn Reykjavíkur krafist þess
að merkjadómurinn að nýju leggi dóm á mál
ið.

Þar sem merkjadómurinn verður að vera þess-
ar skodunar, að hinn sanni dómur, eftir al-
mennum rjettarfarareglum, hvortli hafi
heimild til nýje sje bætt um að fella þessur
dóm í sama málium um aðalefni þess, þá
visant málium frá.

Að því er suertir málið kostuð við þessum dómi.

á leggingu, þá er hann 14 Krónur, og virðist
hafilegt að honu greiddist af málsþóttum, hvor-
um að helningi

Því dæmst rjett að vera:

Máli þessu visast frá.

Málskostnað 14-fjórtan - Krónur
greiddi málspartar, hvor að helu-
ingi.

Dóminum að fullnægja innan 15 daga frá hans
löglegri botningu undir aðförs að lögum.

Frauz Siensen.

Þ. Runólfsson. G. Gíslason. Þóður Gudmundsson Hall-
dó's Jóhannsson.

Frekara eigi fyrir tekið

Rjetti sletid.

Frauz Siensen

G. Gíslason. Halldó's Jóhannsson Þóður Gudmundsson Þ.
Runólfsson.

# # #

Döngjörðum þessum til staðfestu er nafn mitt
og embattismunsigli

Frauz Siensen.

L. S.

Ritgjald 0, 50

Staðf. innr. 0, 41

50, 91

- niutiu og einu eyrir
borgar.

Frauz Siensen.

Nr. 2 Lagt fram í Landryfirðuminnu Gjúli 1891

A. Thorsteinsson

Settur

Lagt fram í merkjadómi Hjósar og Gullbringu-
sýslu 7/12 1891.

Frauz Siemsen.

Gjóra Run
Gjúli má
og haldin
Landföge
dags. 2. þ
gegnu í
Lassenor
Var þá

Fyrir hon
farlamada
Nr. 1. stefu
yfirðum
með þar
originali.
í dag, Nr
og Hjósar
Nr 2-1
en nr 1

Nr. 5.

Justitiarius og assessores
í hinum Konunglega íslenska
Landdyfirrettum

Gjöra Kunnugt: Á 1891, mánudaginn hinn
6. júlímánaðar var Landdyfirretturinn settur
og haldinn af hinum reglulegu Dómendum
Landfogeti A. Thorsteinsson lagdi fram bréf,
dags. 2. þ. m., með hverju honum er skipað að
gegnu í fjærveru assessors Jóns Jónssonar sem
2 assessor og dómismálastjóri.

Var þá tekið fyrir

málið nr. 18/1891. Þájarstjórn Reykjavíkur

gegn
H. Th. A. Thorsen

Fyrir hönd ífyrjanda matu yfirrettarmáls-
farlumadur Hannes Hafstein og lagði fram,
Nr. 1: stefna, Nr. 2: átt í málinu með Nr. 3:
yfirdómur og gjörðum, Nr. 4: merkjadómur og gjörðum,
með þartil heyrandi skjölum, sem fylgja in
originali, Nr. 5-16, Nr. 17: söru í málinu dags.
í dag, Nr. 18: bréf frá sýslumanni Gullbringu-
og Kjósarsýslu 22. maí þ. á. Rjettarskjölin
Nr. 2-16 fylgja dómur og gjörðum in originali,
en Nr. 1 og Nr. 17-18 hljóða svo:

Nr. 1.

Justitarius og assessores
 í hinum hönunglega íslenska
 a yfirdómi

Kunngjösa: Oss hefur tjáð bjarfogeti Halldór
 Danielson fyrir hönd bjarstjórnar Reykjavíkur,
 að bjarstjórnin sji sig knúða til að afþreya
 til yfirdómurs dómi Ræðnum upp af mæðja-
 dómi í Gjósar og Gvellbruggusýslu 19. þ. m.
 í máli milli þennar og Ræðnum H. Th.
 A. Thomsen, út af Landamælinum milli
 jarðanna Langarnes og Þrustaða, sem nú dómi
 Landyfirojettarinn, gengnum 8. des. f. á, var vísad
 heim til mæðjadómurs til nýrrar [medferðar]
 dómuráleggingar, en í hinum nýja dómi mæðja-
 dómurs frá 19. þ. m. er dæmt rjettadvera:

„ Máli þennu vísast frá.

Malskostnað 14. fjórtán-krónur
 greiddi málpartar hvor að helmingi
 Dóminum að fullnægja innan 15
 daga frá hvers löglegri birtingu,
 undir aðföt að lögum.

Ann afþreijandi þrefjart þen fyrir yfirdómi, að
 dómur þessi verði að öllu leyti ómæddur,
 málinu á ný heimvísad til dómuráleggingar
 í aðalefni þess, og dómendur skyldadur til
 undir daglegar þvingunarsættir að uppkveða dómi
 í málinu innan háfilegs frests. Svo mun hann

og þrefjart þess, að dómendurinn í merkjadóm-
 innum verði dæmdur og sektaður eftir strangleiklag-
 anna fyrir rjettarrettum þá og mótsþróa, er felst
 í hinum áfrýjanda dómi. Enn mun hann þref-
 jart þess, að dómendurinn í merkjadómnum verði
 hver um sig látur seta lögárvæðnum sektum
 200 löðum silfers fyrir það, að þeir hafa að ástæðu
 lausu látið fyrirfarast í allt að 20 vikur, eða 14
 vikur fróm yfir það er lögleyfa, að upptveða dóms
 í málinu, og þóks mun hann þrefjart, að
 merkjadómendur verði in solidum eða in sol-
 idum áraux málsadila H. Th. et Thomsen dæmd
 er til að greiða að skadlausu allan af mál-
 skoti þessu og uppsögu hins áfrýjanda dóms
 leidandi kostnað og allan þann kostnað við nýja
 fyrirleitt málsins að skadlausu.

Fyrir því stefnið hjér með kaupmanni H.
 Th. et Thomsen í Reykjavík til þess að mæta
 fyrir oss í hinum Rgl. íslenska yfirdómi,
 mánudaginn 6. júlí næst komandi á venju-
 legum stað og stundu, til þess þar og þá, að
 sjá skjöl og skilríki í rjett lögð, áfransögu
 sakar og rjettar þrófur að hlyða, til sakar
 að svara og dóms að þola í þá átt, sem að
 ofan er greint eftir nákvæmari útlættum
 fyrir rjettinum.

Svo stefnið og dómendurinn í merkja-
 dómnum, sýslumanni Franz Sienzen í

Hefnarfirdi og bændumum Gísla Gíslarsoni í Leirvogotungu, Halldóri fousryni í Þormóðrdal, Þórdi Þunólfsryni í Mólum á Kjalarnesi og Þórdi Giedumundryni á Hális í Kjós, til þess að mata á sömu stund og stað, til þess þess og þá að hlýða á þærur, svara til sáðar og þola dóm til hegningar, málkostuáðar og annara útláta, allt eptir því sem áður er fram tekið. Lögdaglegg^{ing} er úr lögum numum með tilsk. 3. júní 1796.

Til staðfestu er iunnsigli yfisdómsriss og under skript dómsmálritarans

Reykjavík 30. maí 1891.

Stefnungjald 83-
áttatíu og þrjár aurar.

(L. S.)

Jón Jónsson.

J. J.
Ár 1891, 8. júní vorum við eidsvarnis stefnuvottar til staðar að Mólum á Kjalarnesi, og birtum við þar Þórdi bónda Þunólfsryni framauvitada stefnu á hans lögheimili. Þetta vottum við í þrapti eids orðar með nöfnum orðar og iunnsigleum.

H. Magnússon Jón Jónsson
(L. S.) (L. S.)

Ár 1891 þriðjudagium 9. júní var af stefnuvottunum í Kjósarkrepp bert framauvitad þæra kreppstjóra Þórdi Giedumundryni á Hális í Kjós. Þetta vottum við með stefnuvotta

ídi og náfunum arðar

Jón Guðmundsson Ólafur Jónsson.

Ár 1891 fimmtudaginn 11. júní hófum við undirskrifadur stefnuvottar í Mospelli sveit [burt] í Þjósarrýðu bert framauvitada landsyfjettarstefnu berendum Gísla Gíslarsoni í Leirvogtungru og Halldóri Jónssyni í Þorvöðsdal, persónulega á heimilum þeirra.

Þetta vitnum við í Krapti stefnuvottaríðsorrar með náfunum og iussiglum.

Jón Arason Eirleundur Þorsteinsson

Þborgun 2.50 (L.S.) (L.S.)

hvat Krönnu og fimmtiu áttu borgad.

Ár 1891, laugardaginn hinn 13. júní mánaðar hófum við undirskrifadur eidsvarnis stefnuvottar í Gárdahreppi birt framauvitada landsyfjettarstefnu á heimili hins stefuda, herra Sýrlumanns Frava Síensens í Hafnarfirði hjó í hreppi, fyrir hinum stefuda sjálfum, er við fundum þeirra. Þetta vitnum við með skirskotun til eida þeirra, er við hófum umið, og stáðfestum með náfunum arðar og iussiglum.

M. Brynjólfsson Filippus Filippsson

Gjald Kr. 1 (L.S.) (L.S.)

borgad.

M. B.

Ár 1891 þriðjudaginn hinn 16. júní mánaðar
 hófum við underskrifadur eidsvarnis stefnuvottar
 í Reykjavík birt framauvitada yfisdómurstofnu
 kaupmanni H. Th. A. Thomsen persónulega
 í sölubúð hans hjér í bænum. Þetta vottum
 við samkvæmt stefnuvottarvæði okkar með
 nafnum okkar og iunnigleum.

Borgum / Kr. Þ. Björnsson Þorsteinn Gunnarsson
 ein þriana (L. S.) (L. S.)

Þ. B. Þ. G.

Framlagt í Landyfisdómnum 6. júlí 1891.

H. Þorsteinnsson

settur.

Nr. 17:

Máls Bajarstjórú Reykjavíkur
 eigandi Langarness

gegna

kaupmanni H. Th. A. Thomsen

Jeg leyfi mig þessum með að leggja fram fyrir
 þúu hár yfisdóm:

1, Stefna, dags. 30. maí síðastl. með árituku
 birtingavottarvæði.

2, Dómur gjörðis frá merkjadómi í Kjósar og
 Gullbringurýrðu 19. maí þ. á. með 1 fylgi-
 stjál (bréfi sýslumannsins í Kjósar og Gull-
 bringurýrðu, dags. 22 maí þ. á.

Sam fylgi stjál við þessum allt framleggjast
 eftirfylgjandi stjál:

- 3, yfirrejtta gjörðis í málinu.
- 4, fyrir dómsgjörðis merkjadóms með skjólum er þeim fylgja in originali; skal þeg svo fara fá einum orðum um hið fyrir liggjandi mál.

Það er stutt yfir sögu að fara; eftir að landsyfisdómurinn hinn 8. desbr. f. á hafði dæmt ómættan landamerkjadóm í máli þessu frá 28. júní f. á. og vísað málinu þeim til landamerkjadómstíms aðstaðar, voru sýslumennirnir í Kjósar og Gullbringu sýslu sem oddvita dómsins sendar dómsgjörðir landsyfrirejttares og ómætt skjól málsins, með kröfu um, að merkjadómurinn tæki málið að nýju til [meðferðar] dómáleggingar í aðalstímu, samkvæmt landryfirrejtta dómnum. Eins og sjett af framlagðu bræfi sýslumannsins voru skjólin send honum 31. desbr. f. á., en loks hinn 19. maí á merkjadómurinn fund með sjer og uppkveður þá þann dóm, að þar sem sami dómur eftir almennum rejttafarsreglum hvortí hafi heimild til nýje sje bær um að fella þess. ar dóms í sama málinu um aðalefni þess, þá beri að vísa málinu frá.

Þeg veit ekki hvern men merkjadómurinn í þessu sambandi gjörir á því, að „hafa heimild til“ og vera „bær um“. Hættu „heimildin“ eigi að merkja „competance“, og hutt „habilitet“.

Það er ekki gott að fylgja flugi merkjadómurinn
 En annaðhvort hlýtur að vera að hann á-
 liti sínu fyrra dóm stunda jafuórastöðun
 eftir sem áður, þó hann hafi verið mark-
 laus gjöf fyrir lögleyrun, eða telji sig svo "Kermt-
 an" líklega af þeim vinnandi mótþætti, að hann
 hljóti af sjálfðáðum að lýsa sig inhabil.
 Að merkjadómurinn sji "incompetent" til að dæma
 í málinu, þó að hann áður hafi þróað uppí
 því dóm, sem yfirdómur hefur ónýtt fyrir lög-
 leyru að efni til, nær nú naumast neinni átt;
 Það er auðvitað, að heimvísan fyrir lögleyrnat
 efni til er undantæking, að því er einka-
 mátt smertis; en þessi undantæking er ein-
 mitt lögheimulud og lögskjapud með skýnum
 og ótvíradum orðum í 12 gr. Landamerkjalygna
 17. marz 1882, og meðan sú grein er í lögum,
 má að líkindum einu gilda, hvort hinna
 heidrada merkjadómur virðist fyrir máli heun-
 ar vera samkvæm því, er hann telur, "al-
 menningar rjettarfars reglur". Almennar rjettar-
 fars reglur eru gefnar af almennum löggefa-
 valdi, alveg eins og landamerkjalogin; en þess fyrra
 "Regul" í munni merkjadómurinn er talsvert
 óarvæðnara.

Að því er hitt alvörð smertis að merkjadómurinn
 hafi talið sig "inhabil", skal jeg aðeins tala fram,
 að afleiðingin af því, að dómari vidur þessur

sig "inhabil", er ekki sú, að honum væri málinu
frá, heldur væri sjálfum sjer frá, ef svo mátti
að orði ræða, þ. e. væri sata í málinu með
úrskurdi. Að láta "inhabilitet" dómara varða
frávisun er alveg originalt.

Það hefur samurlega ekki verið mikill vandi
fyrir hinu heidrade merkjadóm að uppkveða
dóm í málinu, með því að dómur hefur hafa
landsyfirdómur telur fyllilega fram, hvað verði
að álitast löglega sammat. Samt sem áður hefur
ur dómur uppsögu dregur allt að 20 vikum eftir
að skjól málinu og Krafa um fullnægjng yfir-
rjettardómurins var kominn til dómrodvitaru.

Það verður að álitast, að málið hafi verið upp-
tekið til dómur eo ipso við annullationina, því
að við annullationina verður sama rjettarástand,
enn og dómur hefur aldrei verið uppkveðinn,
enda hafa merkjadómur endur skodad þetta þann-
ig, og dæmt málið, áu þess að það væri upp-
tekið af nýju, í beinu áframbaldi af fyrri
medferð. Skylda dómur enda til að hafa málið
dri lengur en 6 vikur (í allra hæsta lagi 12
vikur undir vinnum Þringumstadum, skr
23. grein í tilsk. 3. júní 1796) - til yfirvegunar
og dómur á leggungar, hlýtur að verða ártuel
á ný, þegar málið og dómur landsyferrjettar.
inn og Krafa bejarstjórnarinnar var kominn til
hins löglega representants dómurins, og hefur

merkjadómurinn eða í öllu falli oddviti dómsins
þannig báðad sju seðina, er 1. 5. 8 sbr. Lilstk. 3. júní
1796 i. f. fyrirskipar, og verð jeg að halda þeim
kröfu fram, að þeim ákvæðum sje framfylgt í full-
um straungleira.

Með því að frávinuáráðmur merkjadómsins
hefur eðli þinu allra minnsta suofilaf lög-
legum rökum við að skyðjast, en gengur þvert
ofan í dóm þinn háa löndyfirryttar, sem þó er
fullgjór - og neitar bæjarstjórn Reykjavíkur
um angljósan rjett sem þessum ber eptir úr
skurdi aðra dómsstóls, verð jeg að krefjast þess, að
dómendur verði látnir sata laganna seðtinn
fyrir rjettarneitan og fyrir mótþróa við þinn
háa yfisdóm.

Að svo mæltu leyfi jeg mig að gjöra þá rjettar-
kröfu, að þinn áfrjyðaði frávinuáráðmur verði
úr gildi felldur, og málinu á mig þessum á
Þorvald dómenda til löglegrar dómsálaggung-
ar í aðalefnum; að dómendur þeir, er í stefnu
minni eru nefndir, verði, að viðlögðum dag-
legum þvingunar seðtinn, skyldadur til að þra
málinu aptur til meðferðar um au þessilegs
prests, er yfisdómurinn tiltekur, t. d. 8
daga, að dómendur verði dæmdir í laganna
seðt fyrir rjettarneitan og mótþróa við
yfisrjettinn, og hver um sig verði látnir
sata 200 Kr. seðt fyrir óþessilegan drátt á

Dómsuppsögn, og lofs að dómendurinn verði in
solidum eða in solidum á samt málsadila
H. Th. A. Thorsen dæmdir til að greiða all-
an af málskoti þennu lidandi Kostnað með
100 Krónum eða eftir rjettarins mati.

Jeg legg svo málid í dóm með fyrirvara.

Reykjavík 6. júlí 1891

Kortingsfyllt
Hornur Hafstein

Til
Landsyfirdómsins.

Framlagt í Landsyfirdómnum 6. júlí 1891.

A. Thorsliússon
settur.

Nr. 18

Skrifstofu Hjórar og Gullbringusýslu
Hofnarferdi hennu 22 dag mánuðu. 1891.

Með heidrunu bræfi, dags. 31. desbr. f. á hafid
þjer, henna bjarfógeti, sent njer dómsgjörðir
yfirrjettarins í málum, er bjarstjórn Reykja-
víkur hefur höfðað gegn eiganda Bústada,
kaupmanni H. Th. A. Thorsen út af landamerkjum

1) milli Langarnes og Bústada og
2) milli Klepps og Bústada, á samt undir-
rjettardómsgjörðum, og hafid þjer samvænt
ákvaðum landsyfirrjettarins, sem dæmt hef-
ur ógilda dóma þá, sem merkjadómur
Hjórar- og Gullbringusýslu hefur fellt í

þessum málum áttad þess, að merkjadómur-
um taki mál þessi fyrir aftur til nýjrar dóm-
leggingar í aðalefnum. Í tilefni af þessum til-
málum yðar átti jeg fund með meðdómendum
hinn 19. þ. m. hjér á skrifstofu mínni, og
kvad dómurinn upp dóm í málum þess.
um þannig látandi, að máluinn var vísað
frá, og leyfi jeg njer hjér með að senda yður
eptirrit af dómum þessum, um leið og
hinn senda skjöl endursendast.

Franz Siemsen.

Til

Þejarfógetars í Reykjavík.

Frómlagt í Landryfindómum 6. júlí 1891

A. Þorsteinston

settur.

Stefudi kaupmáður Thomsen mátti sjálfur
bad um Zverna prest og skjólin get.

Hinn stefudi undirdómari Franz Siemsen
matti fyrir sig og meðdómurumina og
bad um Zverna prest.

Rjetturinn veitti hann umbedna prest og
lydi stefuda H. Th. A. Thomsen skjólin nr 1-18,
og skylda hnis aðrir stefuda (Dómurum)
eiga adgang hjá honum að nota skjólin á sama
tíma.

Rjetti slitið

L. E. Sveinbjörnsson. Kristján Jónsson A. Þorsteinston

Ár 1891, mánudaginn hinn 27. júlí mánud-
ar var landsyfisdómurinn settur og haldinn
af hinum reglulegu dómendum þar þá leidd
þyfir

Málid nr. 18/1891: Bæjarstjórn Reykjavíkur

gegn

H. Th. A. Thomsen.

Hann stefndi undirbrenni, sýslumáður Franc
Sienesen mætti og skiladi aptur skjölum
málinu nr. 1-18 og lagdi fram nr. 19: vöru
í málinu, dags. 24. þ. m. og nr. 20: útskrift
úr dómabók Þjórsar og Gullbringusýslu (septim-
rit af aubarjettardómi 31. ágúst 1886 í málinu.
Bæjarstjórn Reykjavíkur gegn Eiríki Þjarna-
syni á Gíði).

Lagdi svo málid í dóm. Rjettar skjalid nr. 20
fylgir dómrgjörðum þessum in originali,
en nr. 19 hljóðar svo:

Nr. 19:

Xörn

í málinu Bæjarstjórn Reykjavíkur

gegn

H. Th. A. Thomsen.

út af landamerðum milli Langaræss og Þústada.

Ulu leid og geg hys með skila aptur hinum
heitræta sjetti skjölum máls þessa, sem hin
ann stefndu í því, hafa verið Gæð, skal geg
þyfir minna og meðdómenda hönd leyfa njerad

Sæta til andsovara í því.

Jeg hefi leyft nýjst að breyta fyrir sögu málans
eins og hið er í sáðnar skjali umbodsmanns
áfrýjanda, þar sem jeg eigi álit, að bæjarstjórn
Reykjavíkur sje eigandi Laugarmen.

Mit löndryfirjettarstefnu, útgefinni ^{30.} maí þ.á.,
hefur bæjarfógeti Halldór Danielsson fyrir
hönd bæjarstjórnamanna í Reykjavík - eftir
sögu eftir fyrir lagi umbodsmannsins hjer
fyrir yfirdómi - stefut nýjst ásamt meðdóm.
mórum til að svara til sáðnar og dóm
að þola til hegringar m. fl. á þeim ástæðum.
nu.

1. að vjer mit merkjadómi Kjósar- og Gull-
bringurýslu, upptöðnum 19. maí þ.á.
vörðum frá máli út af ágreiningi um lauda-
merki milli Laugarmen og Þústoda, um málja
dómi í því, sem upptöðnum var hið
28. dag júní mánaðar þ.á. hafi verid dóm-
ur ógildur af löndryfis dómi, með dómi upp-
töðnum hið 8. desbr. þ.á. og málum
vísat hið aptur í hjerad. Hefur umbods-
maður í þennu efni krafist, að vjer verðum
látur sata laganna sertum fyrir rjettar-
neitum, og að við lögnum daglegum þving-
innarsertum skyldadir til að sata málið
aptur til meðferðar umau þrafleys frustu, er
yfirdómurinn tillerur, t. d. 8 daga.

2. að vís verður latur sata, hver um sig, selt fyrir óhæfilegan drátt á dómsuppsögnum. Svo hefur hinu sami umbodsmáður krafist, að dómendurinn verði in solidum eða in solidum áramt málsadila H. Th. et. Thomsen, dæmdur til að greiða allan af málskoti þessu leitandi kostnað með 100 Kr. eða eptur rjettarinn mati.

Ad. 1. Umbodsmáður áfrýjanda Renssturo að orði í sóluarskjali sínu, dags. 6. þ. m.: „Med því að frávinuadómur merkjadómur hefur ekki henni minsta snefil af löglögum rorum við að styðjart etc.“

Þey skal leyfa nýr að leggja fram fyrir hinu heidrada rjett eptirvit af dómi merkjadómur Kyrosad - og Gullbrúgu syðu, uppræddum 31. ágúst 1886 í máli, sem bjarstjórn Reykja vðrus hafði hófð gegn Eiríki Þjarsaupi á Eidiút af ágreiningi um landau eðri. Samkvæmt dómi þessum var málinu frávísað af þeim ástæðum, að dómurinn eigi veri bar um að dæma um mál þetta í aðalefnum, og í fottendum dómurinn er m. a. svo að orði komist: „og með því þat um þessum er álit merkjadómurinn, að enginn dómur sje að lögun, bar um, að dæma þínegis um mál í aðalefni þess, nema því að einu, að hinu eldri

dómur hafi verið ónyttur af formlegum ástæðum — en það á sjer eigi stað hjér — þá hafa dómendurnir í máli þessu komist að þessu niðurstæðu, að þeir sjer óbærir að dæma um mál þetta að nýju í aðalefni þess sömboðent fyrir málum Landryfirjettardómursins, og að málinu beri að frávísa. Dómsforseti í þessum dómivar hinu núverandi 1. yfirdómari, og þar sem þessi dómur er byggður á þessu sömu frávísuvar ástæðu og dómur vor, sem nú er áfrýjað, þá er hreifilordum þess og óvindingarummálinu, sem umbodsmáður áfrýjanda leyfir sjer að viðhafa um oss eða voru dóm einnig beint að yfirdómaramum og þessu, sem sáttu í dómni með honum, svo þeir einnig geta tekið þessu ummæli til sín. Þessum dómni hefur eigi verið áfrýjað, enda er það eigi hægt hjéðan af, ástæðan fyrir þvi, að það eigi hefur verið gjörð gæti hugsant að væri sú, að það hefði þurft Landryitarann til að koma fyrir bejarstjórnina vitinu. Þar sem vjer háfðum þessum óráðsáða dóm fyrir oss, álitum vjer, að vjer- þrátt fyrir ummæli umbodsmannsins — hefðum fullgilda ástæðu til að byggja dóm vor á honum, úr því vjer alveg gátum fallist á úrslit hans og ástæður. Þar sem tekið er fram í 12. grein Landamerlisa laganna, að yfirdómur

ur geti ónytt landamerljadóum, og skuli þá vinn
 málinu heim aftur, þá skil jeg þá ádróðum
 þannig, að þann merljadóumum sje ekki
 bær um að dæma málið aftur, sje dómurinn
 ónyttur að aðalefnum til, nema ný skjól
 hafi verið lögð fram fyrir yfirdómi, sem eigi
 hafa legið fyrir merljadómi og yfirdómur-
 um á liti, að þau sjeu þess edlis, að þau geti
 breytt úrslitum málsins, en jeg fá eigi sjeð, að
 tilkallnum með heimvinnunni geti verið sú,
 að dæmi dómforseti og meðdómsmannum eigi að
 dæma málið á ný í aðalefnum, hafandi fyr-
 ir sjeð hin sömu skjól og áður. Nú getur ver-
 ið, að yfirdómurinn hafi tilkallt, að ádrin
 dómendur dæmdu mál þetta, en þá skal þess
 getið, að í bræfi bæjarfógetans til mín, dags
 31 desbr. f. á er jeg bedum um að taka þetta
 mál til nýrrar dómuráleggingar með hlutad-
 eigandi meðdómsmönnum. Þá "Proces",
 sem innleiddur er með landamerljá lögun
 um 17/3. 1882, er alveg sjeð starlega edlis, ein og
 þeir verða að jata, sem við þau fáit. Aðalatrið
 ið í honum er merljagangur, sem fram á
 að fara í vidurvist dómenda og málsadila eða
 umboðsmanna þeirra. Við hona hafa dóm-
 endur nákvæmlega sjeð sjeð landhátta
 og hið umþráttada land, og byggja þvi edli
 lega dóm sinn á því "Indbryt", sem þeir fá

við það, með hæfilegu tilliti til þeirra gagna og skil-
 ríðja sem framkoma af hendi málsparta og Kröfu
 þeirra, er þeir byggja á þeim. Þessu Kröfufor, sem
 þeirra hafa gjört, hver um sig, þess eðlis, að málja
 Sómurinn eftir því álitu, sem hann hefur fengið
 við merkijagönguina, eigi getur fallið á þær, þá
 virðist vera tömnt að gjöra, annaðhvort að frá-
 vísa málinu, eða þá skipta þrætulandinn með
 hæfilegu tilliti til Kröfu málsparta, en hið síð-
 ara hefur merkjadómurinn, eins og kemur
 er, gjört í þessu máli. Ástæðan fyrir því að
 vjer gjördum það, eða ætluðum, að vjer heftum
 heimild til þess, var sú, að merkjadómurinn
 hjer í sýslu hefur gjört hið sama í máli
 um landaverdi Árbajar og Ártíms, en á
 dómur sem upprættur var 1885, hefur eigi
 verið áfújjad, þótt báðir málspartar væru
 lögfróðir menn, sem eru sýslumadur B. Sveins-
 son og yfirkennari og bjarfulltrúi H. Þr.
 Friðriksson. Það er rjett, að yfirhöfundur dóm-
 ur bundinn viðkröfu málsparta, eða þeir
 eru „naadige over Processen“, en landamerlja
 lögin virðast hafa gjört breytingu á þessu,
 því ef merkjadómurinn eingöngu var bundinn
 við Kröfu málsparta, þá virðist merkijagöngu
 að vera að nicklu leyti þýðingarlaus, en þó er
 auðsjáulega meining laganna, að næst eigið
 byggja á þessu. Þessa skóðun mína hef jg

leyft miger að framsetja fyrir hinu háa land-
 yfirdómur til að verja þá skóðum, er merkjadómur
 vinum hafði á landamerkjaloðumum, er hann
 skipti þrotulandið i þessu máli. Þess skal
 jeg leyfa miger að mót mela fastlega þrófum
 umbodsmanns áfrýjanda sub Nr. 1, og jafnsfont
 leyfa miger að gjöra þá þrófu, að hinu áfrýjandi
 dómur verði staðfestur þoung, að yfirdómurinn
 álitu, að hinis sömu dómendur dæmi ekki
 mál þetta á ný að aðalefni þess.

ad 2 þá þessur umbodsmáður áfrýjanda þróf-
 irt þess, að jeg ásaunt meðdómsmönnum
 verði dæmdir hver um sig i 200 króna selt
 eptis fyrir málum N. L. 1. 5. 8, sbr tilsk. 3. júní
 1796 § 23 i f. fyrir óháfilegan drátt á dóms
 uppsögn i málinu.

Þessari þrófu verður eðlelega beint að miger
 einum sem dómurforseta, en eigi að með-
 dómur mönnum. Aðvinnu er i § 23 i. f. i tilsk.
 3/6. 1796 tekið fram, að hver dómenda eigi
 að greiða selt þessa, en þar er aptur gjört
 ráð fyrir, að allir dómendurnir sjeu lög-
 fróðir menn, en öðru máli er að gegna
 i landamerkjamálinu, þar sem meðdóms-
 menn eiga að vera bændur, og eru þvi
 undantekningarlaust - að mestu kotti
 hjer á landi - ólögfróðir menn; verð-
 irt þvi miger ósamugjarnt að heurta

at þeir eigi að þeirja lög eða vera lögfróðir.

En nýst sjálfum til afsáðunar skal jeg leyfa
nýst að taka fram:

Í landameríjalogunum sbr. 10. grein, er gjört rök
sýris, at dórn eigi að upptveða um landamerí-
þegar í stad, með öðrum orðum, þau lög hafa
með öðrum nýmælum, er í þeim finnað,
eðtis minn aliti nemid úr gildi, at þvi, er
smertin landameríjasmál, sýris mælin í k. L
1. 4. 8 sbr. tilsk. 3. júní 1796 § 23 i. f. með því
að ávæða, at dórn eigi að upptveða in ~~conten~~
nenti og á þegar að setja landameríjaglogg
sem hann á kvædur. Þegar nú aptur á móti
landameríjadómur er ónýttur í landsyfirvætti
og honum vísað heim aptur í hjerad, þá er
hvergi í loqunum tilkerid, innan hvers
tíma dómur ætti að kvædur upp í málum
á ný. Ef hjer ætti að koma við sýris mál-
um 1. 4. 8 sbr. 23 grein í tilsk. 3/6 1796, þá
ætti að taka málid upp til dómis í meríja-
dórn á nýju, og ef til vell holla samau
málsparta. Þess hefur eigi verið krafirt
og það því eigi verið gjört, og þá rjod jeg af
að holla samau dómurum, er njer og þeim
var hehtugt, og á þeim tíma, er var kostuad.
arminnit sýris málsparta. Eus og þeim er
skipadur um eða hafa verið yfis erfisum sýl-
um, sem Gjárar og Gullbringusýta verður at

teljart, hlýtur að vera sumuugt, eru fyrstunna
 aðrir á árinu sá erfidasti tími fyrir ein-
 bætti mannum; þeir ganga svo að segja ein-
 gangu til reikningaskila, og þegar báðir að
 gjöra þvi af sjer, er farið að búa út man-
 talbörina og undirbúa sjöslunefudarfund.
 Eins og menn muna, voru eining fyrsta
 mánuðna á árinu sífelldar rigningar,
 svo illt var að komast yfir jörðina; þar
 við bættist, að einu meðdómsmanninum, þóð-
 ur Guðmundson frá Nedra hálí, var farið
 til sjóróðra, og þótti mjög sárt, að þurfa að stefna
 honum í meðjádóm á niðri vextið, og við það,
 ef til vill, valda því, að skip hans komistelli
 á sjó þann tíma, er hann sat í meðjádómi.
 Þar sem eigi var langt til sjöslunefudarfund-
 ar, er tveit af meðdómsmönnum eru sjöslu-
 nefudarmenn, þá áleit jeg hentugast að
 samema þetta tveit, svo Þrostuáðurinn
 yði sem minstur, og meðdómsmenn
 yðu eigi óndtáðir að heimari optar, er
 nauðsynlegt væri. Þóðaði jeg þá meðdóms
 menn á fund hjér hjá mjer þann 19. má-
 þ. á., er sjöslunefudarfundur var þann
 20. s. m. Þið þetta varð Þrostuáðurinn í
 þennu máli alls 14 Krónur. Þótt nið bær.
 stjórnu Reykjavíkur hafi quægtir af þje
 til að leggja í þetta mál og ónum, þá er

það samt skylda sömsmannna að bera eigi máls
þorkum óþarfur kostnað. Samkvæmt framau-
sögðu skal jeg leyfa njer að mót mæla eining
þessari seltar kröfu umbodsmanns á frýjanda
og gjöra þá rjettar kröfu til hins háa yfir-
dóms, að jeg og meðdómsmenn verðum
dæmdis sýkuis af heuni.

Það væri synd að segja, að umbodsmannur
áfrýjanda sje litillátur í málskostnaðar-
kröfu sinni, þar sem hann heimtar 100 Krón-
ur í máli þessu og aðrar 100 Krónur í máli
millum Klepps og Bústaða. Frágangur
hans á sóknarskjalið ber að vinnu Góðlegu
sic vott um, að hann hafi vandast hann vel, og að
það hafi tekið talverðan tíma fyrir hann
að koma því af sjer, en þrátt fyrir það, skal
jeg leyfa njer fyrir mína og meðdómenda
hönd að mót mæla allri málskostnaðar
kröfu af hans heudi, þar sem jeg verð að
álíta, að áfrýjinn máls þessa sje alveg ástæð-
ulaus og verðit umleidd og jeg vísa til
sóknarskjala umbodsmanns áfrýjanda,
vera sprottur af greinju eða þesskonar
silfningu gagnvart njer og meðdóms-
mönnum.

Að þessu sinni skal jeg eigi fara fleir-
um orðum um mál þetta, en leyfa njer
að gjöra þar rjettar kröfur:

1. að jeg og meðdómurmeini í máli þessu
verðum algjörliga dæmdir sýkurr af þær-
um umbodsmanns áfrýjanda í máli
þessu og

2. að hinu áfrýjandi dómur verði staðfestur.
Legg jeg svo málið í dórn með fyrirvara.

Kirkingarfyllt
Hafnarfærð hinu 25. júlí 1891.
Frans Siensen.

Til

hins Konunglega landsyfirdóms.

Lagt fram í Landryfidóminum 27. júlí 1891

Jón Jónsson.

Af hendi hennar stefudu meðdómsmanna
mætti yfirsjettar málaflettingsmáður As-
mundur Sveinsson og lagði fram Nr. 21:
vorn af þeirra hendi, dags. 27. f. m., er
hljóðar svo:

Nr. 21:

Þar sem hinu heidradi sýkjandi þessu máls
þvíis hönd bæjarstjórnarmannar í Reykjavík
Krefit þess, að við undirskrifðin meðdóm-
endur í máli þvi, sem bæjarstjórn Reykja-
víkur höfðadi gegn kaupmanni H. Th. Th.
Thouren sem eiganda jarðarinnar Bú-
stada útur Þordamverðjum millum nefndr.
ar jarðar og G-lepps verðum seltatis þvíis
rjettarneitun og ólöglegan drátt á málinu,

þá skulum vjer geta þess, að við fáum eigi
 sjeð ástæðuna fyrir kröfu þessari. Ejer getum
 eigi sjeð, að hjer sje um nokkra vjettarrettum
 að ræða, þótt vjer þakumst að þeirri niðurstöð.
 u í dómum vorum, að málinu ætti að frá-
 vísa; vjer höfum þá felld dóm í málinu eft-
 ir vorri bertu þekkingu, að því skyldi frá-
 vísa, en vjer höfum alls eigi neitað að kveða
 upp dóm í því; að öðru leyti treystum
 vjer því, að sá, sem hefur aðalvörn málsins
 á hendu, muni svara þessu atvæði í söku
 málsins eins fyrir vora hönd, en og fyrir
 hönd sýslumanns Franz Liebreichs, for-
 seta merkjadómursins.

En er ræða er um sekið fyrir drátt á málinu,
 þá vonumst vjer þess fastlega, að oss verði
 alls engin sök á því gefin, og vjer verðum
 dæmdir sýnis saka í því efni, og til þess
 að sýna að vjer euga sök höfum í drætti máls-
 ins fram yfir lögbotum tína, leyfum
 vjer oss að geta þess, að vjer alls euga tilkyn-
 ungu þessum um það, að vjer ætlum að
 kveða upp dóm í málinu, fyrir í apríl
 og maímánuðarmót í vör, að sýslumad-
 urum bauð oss með bryfi 27. dag apríl-
 mánuðar þ. á, að koma á fund sinn í Hofu-
 arfirði 19. dag maímánuðar næst á eftir,
 sem vjer og gjörðum. Et því er auðsjeð, að

vjer höfum enga sök á drótti málium, þar
 sem vjer komum fram af forseta rjett-
 arins á kvæðna dag til að leggja dóm á mál-
 it; en auk þess höfðum vjer alls enga ástöðu
 til að skora á forsetann að taka málið fyrir
 fyrir til dómuráleggingar, þar sem vjer enga
 tilkynningu höfðum fengið, hvorki frá sjálfu
 mannum eða öðrum hlutad eigendum
 um það, að landsyfirjetturinn hefði verið
 málium heims aftur til nýrrar dómurálegg-
 ingar, eða hvær að málsadilar hefði sent
 þennan yfirjettardóm til hlutad eigandi
 sjálfumanns. Vjer höfðum þannig einn og
 vjer höfum tekið fram, alls enga ástöðu
 eða hvort til þess, að greunslast eftir þess,
 eða taka oss fram um málið, þótt vjer
 hefðum vitað, að svo há selt lægi við drótt-
 inum sem sárjandi heimtar oss dæmd á,
 enda hefði það eigi orðið heimtað af oss ólög-
 fróðum bændum, og sem þar að allri eigi
 höfum notið neimrar sjerstárrar meuntur-
 ar, að vjer skyldum vita slíkt. Oss var heldur
 alls eigi sent málið til yfirlesturs og ihug-
 unar, og vjer vissum eðrest um lands-
 yfirjettardómuminn um það, sem
 stendur í brjefi forseta rjettarins, fyr-
 er vjer komum á fundinum 19. dag maí-
 mánaðar.

Því leyfum oss að leggja hjá með bryfsgjafi
mannins 27 apríl þ. á. til eins orðar, til
sönnunar sögu vorri, en öll bryfin eru dagsett
sanna saginn.

Jafnframt og vjer að öðru leyti verðum að
breyta því, að sjóleumadurinn eða sá sem flytur
málið fyrir hans hönd, taki og málskost vöru
! Öðrum atvöldum málsins, verðum vjer
að breyta því, að hann háirjettur dæmi oss
sýna af öllum Kærum og Kröfum seldj-
anda um seltis fyrir rjettarneitun og
drátt á málinu

Staddir í Leirvogstungu 27. júní 1891

Þ. Rúnólfsson, G. Gíslason Halldór Jónsson
Þódr. Gudmundsson.

Til

Landsyfirdómssins á Íslandi

Framlagt í Landsyfirdóminum 27. júlí 1891

Jón Jónsson.

Hinn stefndi kaupmaður H. Þ. A. Thorsen
mætti einnig fyrir sína hönd og lagði
fram [vöru] nr. 22-23: vöru í málinu, dags.
í dag, áramt eptirriti af uppdrætti yfir þætti
landid, sem hann sýndi jafnframt frum-
ritid af í rjettinum. Lagdi svo málið í dóms
Uppdráttar eptirritid (nr. 23) fylgir dóms
gjörðunum, en nr. 22 (vörnin) er svolhjót
andi

Nr. 22:

Sönu í málium Þejars tjöru Reykjavíkur
sem eigandi Laugavegur

gegn

Kaupmanni H. Th. A. Thomsen.

Þegar jeg á að svara í máli þessu, þá get jeg
með engu móti sjeð, hversvegna eða af hverjum
ástæðum míj er stefut í máli þessu, eins
og það liggur fyrir. Nú er í rauninni eigi
um annað að ræða en það, hvort landa-
merkjadómendurinn hafi gjört rjett í því, að
kvæða eigi upp sönu um aðalatriði málsins,
úr því að hinn fyrri sönnur þessur var
ómerkur dæmdur. Hjer er alls eigi í rauninni
að ræða um rjettindi mín til hins um-
þráttada lands, heldur einungis að ferddóm-
endanna.

Jeg hef alls engan þátt átt í því, að dómend-
urinn ljeta málið lengur liggja hjá sjer, en
mótpartinum þess hafi legt; og af því getur
alls eigi leitt, að jeg verði dæmdur í neina sekt
fyrir það.

Eigi hef jeg heldur átt meinum þátt í því, að
landamerkjadómendurinn hafa frávísað máli-
inu. Engan hag hef jeg eða get haft af því;
það er dómendanna að skera úr því.

Jeg þá eigi betur sjeð, en að málið eins og það
nú liggur fyrir, hjöti einungis að vera gegn

dómendurum og hönni míj alls eigi við, og
 jeg verdi með engu móti dómur til nenns Kosta-
 adar í þessu máli, og verði því að dómur
 sýnu allra sara, en mótparturinn verði þvert
 á móti að greiða míj hefðlegan málkostu
 að, úr því míj er að óþyrmsynju stefut.

En úr því míj er stefut, vona jeg til að míj
 sje leyfðlegt að gjöra nokkran athugasemdir við-
 vírjandi aðalefni þess máls, sem þetta mál
 er risið af.

Þar sem jeg sje að yfir dómurinn hefur á stað
 um fyrir dómi sínum 8. desember f. á.
 að nokkru leyti kveðið á um, hversu landa-
 merkjadómurinn hefur átt að hljóða, og niður
 stáðan eftir því hefur orðið hin sama,
 enn og yfirretturinn hefur kveðið upp dóm
 um efni málsins (Sagens Realitet) þá leyfi
 jeg míj að leggja fram nýjan uppdrátt
 yfir Þrístadal land, sem búi þæðingur Sveinn
 Sveinsson á Hvammyri hefur gjört. Sveinn hef-
 ur bæði lært að gjöra slíka uppdrætti, enda
 hefur bæjarstjórn Reykjavíkur látið hann
 áður búa til uppdrætti yfir Reykjavíð og
 land hennar, og sýnt með því, að hún
 telur hann í alla stadi áreiðanlegan í
 því efni. Uppdráttur þessi sýnir ljóslega,
 hversu stórklið lýsingin á landamerkjum
 er hjá vitnum bæjarstjórnarum. Bæði jeg

og mótgrættur minn erum sammála um það,
 að landamerki milli Bústaða og Langar-
 nes gangi frá Bústaðaborg í stein norður
 í vestur og sudur frá Bústaðaborg, en
 steinnur sá, sem vituinn bentu á, Söðulsteinur,
 stendur fyrir austan og sunnan Bústaða-
 borg, og þessvegna veldi eigi málaflutu-
 ingsmáður Reykjavíkur eða gat eigi fyrir
 merkjadómnum haldið sjá við skýslu
 vitnanna, en tók til sjálfur stein, sem skyldi
 vera merkjasteinnur, sem engi stóð hafi
 í vitnaskýslunum. Af því leiddi, að þar sem
 skýslur vitnanna um, hvað vituinn hefðu
 heyrt aðra segja um landamerkin eigi eru
 tekið (sic) til greina í eina áttina, þá geta
 skýslur þeirra yfir höfuð engu þýðingu haft.
 Það er svo margt sagt, sem errikt verður á
 byggt sem sönnun. Af uppdrattinum er
 það erfiðleikur ljóst, að miðill hluti af hin-
 um vestloqunna umgirtu stykjunum, sem gjert
 voru 1848-49 af föður mínum sálega, áu
 þess að norður mótumli þarna gegnumgird-
 ingunni frá eiganda eða ábúanda Langarnes,
 og sem fadis minn fyrst og síðan jóg hófum
 notað í 42-43'ar mótumalaloum, er tekið frá
 Bústaðum. Hefur þá ótalin brúum í 42-43
 ár alls engu þýðingu, en þvert á móti lausar
 sögusagnir um, hvað menn hafi heyrt fullt

sömmunarafl? Og þessar skýrslur vitnauna
 rjett á undan um Söðulstein, um það þau
 hafi heyrt, að einhverntíma hafi átt sjer stað,
 hefur sá, sem vitnin leiddi, eigi getað notað.
 Uppdrátt þann, sem málaflutningsmaður
 Reykjavíkur lagði fram fyrir merkjadómni
 um, hef jeg aldrei vidurkennt rjettan, og
 landamerkjadómni sjálfur sagði, að
 hann væri eigi rjettur að því er smerti stefnu
 landamerkjanna, en þóttist þó geta notað
 hann að einhverju leyti, til að átta sig á merkj-
 unum, með því að dómaraári gengu sjálf-
 is á merkin og gátu þannig fengið ljósa hug-
 mynd um hið rjetta.

Jeg skal eigi orðlengja meira um málið að
 sinni, en gjövi þá

Rjettarbröfu:

1. að jeg verði dæmdur sýkku saka í þessu
 máli, en mótparturinn dæmdur til að
 greiða nýer hæfilegan málkostnað
 eftir mati rjettarins.
2. að himn áfuijgadi dómsur verði staðfestur.
 Legg jeg svo málið í sórn, þó með fyrirvar-
 a til andsvara.

Reykjavík 27. júlí síðan 1891.

Lotvingarfullt

H. Th. A. Thomsen.

Til

hins íslenska yfirdóms.

Lagt fram í yfirdómnum 27. júlí 1891.

Jón Jónsson.

Umbodsmatur á þriðjanda mati, það um hálf
mánuðar freit og skjólin ljót, og var það veitt
Þjetti slitið.

L. E. Sveinbjörnsson Þristján Jónsson, Jón Jónsson.

Ár 1891, mánudaginn hinn 10. ágúst mánuð-
ar var lördryfisdómurinn settur og haldinn
af hinum reglulegu dómendum. Var þá fyr-
ir tekið

Málið nr. 18/1891: Þegarstjórn Reykjavíkur

gegn

H. Th. A. Thomsen.

Umbodsmatur á þriðjanda mati, skiladi
áptur skjólum málinu nr. 1-23 og lagði
fram nr. 24: framhald sórnar, dags. í dag.
Lagði svo málið í dóm. Hít framlagða skjöl
hljóðar svo:

Nr. 24

Framhald sórnar

í málinu Þegarstjórn Reykjavíkur
sem eigandi Langarnes

gegn

H. Th. A. Thomsen ymdeij
adómendum í Hjósar og
Gullbringusýslu.

Jeg þakka fyrir lánið á skjólumun og skal jeg
 ekki verða langvordur útaf varnar skjalaþrenning
 unni. Það spursmál, hvort yfirdómurinn hef-
 ur vísað málinu heima til nýrrar dómráðg-
 ingar í efri þess, eða til þess, að þú yfirvís-
 ad frá aftur, verðist liggja svo ótvírett og aug-
 gjört fyrir, að engin þórf getur verið á, að eyða
 um það morgun ordum; það eitt, hvort merki
 dómurinn hefur rjett til að vísa málinu
 frá sjá af þessu á stöðu, sem honum hefur gjört,
 er hjér aðalatriðið, og hafi honum ekki rjett til
 slíkrar frávísunar, þá er annað meginat-
 ríði að fá hann skyldaðan til að uppkvæða dóm-
 unnan hafilegs tíma. Hitt er minna um
 vert og alls ekkert á hugarámal, hvort dómurinn
 ur verða látnir sata norðrænum refsirættum
 eða ekki, og hefur þess aðeins verið kraf-
 irt til þess að fylgja lögumun, en alls ekki af
 meinum greinjuhug, þú síður, að öll á-
 frýjan þessa máls sjá sprottin af óvild, eisu
 og systunadurum í niðurlagi innleggs síns
 hefur í skyni.

Skjal hefur aldrei dottið í hug, að merki-
 dómurinn hafi sémt ódræmri en eftir bestu
 þekking og samvirkun, en það er ekki einhlytt
 Ekki get jeg fundið mig neitt sligið af
 þessum gamla dóm, sem systunadur hef-
 ur lagt fram rjed til sked rings, þú að badi

byggir hann jafnframt á allt sáðnum áttæð-
 um heldur en þinn áfrýjadi dómur, og þó að
 hannum hafi ekki verið áfrýjast, þá hefur hann
 alls ekki reinskonar lagagildi í þessu máli.
 Þinn háttvorti yfirdómari, sem sýslumatur
 þinnis máli sínu að, er ekki skuldbend-
 inn sem assessor til að framfylgja öllum
 skotunum, er þóma fram í gömlum með-
 aðómum, er hann hefur átt sæti í sem sýslu-
 matur, og áleti hann sig hafa þræjudicend
 sig, efast jeg ekki um, að hann taki heldur
 þann Rost af tverum, að vörja sæti ex officio,
 heldur en að byggja nýjan dóm á því þræjudi-
 cati. Jeg stíl því varla, að neitt gægi geti orðið
 fyrir undisdómaraum að framlagning þessa
 skjals.

Jeg efast ekki um að meðljadómendurinn
 segi satt, að því er smertis dráttinn á uppsögu
 dómarsins, og afsarans sýslumanns tek jeg
 fyrir mitt légti gildir með þessri at-
 hugareind, að jeg get þó ómögulega verið
 honum samdóma um það, að tilsk. 3. júní
 1796 § 23 i f. sje upphafin með landa-
 meðljalogunum. Jeg hef þannig fyrir mitt
 légti eðrið á móti því að öllum dómend-
 unum verði klíft við öllum refsiskerum, ef
 þess er Rostur, en þinn verð jeg að halda fram,
 að eus og málið lá fyrir, þegar frávísurardómur

minni kom eptir sve langan tíma, þá varð
 ekki hjá því komist að stefna dómendum til
 ábyrgðar, í fyrsta lagi til þess að bera máls-
 kostnað við uppsögu hins áfrýjanda dómur, á-
 frýjan og nýja fyrirtækt málsins, með því
 að málsadili H. Th. A. Thorsen hafi alls
 ekki nærri komið, og í öðru lagi til að fá þving-
 unarseltir á lögðnar til að tryggja nýja fyr-
 irtekt málsins innan heffilegs frests. Dóm-
 endur geta því ekki með rjetta kvartað yfir
 því, að þeir hafi verið órnáðar með stefnu-
 unni, enda hafa þeir ekki gjört það, hvorki
 berum ordum ne með neinni málskostu-
 aðarkröfu, hvorki sýslumáttvinnu eða hinum
 dómur meirvinnu, nema hvað heira sýslumátt-
 vinnu álitur áfrýjandi sprottur af óvild
 til sín, og gjörir nýr persónulega þó eru,
 að allt hafi verið gjört eptir fyrirlagi minni.
 Þar við hef jeg aðeins það að athuga, að á-
 frýjandi var nauðsyn, og jeg veit ekki klár
 jeg beri meina greinju eða óvild til hans
 persónulega. Að taka að nýr áfrýjandi máls-
 ins var skylda min, úr því jeg var til þess
 kvaddur og settur til málsferlu starfa.
 Jeg skil ekki hvað mótpartur minni, heira
 kaupmáttur H. Th. A. Thorsen minnar með
 því að leggja fram laudamerkjauppdrátt til
 upplýsingar um hied fyrirliggjandi spursmál-

þvork merkjadómur eigi rjett á að frávísa máli af þeirri ástæðu, sem hér er gjört.

Uppdrátturinn er sjálfsagt varíadur að ýmsu, en þó er hann ekki nema óstadfest copia, og klyt jeg að mótmeta bæði þrou lagning hans á þessu stigi málinu, svoa áu leyfist þessu eða nokkurar átyllu, og einnig uppdrátturinn sjálfur, sem, eptir því er virðist ~~virðist~~, er óvá. kvæmur og rangur eða villandi í sumum atriðum.

Að því er smertis þá mót bærur sama, að áfrj- un þessu honni sjer ekkert við, svo að hann af þeirri ástæðu eigi að fá málskostnað, skal jeg benda á, að hann hefur þó þóttu hafa gagn af því, ef sömuruin gæti orðið staðfestur, og þvígert þar að lútaudi Kröfu.

Að áðru leyti liggur það í augum uppi, að það er sjálfsagt að stefna honum sem aðelmáls- aðila, þegar þessu einkomáli hans er áfrjyðt í þeim tilgangi, að komna því á rjettan rek- spól, að dómurinn í aðalefnum verði honum minn a í hag.

Allt það, sem hann tekur þrou um merkin og efni málinu, er óvirkmandi á þessu stigi og mótuali jeg því, svo og málskostnaðar Kröfu hans.

Að svo mattu mótuali jeg öllu því, sem þrouer komið til rjettlatinga hinum áfrjyðaða dómi, skírskota til þess, sem jeg áður hef þroufært

held föstunum njetta Kröfum mínum, og þó það er
hjáð að framan er sagt um refsisektirnar, og legg
málið í dómi með fyrirvara.

Reykjavík, 10 ágúst 1891

Stjórnarfulltrúi

Hannes Hafstein

Til

Landsyfirdómurinn.

Framlagt í yfirdómurinn 10. ágúst 1891.

Jón Jónsson.

Því stefndu voru einnig matar, mótmatla
sávarframbaldi á frijgandum, skiptskatedu til
þess er þeir hefdu áður frambært, og lögdu málið í dómi.
Málið tekið undir dómi.

Rjelli slitið.

L. G. Sveinbjörnsson. Kristján Jónsson. Jón Jónsson.

Á 1891, mánudaginn hinn 21. september mánu-
adar var Landsyfirdómurinn settur og haldinn
af hinum reglulega dómendum. Var þá fyrir tekið

málið nr. 18/1891: Þegarstjórn Reykjavíkur

gegu

H. Th. A. Thomsen og merka-

dómendum systlumummi Fráur

Siemsen og bændummi Gísla

Gíslarsoni, Halldóri Jónssyni

Þórði Rensólfsyni og Þórði

Gudmundssyni

og var í því uppkæðum svofelldur

Dómur:

Sakir ágreiðingur um landamerki milli Langarnu
 og Bústada í Seltjarnarneshreppi höfðaði bjar-
 stjórniin í Reykjavík, sem umráðandi hinna
 fyrirnefnda jarðar merkjamála gegn eiganda Bú-
 stada hinna Stefuda, Kaupmanni H. Th. A. Thom-
 sen, og var dómur uppkveðinn í málinu í merkj-
 adómi Kjósar- og Gullbringurýsla hinn 28. júní
 f.á. Þennan landamerkjadómur var áfrýjað, og var
 honum þá með dómi yfirrettarinnar 8. desember-
 mánuðar 1890 felldur úr gildi og málinu heim-
 vísað fyrir þá skuld, að landamerkjadómurinn
 hafi eigi tekið nægilegt tillit til norðlæra vítu-
 isburða, er framkomu í málinu, og sem álit-
 ut af yfirdómurinum gefa fulla sökum fyrir
 því, hvar „Klofningsteinar“, sem er eitt aðal-
 merki í þessu landamerkjamáli, væru, og
 fyrir aðalstefnu merkjaanna upp og norður
 frá þeim. Hinn 31. desember mánuðar f.á. voru for-
 manni merkjadómurinn, sýslumanniinn
 í Kjósar- og Gullbringurýsla, afhent skjöl
 málsins ásamt áðurnefndum yfirrettar-
 dómi, og var þess jafnframt af hálfu bjar-
 stjórnaarinnar krafist, að merkjadómurinn
 ni aftur kvæði upp dóm um þessu merkje-
 þættu. Merkjadómurinn tók þó málið eigi fyrir
 fyr en 19. maí mánuðar þ.á., og var þá uppkveð-
 inn dómur í sökinni af nýju á þá leið, að mál

inu var vísat frá merkjadómnum, og að hvers máls-
 aðila var dæmdur til að greiða 14 Krónur í máls-
 kostnað. Í dómnum er tilgreint sem á stöðu fyrir
 úrslitum málsins, að merkjadómurinn verði
 að vera þeirrar skodunar, að hinu samdómur
 eptir almennum rjettarsars reglum hvers bófs
 heimild til nje sje ber um, að fella þrisvar dóm
 í sama máli um aðalefni þess. Þessum
 merkjadómi hefur bjarstjórn Reykjavíkur
 skotið til yfirdómurs með stefnu útgefnum
 30. maí mánaðar þ. á og gjört þar rjettarkröf-
 ur, að dómurinn verði ír gildi felldur, og
 málið heimvísad til löglegar dómsáleggjngar
 í aðalefnum á kostnað dómenda, að dóm-
 endurnir í merkjadómnum verði að viðlögð-
 um daglegum þvingunarsertum skyldadur til
 að taka málið aptur til meðferðar innan þrefi-
 lego frests, t. d. 8 daga, að þeir verði dæmdir í
 serti fyrir rjettarneitun og mótþróa, og
 hver um sig látnir seta 200 Króna selt fyrir
 óhæfilegan drátt á dómsuppsögu, og lórs,
 að dómendurnir verði annaðhvort í
 solidum eða í solidum ásamt málsaðila
 H. Th. A. Thorsen dæmdur til að greiða allan áfrj-
 unarkostnað málsins með 100 Krónum eða
 eptir rjettarins mati.

Hauptmaður H. Th. A. Thorsen, sem er stefnd-
 ur í máli þessu, hefur krafist þess, að hvers

verdi dæmdur sýku saka, ad mótparturinn verði dæmdur til að greiða honum hefðlegan máls-
Rostnað eftir mati rjettarinn, og að hinu áfrý-
jadi dómur verði staðfestur.

Hinnir stefndu dómendur hafa einnig krafist þess, að þeir verði algjörlega sýkuðir í málinu og ad hinu áfrýjadi dómur verði staðfestur.

Samtkvæmt landamerkjalogunum 17. mars-
mánuðar 1882 er það lögmat, að yfirrjettur-
inn önyti dómursúrskurð landamerkjadóms og
heimviri honum sökum lögleysu að efri til.

Um leið og yfirdómurinn samtkvæmt þessum
lögum ómerkti og heimvisaði merkjadómi Hys-
ar- og Gullbringusýslu, þeim sem hjer um
ræðir, var ítarlega tekið fram, hver lögleysan
í dómnum var, og með því gefin nægileg leið-
beining um, hvernig merkjadómurinn
ætti að fara með þetta málsatvið við dóm-
uppsögu af nýju. Þar sem nú merkjadóm-
urinn allt að einu eigi hefur farið eftir þess-
ari leiðbeiningu, en vísað málinu frá sjer
ber að ómerkja hinu áfrýjada dóms og skylda
merkjadómendurua til að dæma málið í
aðalefnum, en þó þykir eigi á stöðu til þess,
að ákveða dómendumum frest til þess,
næ leggja þvingunarsertir við eftir þessu
áfrýjanda.

Um bodsmáður áfrýjanda hefur undirskotið

málinu fallit frá Kröfu sínni um serti á hendur
dómendum í undirjettinum fyrir drátt á dóm-
uppsögu, mótþróa o. s. frv., og á hium böginu
er eigi ástæða til þess, að leggja þessa serti á
tjeda dómendum *ex officio*.

Það þyfir er jett, að áfrýjandi fái hefðlegt máli-
kostnarendurgjald, er ákveðst 30 Krónur og
greiddist af merkjadómendum *in solidem*.

Málikostnadar kröfu hins Stefuda kaupmanns
Thomsens, virðist eigi ástæða til að taka til
greina.

Því dæmist er jett að vera:

Hinn áfrýjandi merkjadómur á að vera
ómerkur, og vírast málinu heim aptur
til dómuráleggingar í aðalefnum. Und-
irdómariur Fravr sýslunadar Síemsen
og meðdómurmen, bændurnir Gísli
Gíslason, Halldór Jónsson, Þóður Rúnólfs-
son og Þóður Guðmundsson greid
áfrýjanda, bjarstjórur Reykjavíkur, 30
Krónur uppí máli kostnad umauðvika
frá lögbirting dómur þessa undir aðför
að lögum.

L. E. Sveinbjörnsson.

Rjetti slitid

L. E. Sveinbjörnsson. Kristján Jónsson. Jón Jónsson.

#

#

#

Dómurgjörðum þessum til staðfestu er inn-

sigli yfirdómsins og nafn justítíarii.

Reykjavík 7. dag októbermánu. 1891.

Ritgjald Kr. 4,00

(L. S.)

Staðfesting og

L. E. Sveinbjörnsson.

innriglenn } -0,83

= Kr 5, 83

- fimm Krónur áttatíu og
þrjú aurar -
J. J.

Lagt fram í merkjadómi Kjösar- og Gullbringusýslu 7/12 1891.

Frans Siensen.

Merkjadómurinn tók þá málið undir dóm

Fransara eigi fyrirtíð

Rjetti slitið

Frans Siensen.

G. Gíslason. Halldór Jóhannsson. Þóroddur Gudmundsson Þ. Þor-
ólfsson.

Ár 1891, hinn 7. desember var merkjadómur
Kjösar- og Gullbringusýslu settur á skrifstofu
sýslunnar og haldinn af hinum reglulega dóm-
ara, sýslumanni Frans Siensen með meðdóms-
mönnum Þóroddi Gudmundssyni, Þóroddi Þor-
ólfssyni, Gísla Gíslasyni og Halldóri Jóhannssyni
kar þá tilið fyrir málið:

Þegarstjórn Reykjavíkur

gegn
Kaupmanni H. Th. A. Thomsen

út af laudamerkjum milli Laugarnes og Þústada

og var í málinu upprættuðinu svoláttandi

Dómur:

Mál þetta er af sáljanda, bæjarstjórn Reykjavíkur, með stefnu, dags. 11. júní 1889, höfðað fyrir merkjadómni Kjósar og Gullbringusýslu gegn hinum stefnda, kaupmanni H. Th. A. Thomsen, út af ágreiningi um landamerki milli Laugarness og Bústada. Hefir stefnandiinn gjört þá rjettarbröfu, að landamerki milli Laugarness og Bústada verði ákveðið: „Úr þristeinum sjónhendringi í Bústadaborg, úr Bústadaborg í stein fyrir vestan og summan Bústadaborg, sem er uppá ásnunum að summanverðu nokkru fyrir vestan og ofan Söðulstein; svo frá þessum steini ofan brekkurnar í suður beina línu í Klofningsteina, sem eru suður í miðinu, þegar fráð halla upp himumegin.“

Stefndi aptur á móti hefir gjört þá rjettarbröfu, að landamerki milli Laugarness og Bústada verði ákveðið: Úr þristeinum í Bústadaborg; úr Bústadaborg í stein þann, sem stendur fyrir vestan og summan Bústadaborg, og þaðan í Klofningsteina. Svo hafa báðir málspartar krafist hæfilegr málsmótunadar hjá mótpartinum.

Í máli þessu eru málspartar samdómia um, hvar þristeinur og Bústadaborg sjeu,

Þetta með öðrum orðum, hver sje stefnan úr Bú-
staðaborg.

Stefnandið hefur haldið því fram, að Kjöf-
ningssteinnur þeir, sem hann miðar stefnuna
í, sjeu uppi mjúrinu fyrir sunnan gjöf-
ingar stefnda, og þaðan í stein fyrir vestan
og sunnan Bústaðaborg.

Stefndi áptur á móti hefur haldið því fram,
að Kjöfningssteinnur sjeu nílku neðar í
í Fossvogi, norðanvert við lóðinn, og eigi all-
langt frá sjó, og jafnframt getið þess, að það
er sínu fyrir rúmum 40 árum síðan
hafi gjört töluvert mannvirki á svæði því,
er stefnandið nú vill telja eigu sína,
átölulauast af hálfu Laugarneneiganda,
og að það þórnig hafi verið notað af ábú-
endum Bústaða.

Til sönnunar málsútlitum sínum og þróf-
um hefur stefnandið lagt fram:

1. Kvitnisburt Þunólfs Sturlusonar um land-
amerki Laugarnes, dags. 9. febr. 1605
2. Kvitnisburt Þórhalla Oddssonar um sam-
a, dags. 23. [febr.] s. m. s. á.
3. Lögfestu Guðrúnar Einarisdóttur fyrir
sömu jörðu, dags. 20 febr. 1747.
4. Lögfestu Jarþrúðar Þormundsdóttur fyr-
ir sömu jörðu, dags. 16. maí 1785.
5. Ýms vottorð frá eldri mönnum, sem flest

hafa verið staðfest fyrir rjetti og
 6. Afstöðuuppdrátt af Kleypps-Laugarnen
 og Bústada landi með afmörkudu þratu-
 landinu.

Mið dómi, sem uppkveðinn var í merkja-
 dómi hins 28. júní f. á Komust dóm-
 menu eptir að hafa lýst sjer hið umþrátt-
 ada land og rannsakað skjöl og skilríðimáls-
 parta, að þeirri niðurstöðu, að hvorugur
 þeirra hefði fært nagnar sannanir fyrir mark-
 steinum þeim, er þeir hvor um sig hafa
 haldið fram, og á kvæð dómurinn að rjett-
 ast væri að skipta þratulandinu og setja
 mörkin með hafilegu tilliti til þrása máls-
 parta, afstöðu jarðanna og eðli landrins,
 og á kvæð merkin: „Úr Yfristeinum
 í Bústadaborg og þaðan beina línu í
 fjallið Keili Skerrijulani til beggja handa,
 þar til þrýtur land Laugarnes og Bústada
 og telur við Hópavogsland.“ — Að því er smæt-
 in dagpeninga og ferðakostnað Sýslumanns
 og dagpeninga meðdómenda, þá var hann
 í máli þessu samtals 52 Krónur. Af þess-
 ari upphæð bar stefnanda að greiða
 30 Kr. 50 a. og enn í þeirri upphæðinnir
 faldar 9 Krónur, sem er Kostnaður við
 áreið, sem átti fram að fara hinn 23.
 júlí 1889, en var frestað eptir beiðni

stefuanda eða umbodsmanns hans. Hinan

21 Kr. 50 a. áttu að greiddart af stefuanda.

Þessum dómni hefir stefuandinn skotið til
 yfirdómursins, og hefir hann með dómni sínu
 um upptöðnum 8. desember f. á öngt
 merkjadómium fyrir sárin lögleyru að efni
 til og vísaði málium heim aftur, og er í ástæð-
 um dómursins þannig talið fram:

„Þar sem nú stefuanda eigi hefir tekið að styðja
 „álit sitt um merkjalínum nema með vitnis-
 „burði einskis manns, er auk þess virðist byggja
 „mest á ímyndun sjálfs síns um, hvar hin
 „umfrættu örnefni sjeu, hefir aftur á móti
 „áfrýjandi fyrir merkjadómium borid fyrir
 „sig vitnisburði ýmsra nákunnugra eldri manna
 „um það, er þeir höfðu heyrt í ungdæmi
 „sínu og síðar um hvar örnefni og merkin
 „veru og verður með þeim vitnisburðum að
 „álita fulltrúmat, að Klofningsteinar
 „sjeu þeir, sem áfrýjandi heldur fram,
 „svo og hvar sje aðalstefna merkjalínum
 „ar uppúr voginum norður eftir, frá norð-
 „ur vafi geti ein verið á því, hvar merkja-
 „steinum fyrir sumum og vertu Þú-
 „stadaborg sje, eða hafi verið.“

Samkvæmt þessum dómni laudryfirjett-
 arinn var mál þetta talið til nýrrar með-
 ferðar í merkjadómni, en með dómni, upp-

Róðnum 19. maí þ. á., úrði merkjadómurinn máli þessu frá, og byggði þessum dómi sínum á því, "að hann hvorki hafi heimild til nje sje bær um, að fellar þrisvar dómi í sama mál-
inu um aðalefni þess.

Þessum dómi var því næst áfyrjád til yfir-
dómsins af stefnanda, og dæmdi hann með
21. sept. s. á. dómi þessum ómerkjan og úrði
málinu heins aptur.

Merkjadómurinn verður einn að vera á þeirri
skóðun, að fyrir vestan og sunnan Bústaðaborg
sje enginn sá steinn, sem edlilega geti talit
merkjasteinum, og álitur dómurinn sjer eigi
hágt að miða stefnuna við norðurn sléan stein.
Þar sem landsyfirdómurinn með dómi þess-
um hefir slegið því föstu, að stefnandiinn hefi
fært neðar samman fyrir Klofningstein-
um þeim, sem hann hefir haldið fram, svo
og hver sje aðalstefnan uppúr vagnum vordur
eptur, þá álitur merkjadómurinn njettaut
að draga stefnuna úr tjetru Klofningstein-
um, sem eru fyrir sunnan gjörðingar stefnda
í Fossvogi, beint norður í Bústaðaborg.

Að því, er smertir Rostuad til dómsfossseta og
meðdómsmanna, sem orðið hefir á máli
þessu, þá er hann alls Kr. 91, 50; af upp-
hæð þessari greiddi stefnandiinn fyrir 9 Kronur,
sem er rostnadar við merkjagöngu, sem fram

'atti að fara á þrötulaudið 23. júlí 1889. Hinnar
82 Kr. 50a, greiddist að 1/3 hluta af stefnanda,
en 2/3 hlutum af stefnda þungi, að stefn-
andi greiddi alls 36 Kr. 50a, en stefndi 55
krónur. — Auvar málskostnaður falli niður.

Þriðdæmistrið að vera:

Landamerli milli Laugarnes og Þri-
stada skulu vera: „Úr þristeinum
í Þriðtadaborg, þaðan bein lína suður
í Klofningsteina.“

Í dagþeninga til dómsforseta og með-
dómsmanna greiddi stefnandi, bøj-
arstjórn Reykjavíkur, 36 Kr. 50a. — Þrját-
tíu og sex krónur og fimmtíu auro-
en stefndi kaupmaður H. Th. A. Thom-
sen, 55- fimmtíu og fimmu- krónur,
sem greiddist innan 15 daga frá lög-
býtingu dóms þessa til sýslumanns.
ins í Kjörar- og Gullbringu sýslu,
undir aðför að lögum. — Auvar máls-
kostnaður falli niður.

Frauz Siensen

Þ. Renniólsson. Hallsólfursson. Þóroddur Gudmundsson. G. Gíslason.
Frelara eigi fyrirstétt

Rjetti slitið

Frauz Siensen

Hallsólfursson. Þóroddur Gudmundsson. G. Gíslason. Þ. Renniólsson.

— # # #

Fringsgjöldum þessum til staðfestar er rífa mið
 og einkennisríki.

Fringsgjöldum

Þilgjöld 75 kr. = R. 22.50

Staf. & áskrift " 0.41

áskriftunum 0.50

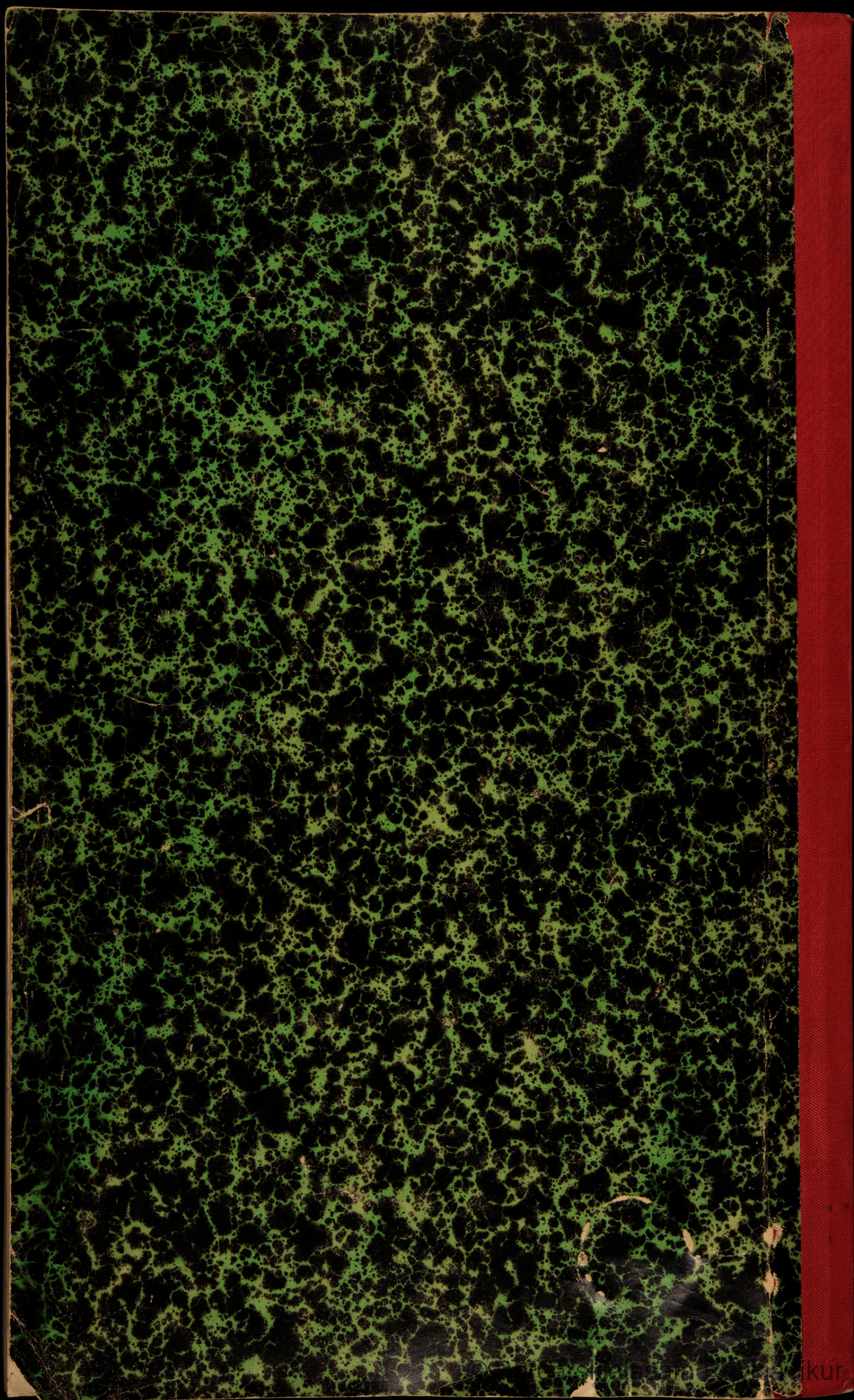
& L. 23.41

- Antagn og þjálfun, fjárfing og áskrift -

Fringsgjöldum

kur